கணபதி துணை.

சிவதத்துவவிவேகம்.

திருக்கயிலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனத்துச்

சிவஞானசுவாமிகள்

மொழிபெயர்த்தருளியது.

இது

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர்ச்

சுவாமிநாதபண்டிதரால்

தமது

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னபட்டணம்

இதன்விலை அணா - ௨

கணபதி துணை.

சிவதத்துவவிவேகம்.

பாயிரம்.

உலகெ லாந்தன தொருசிறு கூற்றினு ளமைய
வலகி லாற்றலா னிறைந்தவ னெனவரு ணூலோர்
குலவி யேத்துவோ னெவனவ னுமையொரு கூற்றி
னலர்க றைக்களச் சிவபிரா னடியிணை போற்றி. (க)

வேறு

செவியுற வாங்கி மோகத் திண்படை சிலையிற் பூட்டுங், கவிகைவேண் படியச் சற்றே கறுத்தியோ குறையும் மெய்மா ன், குவிதழை நிறையப் பூத்த கோழிணர்ப பதுமச் செங்கே, ழவிர்தரு விழித்தீக் கென்றன் வினையிலக் காகு மாலோ. (உ)

வேறு

திருமாலிந் திரன்பிரம னுபமனியன் றபனனந்தி செவ்வே ளாதித், தருமமுது குரவருக்குந் தனதருளா லாசிரியத் தலைமை நல்கி, வருமெவர்க்கு முதற்குருவாய் மெய்ஞ்ஞான முத்திரை க்கைம் மலரும் வாய்ந்த, வுருவழகுங் குறுநகையுங் காட்டியரு டருஞ்சிவனை யுளத்தில் வைப்பாம். (ங)

வேறு.

எல்லை யில்கலை யென்னுங் கொடிபடர்
மல்லல் வான்கொழு கொம்பரின் வாய்ந்தருள்
கல்வி ஞானக் கடலமு தாயசீர்
பல்கு தேசிகர் பாத மிறைஞ்சுவாம். (ச)

வே று.

மறைமுடிவிற் பயில்கருத்து மன்னியமெய்ப் பொருள் விருப்புங், கறைமிடற்றோன் றிருவடிக்கீழ் மெய்யன்புங் கடுந் துயர்நோய், பறையவரு மிம்மூன்றும் பரிந்தியல்பாக் கிடைத்த மன, நிறைவுடையோ ரேவரவர் நீடூழி வாழியவே. (ரு)

வே று.

பாசி வன்றனை துயர்ச்சியே தெரிப்பதிற் பகரொருப் பாட்டிற்று, யரிய காஸ்கதிர் வியாதனு தியர்மொழி யால்விளங் கிடு நீர்த்தாய்த், திரிவு காட்சிய ருளத்துறு தறிநிகர் செம்பொருட் கோவைத்தாய், விரியு நீருல கினுக்கிதந் தருமுதல் வித்தையோங் குகமாதோ. (சு)

வே று.

எட்படுநெய் யெனவுயிருக் குயிரா யெங்கு மேகமாம் பசுபதிதா ளேத்துஞ் செய்யுள், விட்பருமுண் ணிறைந்தபொருட் சுவைய வாகி யேலோர்தம் வழிச்செல்லு மறுபானுக்கு, முட்கருத்து வெளிப்படுப்ப விழிந்த மார்க்கத் துழல்வோர்தம் பிதற்றுரைகட் கணுகொணுத, நட்புடைய வுரையீண்டுச் செய்யலுற்றே னல்வழிச்செல் லறிவாளர் நயக்கு மாறே. (எ)

நூல்.

நின்பெருந் தன்மை வானவர் தமக்கு நிகழ்த்தரி தாதலின் மனித, னன்பொடும் வழுத்த விழைந்திடி னகையே யடைவ தற் கையமின் றேனு, முன்பெயர் கருதும் பெருந்தவம் வருவா யொருவழி யாற்கிடைத் திடுக, வென்பதோர் மதிவந் தென்னை யீர்த் தெழுமா லெங்கணு நிறைந்தபூ ரணனே. (௧)

விச்சுவா திகனும் விசுவசே வியனும் விமலநீ யேயென மறைக, ணிச்சய மாக முழக்கவு மறியா நீசர்தாம் பிணங்குவ ரந்தோ, மச்சரத் தனக்கே தீங்கிழைத் தவர்தம் வாழ்க்கையும் பயன்படா தாலத், துச்சர்சொற் கேட்டோர்க் கிறுதலே தண்டஞ் சொற்றிடு நூலெலா மன்றே. (௨)

ஏழைய ரிருகாற் பசுக்கண்மற் றிவரா லியன்றிடத் தக்க தொன் றிலையே, வாழிய நலந்தீங் கறிந்துயி ரியற்ற வல்லதோ யாங்கணும் விரவிச், சூழுநீ யெவ்வா றசைத்தனை யவ்வா றசைதலிற் சுதந்திர மிலதாற், பாழிமால் விடையா யவ்வுயி ரந்தோ பழித்திடுந் தகையதொன் றன்றே. (௩)

கீதநான் மறையு ளோரொரு விதிவாக் கியங்களைப் பற்றி நல் வேள்வி, யாதிகண் முயலத் துணிபவ ரெல்லா வருமறை முடிவினு முழக்கு, மேதகு முனது தலைமையைத் துணியா தொழிவரோ விளங்கிழை யொருபா, ஞதனே யவர்தாம் பரவசத் தினராய் நணுகில ராயிடின் மன்னோ. (௪)

உன்றனை யெதிரே கண்டுமம் புயத்தோ னுணர்ந்திலன் மால்சொல வுணர்ந்தான், வென்றிவெள் ளானைப் பாகனு முமையாள் விளம்பிடத் தேர்ந்தன னிமலா, மன்றலந் துளவோ னயனுட னுன்ஞன் * மயக்கறுத் துணர்ந்தன னென்ரு, லின்றனை யேழை மானுட ரறியா ரென்பது மாயவேண் டுவதோ. (௫)

---

* பிரமதேவரும், விஷ்ணுமூர்த்தியும், இந்திரனும் அறிவிக்க அறிந்தார்களென்பதனைச் சூதசங்கிதை சிவமான்மியகாண்டம் இரண்டாம் மூன்றுமத்தியாயங்களினும், எக்கிய வைபவகாண்டம் நான்காமத்தியாயத்துங்காண்க.

உன்றிரு வடிக்கீ ழுறுதியா மன்பு முன்றிரு வருளினாற் கிடைப்ப, தன்றி நூல் பலவு மாய்ந்ததா லுரைசெ யளப்பருந் திறமையான் மதியான், மன்றவே கிடைப்ப தன்றுமற் றதனை மாதவஞ் செய்திலாக் கயமை, துன்றிய புலையோர் யாங்ஙனம் பெறுவார் சோதியே கருணைவா ரிதியே. (௬)

உலகர்சே ருறுதிப் பயனெவற் றினுக்கு முறைவிட மாய்த்துயர் முழுதும், விலகுறத் துமிக்குங் கணிச்சியா முன்றாள் விரைமலாக் கியற்றுமெய்ப் பத்தி, யலகிலாப் பிறவி தொறும் புரி தவத்தா லல்லதெவ் வாற்றினு மரிதே, நலமதொன் றடைதற் குறுமிடை யூறு நாதனே பலவுள வன்றே. (௭)

பலவகைப் பவந்தோ றெய்திடுந் தவத்தோர் படர்ந்தெழு மகத்திருள் கடிந்தோர், நலமுறு மியம நியமநற் செய்கை நயந்தோளா ருனைப்பெற முயல்வார், கலியுறு நவைசே ருளத்தவ ரசுரக் கடுமையர் * ததீசியா திகளா, லலமரச் சபிக்கப் பட்டுளோ ரெவ்வா றறிவரோ வையநின் றனையே. (௮)

அளவிலுன் பெருமை யறியவு முன்றாட் கழிவிலா வன்புவைத திடவுந், தளயல ரெடுத்துன் னருச்சனை யாற்றிச் சால நின் றிருவருள் பெறவும், வளமலி புலியூ ரம்பலத் தமுதே மலர்தலை யுலகினுட் சுரும்ப, ருளர்துழாய்ப் படலை மார்புடை யண்ண லொருவனே வல்லனு மன்றே. (௯)

தணப்பிலா நிரதி சயமதாஞ் சச்சிதானந்த வடிவமாய்த் துவிதப், பிணக்கிலி பரமான் மாவெனுந் தகைத்தாய்ப் பிரத்தியக் காயுப நிடதத், திணக்குறு மகண்டப பொருள்களா லுணருமியல்பதா யனந்தமா யோங்குங், குணிப்பருஞ் சோதி யாகி நிற் கின்றாய் கோதிலாச் சிவபரம் பொருளே. (௧௦)

குணங்களைக் கடந்தோ யெனினுமா யையினைத் தோய்தலாற் குணமுடை யவன்போ, லணங்கொரு பாலுங் கறைமி

* ததீசியாதிகளாற சபிக்கப்பட்டமை சூதசங்கிதை எக்கியவைபவகாண்டம் முப்பதிரண்டாமத்தியாயத்துட் காண்க.

டற் றழகு மம்பக மூன்றுமா முருக்கொண், டிணங்குறு நாமஞ் சிவன்பவன் முதலா வியைந்தய னரியரன் மூன்ற, மூணங் கிடா வுலகை நடாத்துவோ ளுகி யோங்கினை நீங்கரும் பொருளே. (கக)

அதர்வசிகை.

முளரியோன் முதலாஞ் சுரரெலாம் பூத முதலவற் றோடு தித் துள்ளோ, ரளவிடுந் தலைமை யாளரென் றவரை யகற்றி மால் விடையவ நினையே, வளமுறு மெல்லாத் தலைமையு முடையோன் வருமுதற் காரண னல்லோ, ருளமுறு தியானப பொருளெனச் சிகைதேர்ந் துரைப்பவு மயங்குவர் சிலரே. (கஉ)

மறையகத் தெல்லாத் தலைமையோ ரொருபால் வகுத்திடுங் கேவல மதுதா, னிறைவனே யிவ்வா றம்புயன் முதலோரினும்பிரித் துத்தியால் விளக்கா, தறைதரு மிதனுன் முராணுழி வேறோ ராற்றினுற் போக்கவற் ருமற், கறைமிடற் றடகி யேழைவா னவரைக் காத்தருள் கருணைமா கடலே. (கங)

கதித்தெழும் பொருளா லுனைவிளக் கிடுங்கா ரணபத மனுவதிப் பென்னுப், பொதுக்குணம் பொதுச்சொற் பற்றியே தொடககம் புகல்பொருண் மாயவன் ருனே, யிதற்கெனத் துணியா விறுதியும் வலியா லிம்முறை யேற்றிமற் றொருவ, னதிர்ப்புற மருளின் மருளுக பிறரு மந்நெறிப் படருமா றெவனே. (கச)

சுவேதாச்சுவதரம்.

தற்பரா வுலகுக் காதிகா ரணந்தான் றலைமையி லுயிருடன் சடத்தைச், சொற்றிடிற் பழுதாற் பிரமமா மெனவே துணிந்துபின் பிரமமா ரென்ருய், வுற்றிடு மான்றோ ருமையருளுக்கா லுணர்ந்தனர் நீயென வென்னு, வற்புறச் சுவேதாச் சுவதர மெனனு மறைமுடி வுரைத்திடு மன்றே. (கரு)

படைப்புறு முறைமை சொலற்கெழுஞ் சுருதிப் பரப்பெலாம் பிறிதொன்றன் பொருட்டாய்க், கிடைத்தலா லவற்றுட்

காரண பதத்தைக் கிளத்தலாந் தன்பொருள் படாமை, விடைக்
கொடி யாயீண் டீசனென் றரனென் றெடுத்துமெய்க் காரணந்
துணிதற், கடுத்தெழு மொழியுந் தன்பொருள் படாதே லாவி
னித் துணிவென்ப தெங்கே. (கசு)

இதனுளெப் போது தமமது பகலன் றென்னுமந் திர
மூனை யுணர்த்தி, யிதமுறு மேனைக் காரண மொழிகள் யாவு
நின் பாலுறச் செலுத்தி, மதமுறு மருளோ ரவற்றினைப் பிறர்
மேல் வருப்பதைப் பயன்படா தாக்கு, மதனுடல் பொடிப்ப
நுதல்கிழித் தெழுந்த வாளெரி காட்டிய முதலே. (கஎ)

மனுவிதிற் சிவச்சொல் வேறுள சுருதி யாம்புரோ வாதத்
திற் றெரிக்கும், புனிதமாம் பொருளே சாற்றிடு மெனிலெப்
போதினு மாதிகா லத்தை, யனுவதித் துன்ற னுண்மையை
விதியா தாயின்மற் றென்செயப் புகுந்த, தினியபே ரின்பத்
தண்ணருள் கொழிக்கு மெம்பிரா னிந்தமந் திரமே. (கஅ)

பெரிதுயா னத்தா லுயர்ந்தவள் பிறரைப் பேசிடா வரன்
சிவன் முதலா, மரியநின் னுமக் குருமணிக் கோவை யாலுடன்
முழுதலங் கரித்தாள், கரியவற் கரியாய் நின்னொடொப் பவரே
கருதினு மிலையெனத் துணிந்துன், றிருவடிக் கேதன் கருத்
தெலா மமைத்தாள் சீருப நிடதமா மிவளே. (ககூ)

புருடசூத் தத்தின் மந்திர மிதனுட் பொருந்தினு மூனைக்
குறித் திடும்பல், சுருதியா னியம்பித் ததனையெவ் வாறு தூரக்கு
மிம் மறைமுடி வதாஅன்று, திருவுருத் திரத்து மந்திரம் பல
வுஞ் சிறப்பவீண் டுறுதலா லறியாக், குருடர்தா மதனுற் றுணி
வது தகுமோ கோமளக் குணப்பெருங் கடலே. (உ0)

உருத்திர மனுக்கண் முன்னரும் பின்னு முரைக்குமீண்
டாதலா லிவைதாந், தெரித்துற விளக்கு நின்திருப் பெயராற்
சிறத்தலா லுருத்திர மோதல், கருத்தனு முனக்கே நிச்சயித்
ததனுற் கதம்பயி லெறும்விடைப் பாகா, வருத்திபா லவற்றை
யுரைத்ததே யீண்டைக் களந்தறிந் திடச்செயு மெமக்கே. (உக)

உரைக்குமீ சானச் சுருதியாற் றெரிக்கு முன்னிடத் தெய்துமென் பதுவே,பொருத்தமாம் புருட சூதத்தின் முடிவு புனைமலர்க் கருங்குழல் பாகா, விருபபுறு மேனோர் பூசனை விதியுள் விளம்பினு மவ்விதிக் கேற்பக், கருத்துறும் பொருட் டுப பொருள்விரித் தறவோர் காட்டினு மிதுவழுப் படாதே ()

அதர்வசிரசு.

அனைத்துயிர் களுமாந் தன்மையும் விண்ணோ ராற்றொழு தகைமையு மரனே, யுனக்குரைத் தயன்மான் முதலியோ ருனது விபூதியென் றோதியுன் பெயர்கட்,கினபபொரு ளுரை க்குங் கடமையா லுன்ற னிறைமையே குறித்துநின் பெருமை, சினத்தொகை யகலத் தேற்றுமா லதர்வ சிரோபநி டதமுழு வதுமே. (உ௩)

நின்றுழி நின்று முடிவுகொள் ளாது நீயறைந் தமைசொலுங் கிளவி, யுன்றனிக் கூற்று முடிவிடத் துய்த்துக் கொண்டுகூட் டிடுந்தகைத் தாயுந், தன்றன திடத்தே முடியுமீண் டெனுமிச் சழக்குரை சேர்ந்திடிற் றலைவா, புன்றொழிற் கயவர் தமதறி யாமை புலமையாய்ப பரிணமித் ததுவே. (உ௪)

ஈண்டுநீ யாரென் றன்னுருக் கடாவு மிமையவர்க் கேனை யோ ருருவை, யாண்டுநீ யிறுத்தா யெனில்வழு வாகா தடுக்கு மோ நீயுயிர்க் குயிராய்க், காண்டக நிறைந்து மவனென யாரைக் கழறுவ தோபெரு கன்பு, பூண்டவர்க் கெளியாய் சுய வருக் கேனும் பொருந்துமோ விச்சழக் குரையே. (உ௫)

அனைத்தினும் பிரமந் தனக்கதிட் டான மறையுமந் திரங் களி னுனு, முனற்கரும் பரிதி மண்டலத் துறையு மப்பொருட் குமைவிழி களிபப, மனக்கொரு வடிவஞ் செவியறி வுறுக்கு மனுக்களி னுமெய் யடியா, ரினத்தனே நீயே யெஙகணு முறைவோ னென்பதை யறியலா மன்றே. (உ௬)

ஐம்பெரும் பூத மிருசுட ரான்மா வன்றிவே றுலகிலே
யவைதா, முன்பெரு வடிவ மெனப்படு மன்றே யோர்ந்துளோ
ர்க் கிங்கது தன்னு, லெம்பிரா னீயே நிறையதிட் டாதா வெ
ன்பதற் கையமு முளதோ, வம்பரா மூர்க்கப் பேய்கடா மயக்
கான் மாறுபா டுறப்பிதற் றுவரே. (உஎ)

கைவல்லியம்.

மலைமக டுணைவன் முக்கண னீல மணிமிடற் றவனென
வானோர், திலகனே யுன்னைத் தகரமாங் குகையுட் டியானஞ்
செய் திடுமுறை செப்பி, யலரவன் முகுந்த னீசனோ டெவையு
மையநின் விபூதியென் றுரைக்கு, மலவிரு டொழிதருச் சிவச்சு
டர் விளக்க வந்தகை வல்லிய மறையே. (உஅ)

தைத்திரியம்.

மிகுமது சுருதி கூறுமுன் றகர வித்தையை வேறுள வி
சேடப், பகுதிக ளானுந் தயித்திரி யந்தான் பகர்ந்திடும் வள்ள
லே மாயோ, னகமுறு பொருளா யுனைத்தியா னிப்பா னவன்
றனை நடுவனோ திடுமவ், வகையறி யாத பேதைகண் மயக்கான்
மற்றொரு வாறுகொள் ளுவரே. (உகூ)

விருகதாரணியாதி.

மறைகளிற் றலைமை யெய்திய விருக தாரணி யம்முதன்
மறைகள், பிறவுநல் லிதயத் துறுபொரு ளாமுன் பெருமையே
பேசிடு மன்றே, யறவனே யிவற்றின் கருத்தெலா முன்பா
லடைவதே நியமமென் றுரைப்பார், திறனறிந் துயர்ந்தோ ரா
தலாற் கயவர் தீமொழி யாற்பய னென்னே. (௩0)

மாண்டூக்கியம்.

தன்பொருள் விரிக்கும் பிறசுரு தியினுற் றன்கருத் தறி
தருந் தகைத்தா, நின்புடை யெல்லா முதன்மையு முண்மை
நிகழ்த்துமாண் டூக்கிய சுருதி, யுன்கழ றருமீ சானமா மனுவோ
டுருத்திரோ பநிடத மனுக்க, ளென்பவு மேனை மனுக்களு
மநேக மிம்முறை விளங்கவோ திடுமே. (௩க)

அறப்பெருங் கடலே யளவிலா வணக்க மறைந்திடு மெண்ணிலா மனுக்கள், பிறர்கருரித் தாகாச் சிறந்தோர் பெருமை பேசிடும் வெளிப்படை யுனக்கே, கறைபடுபெரு மிடற்றாய் சூத்திரர் முதலோர் காலினும் விழுந்திடு மூர்க்கர், குறித்துனை வணங்கக் கூசுவ ரந்தோ கொள்ளுவ ரோதெரிந் தவரே (௧௨)

மொழிந்திடு மெல்லா வணக்கமு மெல்லா மொழிகளு முன்னையே சாரு, மிழிந்திடாத் திருமா லாதிவிண் ணோரை யீன்றவன் றானுநீ யெனவே, பொழிந்தசீ ருனது தலைமையே யெடுத்துப புகழ்ந்துநின் பெருங்கணத் தலைமை, விழைந்துளோர் தமது பெருமையுஞ் சால விளக்கிடுஞ் சுருதிகள் பலவே. ( )

புராணங்கள்.

எண்ணிலாச் சாகைக் குவால்களாற் றெரித்திங் கெம்மனோர் மாசறத் தெளிய, நுண்ணிய நியாய வொழுங்குக ளானுநுவன்றுறத தேற்றுநின் பெருமை, பண்ணவா விளங்கப் புராணங்க ளெல்லாம் பன்முறை புணர்த்திடு மன்றே, கண்ணிலாச் சிறுவர் தமக்குமுள் ளங்கை நெல்லியங் கனியெனும் படியே.

பாரதம்.

நின்பதாம் புயத்தி னருச்சனை யாற்று நெறியினன் மாயவனெனவு, மன்புறு மீசன் மாலயன் றனக்கு மாதியங் கடவுணீயெனவு, மின்புறக் கிளக்கும் பாரதந் தானு மெந்தைநின் றலைமையே விரிக்கும், புன்புலை யேற்குந் தண்ணருள் புரிந்த பூரணா னந்தமா கடலே. (௧௫)

இராமாயணம்.

அகந்தைநோ யறுக்கு மயனரி யரற்கு மாதியாம் பகவனீயெனவு, மகஞ்செய விரும்பு மிராமனுன் னிடத்து வைத்திடுங் குறிப்புரை யதனாற், றிகழ்ந்தவச் சுவமே தத்தினல் வழுத்துந் தெய்வநீ யென்னவும் விளக்கி, யுகந்தவான் மீகி செய்தகாப் பியமு முன்புக ழேவிரித் திடுமே. (௧௬)

மிருதியோகநூல்கள்.

பெரும்பெயர் மனுயோ கீச்சுரன் முதலாம் பெரியருஞ் சாத்திரந் தெரித்த, விரும்பதஞ் சலியார் முதலியோர் தாமு மேனையோர்க் குரியபல் பேதம், விரும்புபல் வழியுங் காட்டியா வருக்கு மேற்பட நினைப்புகழ்ந் துரைப்பார், கரும்பனைக் காய்ந்த கடவுளே யிதனைக் கண்டுமெந் தோமயங் குவரே. (௩௭)

வேதாந்த சூத்திரம்.

பிறநய மாகும் புருடனங் குட்டப் பிரமிதி தனைவிரும் பாம, லறவனே யுனதீ சானநற் சுருதி யாற்பர மென்றுநிச் சயித்தோன், செறியும்வே தாந்தப் பொருளினைத் தெரிக்குஞ் சூத்திரஞ் செய்தவன் கருத்து, மிறைவநின் பெருமை கண்டதே யாகு மென்பரா லாயவல் லவரே. (௩௮)

கீதைகள்.

பெருவழக் காகக் கீதைக ளகத்துப் பேசுமோந் தத்துசத் தென்னு, முறைதரு பதமும் பிரமமென் பதமு முணர்த்திடும் பொருளுநீ யென்றே, தெரிதரக் காட்டுஞ் சாத்திரங் களினும் வெளிப்படத் தெரிந்தன மையா, விரிதரு நீயே யுலகினுக் கெல்லா மேற்படுந் தெய்வமென் பதுவே. (௩௯)

உனையலா லெல்லா விறைமையு முடையோ னென்றுமற் றெவன்றனை யுரைப்பே,முனிவிலீ சான முதலிய சுருதி மொழிப்பொரு ளானுநீ யன்றே, யனையவு யிவைதாஞ் சமாக்கியை சுருதி யலவெனு மயங்கிருட் குகையுள், வனைபுகழ் வேதத் துபயநூ றோர்ந்த மதியினோர் மதியகப் படாதே. (௪௦)

பலபல விடத்துஞ் சுருதியி லுனையே பகர்ந்திடும் புராணமு மிவ்வா, றிலகுறத் தெரிக்கும் விச்சுவா திகனென் றிப்பெயர் சிற்பரா வெல்லா, வுலகினுக் கதிக னீயெனப் பகுத்து வெளிப்படத் தெளியவற் புறுத்திக், கலகஞ்செய் பொல்லாக் கயவர்தஞ் செவிக்குங் கடுங்கனற் சலாகையா மன்றே. (௪௧)

இறைமையிவ் வாறு பகுத்திடத் தகாதே லுனையொழிந்
தியாண்டுமுற் றுறுமோ, முறைபெறு மண்டந் தொறுமய னர
ன்மான் மூவரும் வேறுவே றாகிப், பிறழுறுங் கற்பந் தொறு
நவ நவமாய்ப் பிறந்துநின் னுணையி னடங்கி, யுறைவரே யாதி
யந்தமு மின்றி யொழிவற நிறைந்தவான் பொருளே. (சஉ)

வைடபெனப் பெறுமுன் பெருமையே முழக்கு மறைக
ளும் பலபல மறைதே, ரபபொருள் விரிக்கும் புராணமு மவ்வா
றுகுமிவ் வளவினுற் றுனே, செப்பிடத் தகுமா னின்பெருந
தகைமை தேருநர்க் கிதுவன்றி வேறு, மெய்பபடு மளவை வே
ண்டுமோ வேண்டா விளங்கிழைக் கிடங்கொடுத் தவனே. ()

பிறர்க்குரித் தல்லாப் பெயர்களான் மறைகள் பிஞ்ஞகா
நாரணன் மேன்மை, குறித்துரைத் திடுமா லேனைவிண் ணவர்
க்குக் கூறிடா திம்முறை யிதனுன், மறைப்பொரு ளுண்மை
தெரியலா மென்று மந்திரோ பநிடத முதலாந், திறபபடு மறைக
ளோதிடாக் கயவர் செபபிடு முரைபயன் படாதே. (சச)

தாணுமா லயற்குத் தம்முளே யுயர்ச்சி தாழ்ச்சிகூ றிடும்
புரா ணங்கட், கேணுறுங் கற்பப் பிரிவினுற் போக்கென் றியம்
பிடு மச்சபு ராண, மாணலா ரிதனைச் சிவபுரா ணத்துக் கப்பிர
மாணமோ துவதா, நாணிலா துரைத்துத் தமதறி யாமை நாட்
டுவர் நாடரும் பொருளே. (சரு)

உன்னிறை மையினை முகுந்தன திடத்து முவன தாரங்க
ளிடத்துந், தன்னுடைக் கூறு மொற்றுமை யதனுற் சாற்றிடு
மாரண மொழிக, ளின்னதிவ் வளவே யவற்றினுள் ளுறையெ
ன் றியம்புவ ரருந்தவ முனிவர், மன்னனே யிதனைத் தேறிட
மாட்டார் மயக்கமாங் கடலமுந் துவரே. (சசு)

மாயவ னின்பா லேகனும் முன்னர் வந்துதித் தனன்பின்ன
ரவன்றுன், பாயுல கொடுக்கும் புருடனை யயனைப் படைத்த
னன் முந்துகா லத்தென், றேயுறு மகோப நிடதமோ திடுவ
தியாதது நின்னிடத் துறுதா, லோய்விலா துருகி யுள்ளவல்
லவர்க ளுள்ளகத் துறைமணி விளக்கே. (சஎ)

அறுக்குமோர் கற்பத் தயனொரு கற்பத் தரியொரு கற்ப
த்தி லரன்முன், பிறப்பனான் பான்மற் றிருவரை முன்னோன்
பெற்றளித் திடுவென்மற் றிசனா, லுறப்பெறு முயர்ச்சி தாழ்ச்
சிக ளொருவர்க் குள்ளதோ வில்லையென் றிவ்வா, றிறப்புறு
மறைகண் முழுவது முணர்ந்தோ ரியம்புவ ரெம்பெரு மானே.

ஆங்கொரு சாரா ரயனரி யிருவர்க் குருத்திர னதிகனா
மெனவு, மீங்கிவர் தம்பா லவன்பிறந் தானென் பதுமவன் கூற்
றினுக் கெனவு, மோங்குமால் விடையா யன்னுரு நாம மொப்பு
மை செய்கைமற் றெல்லா, நீங்கிடா துடையோ னாதலான் மே
லாய் நிற்பவ னெனவுமோ துவரே. (௪௯)

தேவர்மூ வருக்குந் தலைமையொப் புமைதான் செப்புக
வன்றிமற் றிவருண், மேவரு மேலோ னுருத்திர னெனத்தான்
விளம்புக வெந்தவா றேனுங், காவல நீயே யாவர்க்கு மேலாங்
கடவுளென் பதுபெரு வழக்கே, யோவுறு துலகெ லாம்பணி
செய்யு மொருவனீ யாகிநின் றனையே. (௫0)

உலகெலாம் பணிசெய் திடத்தகுந் தலைமை யொருவனீ
யேயிது வறியாக், கலதிகள் வறிதே போக்குவர் வாணாள் கடை
யனேற் கருள்பசு பதியே, சுலவுதே வருக்கு மானுடர் போலச்
சுராசுரர் மானுடர் முதலாம், பலவுயிர் களுமுன் பணிவழி நிற்
றற் பாலன பசுக்கள்போ லன்றே. (௫௧)

மானிடர் தருமப் பெருமைதேர்ந் துரைக்கு மாதவர் நின்
னிடத் தன்பு, மானிடந் தரித்தோய் தருமமார்க் கத்துட் சிறந்
தெடுத் தெண்ணிய வாற்றான், மானிடப் பிறப்பைப் பெற்று
ஞ்செய் வினையின் வயத்தராய் நினக்கன்பு செய்யா, மானிடப்
பதர்கட் கெந்தவா றேனும் வருங்கதி கண்டிலன் யானே. ( )

இருபிறப் பாளர் நியதியாய் வழுத்தற் கெடுத்தல்கா யத்
திரி யன்றே, வருமதற் குயர்ந்த * தெய்வநீ யென்றே வழுத்

* காயத்திரி மந்திரத்துக்கு அதிதெய்வம் சிவபெருமானே யென்பதனை
சூதசங்கிதை எக்கியவைபவகாண்டம் ஆறாமத்தியாயத்திற்காண்க.

இடு மிது[illegible]க, [illegible]பொருளே யாதலி னுன்
ருள் வழிபடா விருபிறப் பாளர், புரியுநல் வினைக ளியாவை
யும் புனையுந் தூசிலா வணியெனப் படுமே. (௩௩)

விப்பிரர்க் கெல்லா மங்கியிற் றெய்வ மேவுமென் றுந்த
ழற் கடவுட், கொப்பிலா நீயே யந்தரி யாமி யென்னவு முயர்
மறை மிருதி, செப்பிடும் வசன மிவ்விரு வகையுந் திரண்டுநீ
யடியனே னரகிற், குப்புறு தருள்வோய் விப்பிரர் தமக்குக்
குலதெய்வ மெனவிளக் கிடுமே. (௩௪)

வேதியர் குலத்திற் பிறந்தவர் தமக்கு விசேடமா யிக்கலி
யுகத்தில், வேதநீ தெய்வ மெனப்புரா ணங்கள் விளம்பவு மன்
பினு லுன்றன், பாததா மரையை வழிபடா தேனைப் பண்ண
வர் தமைவழி படுவோர், பாதக மறையோர் மூடர்க ளவர்க்குப்
பயன்றரா பரதெய்வங் களுமே. (௩௫)

எந்தைநீ பொறுமை யுடையவன் கருத்துக் கெளியவ
னுன்னருள் கையில், வந்தது போலுன் னடியர்க்கு விரைவின்
வாய்த்திடு மவர்பெறும் பேறுஞ், சிந்தைவேட் டதற்கு மேற்ப
டப் பெறுவர் தேர்ந்திடின் முழுதுமுன் னுடைமை, யிந்தவாய்
மையினுற் பயன்குறித் தவர்க்கு மீண்டுநீ சரணெனத் தருமே.

இம்மையிற் போக புனைவழி படுவோர்க் கெண்ணரும்
பெருமைய தென்ப, ரம்மையி லேனை யுள்ளன நிற்க வண்
ணலே யுன்னனு சரர்க, டம்முடைப் பதமு மரியயன் முத
லோர் தம்பதங் களுக்குமே லாகச், செம்மைதேர்ந் துரைப்ப
ராகமத் துறையிற் றிளைத்துமெய் யுணர்ந்தமா தவரே. (௩௭)

நிகழ்பிர கிருதி கடந்தமெய் வாழ்வா நிரதிச யானந்த
மதுவுந், திகழுநின் னருளாற் பெறுவதாம் பிறவித் தீயநோ
யறுக்குநன் மருந்தே, புகலிதற் கேது மெய்ப்பொரு ளுண்மை
போதிக்கு ஞானமா மதுவு, மகலிடத் துனது திருவருள் கிடை
த்தா லல்லது கிட்டுறு தன்றே. (௩௮)

வருந்திடா வகைவேட் டதனின்மேம் பட்ட பயன்பெற வுதவிட வற்றூந், திருந்துநின் வழிபா டொருதலை யாகச் செய்யவேண் டிடுந்தகைத் தாயும், பிரிந்துனை நீத்து வேறொரு தெய்வம் வழிபட நாடுவர் பேயோ, ரருந்தவப் பொருளே வெய்யவூழ்க் கொடுமை விலக்குத லரிதரி தந்தோ. (ருக)

மருளினு லவிச்சை யாலவாத் தன்னுன் மதாபிமா னங்களால் வறிதே, யொருவுக வானு ளுனைத்தொழா மூர்க்க ரொருவனே யாங்களெல் லோமுந், திருமகன் மனைவி முதலியோரோடுஞ் சேரநின் னடியாராய்த் தொழுதேம், பெரிதுமிம் மதியே பெயர்ந்திடா திருக்கும் பேறளித் தருள்கமற் றெமக்கே.

வேறு.

இவ்வாறு முப்பா னிரட்டிப் படுசெய்யு ளாலுன்
செவ்வா னடியிற் சிவதோத் திரமாலைசேர்த்தே
னிவ்வாய் மையினித் தமொர்கா லிதனைப் படிபபோ
ருய்வா னுனதின் னருள்கூ டுகவும் பரானே. (சுக)

வேறு

விண்ணோர் தமக்குந் தெரிவருநின் மேன்மை யெங்கே யானெங்கே, தண்ணோர் துதியென் றிதுவுமொரு குற்றந் தானுய்ச் சமைந்ததா, லண்ணு வன்புக் கெளியாயா னவாவாற் செய்தே னுதலினு, லெண்ணு தெல்லாம் பொறுத்தருள்வா யென்னு மிதுவென் றணிபாமே. (சுஉ)

வேறு.

யானே யறிவே னிவனை யெனத்தன் றனுவா
லானு வரியே புகன்றா னெனிலந் தநின்சீர்
தேனு ரமுதே யினிமற் றெவர்தே றவல்லார்
கோனு யுயிர்தோ றுறையம் பலக்கூத் துளானே. (சுங)

சிவதத்துவவிவேகம் முற்றிற்று.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

கணபதி துணை.

திருக்கைலாசபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனத்து

சிவஞானசுவாமிகள்

மொழிபெயர்த்தருளிய

சிவதத்துவவிவேகம்.

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்.

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்றாம் பதிப்பு.

இதன்விலை அணா - ௧

[illegible] ஐப்பசிமீ.

சிவமயம்.

சிவதத்துவவிவேகம்.

பாயிரம்.

உலகெலாந்தனதொருசிறுகூற்றினுளடைய
வலகிலாற்றலாணிறைந்தவனெனவருணூலோர்
குலவியேத்துமேவானெவனவனுமையொருகூற்றி
னலர்கறைக்களச்சிவபிரானடியிணைபோற்றி. (௧)

வேறு.

செவியுறவாங்கிமோகத்தின்படைசிலையிற்பூட்டுங்
கவிகைவேண்மடியச்சற்றேகறுத்திமேயாகுறையும்பெம்மான்
குவிதழைநிறையப்பூத்தகோழிணர்ப்பதுமச்செங்கே
ழவிர்தருவிழித்தீக்கென்றன்வினையிலக்காகுமாலோ. (௨)

வேறு.

திருமாலிந்திரன்பிரமனுபமனியன்றடனைத்திசைவேளா
தித், தருமமுதுகுரவருக்குந்தனதருளாலாசிரியத்தலைமைநல்கி,
வருமெயவர்க்குமுதற்குருவாய்மெய்ஞ்ஞான முத்திரைக்கைகர்
மலரும்வாய்ந்த, வுருவழகுங்குறாகையுங்காட்டியருட்குருவுஞ்,
சிவனையுளத்தில்வைப்பாம். (௩)

வேறு.

எல்லையில்கலையென்னுங்கொடிபடர்
மல்லல்வான்கொழுகொம்பரின்வாய்ந்தருள்
கல்விஞானக்கடலமுதாயசீர்
பல்குதேசிகர்பாதமிறைஞ்சுவாம். (௪)

வேறு.

மறைமுடிவிற்பயில்கருத்தும் மன்னியமெய்ப்பொருள்விருப்புங், கறைமிடற்றோன்றிருவடிக்கீழ்மெய்யன்புங்கடுந்துயர்நோய், பழையவருமிம்மூன்றும்பரிந்தியல்பாக்கிடைத்தமனை, நிறைவுடையோரேவரவர்க்கேழிவாழியவே. (௫)

வேறு.

பரசிவன்றனை துயர்ச்சியேதெரிப்பதிற்பகரொருப்பாட்டிற்று யரியகால்கதிர்வியாதனுதியர்மொழியால்விளங்கிடுநீர்த்தாய்த் திரிவுகாட்சியருளத்துறுதநிகர்செய்பொருட்கோவைத்தாய் விரியுநூலகினுக்கிதந்தருமுதல்வித்தையோங்குகமாதோ. (௬)

வேறு.

எட்படுநெய்யெனவுயிருக்குயிராயெங்குமேகமாம்பசுபதிதானேத்துஞ்செய்யுள், விட்பருமுண்ணிறைந்தபொருட்சுவையவாகிமேலோர்தம்வழிச்செல்லுமறுபானுக்கு, முட்கருத்துவெளிப்படுப்பவிழிந்தமார்க்கத்துழல்வோர்தம்பிதற்றுரைகட்கணுகொணாத, நட்புடையவுரையீண்டுச்செய்யலுற்றேனல்வழிச்செல்லறிவாளர்நயக்குமாறே. (௭)

நூல்.

நின்பெருந்தன்மைவானவர்தமக்குநிகழ்த்தரிதாயலின
யனித, னன்பொடும்வழுத்தவிழைந்திடினகையேயடைவதற
கையமின்றேனு, முன்பெயர்கருதும்பெருந்தவம்வருவாயொ
ருவழியாற்கிடைத்திடுக, வென்பதோர்மதிவந்தென்னையீர்த்
தெழுமாலெங்கணுநிறைந்தபூரணனே. (௧)

விச்சுவாதிகனும் விசுவசேவியனும் விமலனீயேயென
மறைக, ணிச்சயமாக முழக்கவுமறியா ரீசர்தாம்பிணங்குவரந்
தோ, மச்சரத்துனக்கேதீங்கிழைத்தவர்தம்வாழ்க்கையும்பய
ன்படாதாலத், துச்சர்சொற்கேட்டோர்க்கிறுதலேதண்டஞ்
சொற்றிடு நூலெலாமன்றே. (௨)

ஏழையரிருகாற் பசுக்கண்மற்றிவரா னியன்றிடத்தக்கதொ
ன்றிலையே, வாழியநலந்தீங்கறிந்துயிரியற்றவல்லதோயாங்க
ணும்விரவிச், சூழுநீயெவ்வாறசைத்தனையவ்வாறசைதலிற்சுத
ந்திரமிலதாற், பாழிமால்விடையாயவ்வுயிரந்தோபழித்திடுந்
தகையதொன்றன்றே. (௩)

கீதநான்மறையுளோ ரொருவிதிவாக்கியங்களைப்பற்றிநல்
வேள்வி, யாதிகண்முயலத்துணிபவரெல்லாவருமறைமுடிவி
னுமுழக்கு, மேதகுமுனதுதலைமையைத்துணியாதொழிவரோ
விளங்கிழையொருபா, ணுதனேயவர்தாம்பரவசத்தினராய்ந
ணுகிலராயிடின்மன்றே. (௪)

உன்றனையெதிரே கண்டுமெம்புயத்தோ னுணர்ந்திலன்மால்
சொலவுணர்ந்தான், வென்றிவெள்ளானைப்பாகனுமுமையாள்
விளம்பிடத்தேர்ந்தனனிமலா, மன்றலந்துளவோனயனுடனு

னனுமயக்கறுத்துணர்ந்தன * னென்று, லின்றனையேழை யனுடராறிபாரெனபதுமாயவேண்டுவதோ. (௫)

ஒன்றிருவடிக்கீழுறுதியாமன்புமுன்றிருவருளினாற்கிடைப்ப, தன்றிநூல்பலவுமாய்ந்தாலுனைச்செயளப்பருந்திறமையானாதியான், மன்றவேகிடைப்பதன்றுமற்றதனைமாதவஞ்செய்திலாக்கயமை, துன்றியபுலமையாரியாங்ஙனம்பெறுவார்சோதியேகருணைவாரிதியே. (௬)

உலகர்சேருறுதிப்பயனவற்றினுக்குமுறைவிடமாய்த்துய முழுதும், விலகுறத்துமிக்குங்கணிசசியாமுன்றுள்விரைமலர்க்கிபற்றுமெய்ப்பதி, யலகிலாப்பிறவிதொறும்புரிதவத்தாலல்லதெவ்வாற்றினுமரிதே, நலமதோன்றடைதற்குறுமிடையூறுநாதனைபலவுளவன்றே. (௭)

பலவகைப்பயந்தோறெய்திடுந்தவத்தோர்படர்ந்தெழுமகத்திருள்கடிந்தோர், நலமுறுமியமநியமநற்செய்கைநயந்துளோருனைப்பெறமுயல்வார், கலியுறுநவைசேருளத்தவரசுரக்கடவையர் ததீசியாதிகளா, லலமரச்சபிக்கப்பட்டுளோர் † பெரியவாறறியரோவையநின்றனையே. (௮)

அளவிலும்பெருமையறியவுமுன்றாட்கழிவிலாவன்புவைத்திடவுந், தளமலமொருத்துன்னருச்சனையாற்றிச்சாலநின்றிருவருள்பெறவும், வளமலிபுலியூரம்பலத்தமுந்தமலர்தலையுலகினுடகரும்ப, ருளர்துழாய்ப்படலையார்புடையண்ணலொருவனேவல்லனுமன்றே. (௯)

தணப்பிலாநிரதிசயமதாஞ் சச்சிதானந்தவடிவமாய்த் துவிதப், பிணக்கிலிபரமானமாமெனுந்தகைத்தாய்ப்பிரத்தியக்கா

* பிரமதேவரும், விஷ்ணுமூர்த்தியும், இந்திரனும் அறிவிக்க அறிந்தார்களென்பதனைச் சூதசங்கிதை சிவமான்மியகாண்டம் இரண்டாம் மூன்றாமத்தியாயங்களினும், எக்கியவைபவகாண்டம் நான்காமத்தியாயத்துங்காண்க.

† ததீசியாதிகளாற் சபிக்கப்பட்டமை சூதசங்கிதை எக்கியவைபவகாண்டம் முப்பத்திரண்டாமத்தியாயத்துக்காண்க.

யுபநிடதத், திணக்குறுமகண்டப்பொருள்களாலுணருமியல்ப
தாயனந்தமாயோங்குங், குணிப்பருஞ்சோதியாகிநிற்கின்றாய்
கோதிலாச்சிவபரம்பொருளே. (௧௦)

குணங்களைக்கடந்தோயெனினுயா யையினைத்தோய்தலாற்
குணமுடையவன்போ, லணங்கொருபாலுங்கறைமிடற்றழகு
மம்பகமூன்றுமாமுருக்கொண், டிணங்குறுநாமஞ்சிவன்பவன்
முதலாவினைந்தயனரியரன்மூன்றா, முணங்கிடாவுலகைநடா
த்துவோனாகியோங்கினைநீங்கரும்பொருளே. (௧௧)

முளரியோன்முதலாஞ்சுரரெலாம்பூதமுதலவற்றோடுதித்து
ள்ளோ, ரளவிடுந்தலைமையாளரென்றவரையகற்றிமால்விடை
யவனினையே, வளமுறுமெல்லாத்தலைமையமுடையோன்வரு
முதற்காரணனல்லோ, ருளமுறுதியானப்பொருளெனச்சிகை
தேர்ந்துரைப்பவுமயங்குவர்சிலரே. (௧௨)

மறையகத்தெல்லாத்தலைமையோரொருபால்வகுத்திடுங்கே
வலமதுதா, னிறைவனேயிவ்வாறம்புயன்முதலோரினும்பிரி
த்துச்தியால்விளக்கா, தறைதருமிதனான்மாறுபட்டுழிவேறா
ராற்றினாற்போக்கவற்றாமற், கறைமிடற்றடக்கியேழுவான
வரைக்காத்தருள்கருணைமாகடலே. (௧௩)

கதித்தெழும்பொருளாலுனைவிளக்கிடுங்காரணபதமனுவதி
ப்பென்றாட், பொதுக்குணம்பொதுச்சொற்பற்றியேதொடக்க
ம்புகல்பொருண்மாயவன்றானே, யிதற்கெனத்துணியாவிறுதி
யும்வலியாலிம்முறையேற்றிமற்றொருவ, னதிர்ப்புறமருளின்
மருளுநகபிறருமங்நெறிப்படருமாறெவனோ. (௧௪)

தற்பராவுலகுக்காதிகாரணந்தான்றலைமையினுயிருடன்சட
த்தைச், சொற்றிடிற்பழுதாற்பிரமமாமெனவேதுணிந்துபின்பி
ரமமாரென்றாய், வுற்றிடுமொன்றோருமையருணோக்காலுணர்ந்
தனர்நீயெனவென்றா, வற்புறச்சுவேதாச்சுவதரந்தமதுமறை
முடிவுரைத்திடுமன்றே. (௧௫)

படைப்புறுமுறைமைசொலற்கெழுஞ்சுருதிப்பரப்பெலாம் பிறிதொன்றன்பொருட்டாய்க், கிடைத்தலாலவற்றுட்காரண பதத்தைக்கிளத்தலாந்தன்பொருள்படாமை, விடைக்கொடி யாயீண்டீசனென்றரனென்றெடுத்து மெய்க்காரணந்துணிதற், கடுத்தெழு மொழியுந்தன்பொருள்படாதே லாவினித்துணிவெ ன்பதெங்கே. (கசா)

இதனுளெப்போதுதமம்மதுபகலன்றென்னுமந்திரமுனையு ணர்த்தி, யிதமுறுபேனைக்காரணமொழிகள்யாவுநின்பாலுறச் செலுத்தி, மதமுறுமருளோரவற்றினைப்பிறர்மேல்வகுப்பதை ப்பயன்படாதாக்கு, மதனுடல்பொடிப்படநுதல்கிழித்தெழுந்த வாளெரிகாட்டியமுதலே. (கஎ)

மனுவிதிற்சிவச்சொல் வேறுளசுருதியாம்புரோவாதத்திற் றெரிக்கும், புனிதமாம்பொருளேசாற்றிடுமெனிலெப்போதினு மாதிகாலத்தை, யனுவதித்துன்றனுண்மையைவிதியாதாயின் மற்றென்செயப்புகுந்த, தினியபேரின்பத்தண்ணருள்கொழி க்குமெம்பிரானிந்தமந்திரமே. (கஅ)

பெரிதுமானத்தா லுயர்ந்தவள்பிறரைப் பேசிடாவரன்சிவ ன்முதலா, மரியநின்னுமக்குருமணிக்கோவையாலுடன்முழுத லங்கரித்தாள், கரியவற்கரியாய்நின்னொடொப்பவரேகருதினு மிலையெனத்துணிந்துன், றிருவடிக்கேதன்கருத்தெலாமமைத் தாள்சீருபநிடதமாமிவளே. (கசு)

புருடசூத்தத்தின்மந்திரமிதனுட் பொருந்தினுமுனைக்குறித் திடும்புல், சுருதியாணியமித்ததனையெவ்வாறுதுரக்குமிம்மறை முடிவதாஅன்று, திருவுருத்திரத்துமந்திரம்பலவுஞ்சிறப்பவீண் டுறுதலாலறியாக், குருடர்தாமதனுற்றுணிவதுதகுமோகோம ளக்குணப்பெருங்கடலே. (உ0)

உருத்திரமனுக்கண் முன்னரும்பின்னு முறைக்குமீண்டாத லாலிவைதாந், தெரித்துறவிளக்குநின்றிருப்பெயராற்சிறத்தலா

னுருத்திரமோதல், கருத்தனுமுனக்கேநிச்சயித்ததனாற்கதப்பயி லெறூழ்விடைப்பாகா, வருத்தியாலயற்றையுரைத்ததேயெண் ணைக்களந்தறிந்திடச்செயுமெமக்கே. (உக)

உரைக்குமீசானச் சுருதியாற்றெரிக்கு முன்னிடத்தெய்து மெனபதுவே, பொருத்தமாய்புருடசூத்ரத்தின்முடிவுபுனைம லர்க்கருங்குழல்பாகா, விருப்புறுமேனோர்பூசனைவிதியுள்விள ம்பினுமவவிதிக்கேற்பக், கருதுதுறும்பொருட்டுப்பொருள்விரி த்தறவோர்காட்டினுமிதுவழுப்படாதே. (உஉ)

அனைத்துயிர்களுமாந்தன்மையும்விண்ணோராற்றொழுதகை மையுமரனே, யுனக்குரைத்தயன்மான்முதலியோருனதுவிபூ தியென்றோதியுன்பெயர்கட், கினப்பொருளுரைக்குங்கடமை யாலுன்றனிறைமையேகுறித்துநின்பெருமை, சினத்தொகை யகலத்தேற்றுமாலதர்வசிரோபநிடதமுழுவதுமே. (உ௩)

நின்றுழிநின்று முடிவுகொள்ளாதுநீமறைந்தமைசொலுங்கி ளவி, யுன்றனிக்கூற்றுமுடிவிடத்துய்த்துக்கொண்டுகூட்டிடு ந்தகைத்தாயுந், தன்றனதிடத்தேமுடியுமீண்டெனுமிச்சழக்கு ரைதேர்ந்திடிற்றலைவா, புன்றொழிற்கயவர்தமதறியாமைபுல மையாய்ப்பரிணமித்ததுவே. (உ௪)

ஈண்டுநீயாரென்றுன்னுருக்கடாவுமிமையவர்க்கேனையோ ருருவை, யாண்டுநீயிருத்தாயெனில்வழுவாகாதடுக்குமோரீயு யிர்க்குயிராய்க், காண்டகநிறைந்துமவனெனயாரைக்கழறுவ தோபெருகன்பு, பூண்டவர்க்கெளியாய்கயவருக்கேனும்பொ ருந்துமோவிச்சழக்குரையே. (உ௫)

அனைத்தினும்பிரமந் தனக்கதிட்டான மறையுமந்திரங்களி னானு, முனற்கரும்பரிதிமண்டலத்துறையுமப்பொருட்குவைவி ழிகளிப்ப, மனக்கொருவடிவஞ்செவியறிவுறுக்குமனுக்களினா னுமெய்யடியா, ரினத்தனேநீயேயெங்கணுமுறைவோனென் பதையறியலாமன்றே. (உ௬)

ஐம்பெரும்பூதமிருசுடரான்மாவன்றி வேறுலகில்லையவைதா, முன்பெருவடிவமெனப்படுமென்றே யோர்ந்துளோர்க்கிங்கதுதன்னை, யெம்பிரான்மேனியென்றுரைத்திட்டதாவென்பதற்கையமு முளதோ, வம்பராமுக்கட்பேய்கடாமயக்கான்மாறுபாடுறப் பிதற்றுவரே. (உஎ)

மலைமகடுணைவன் முக்கணன்னீலமணிமிடற் றவனெனவா னோர், திலகனேயுனைத்தகரமாகுகுகையுட்டியானஞ்செய் திடுமுறைசெப்பி, யலரவனுருத்ரனீசனேடைமையுமைய நின்விபூதியென்றுரைக்கு, மலவிருடொழித்துச்சிவச்சுடர்விளக்க வந்ததைத்தலவகாரமறையே. (உஅ)

திருமகட்கரசுகூறுமுணர்கர விரதையையவேறுளவிசேடப், பகுதிகளானுமாயிரத்திரிபஞ்சாஸ பகர்ந்திடுமவ்வளவேமாயோ, னகமுறும்பொருளாயுனைத்தியானிப்பானவனறனைநவேன்றேதி டுமவ, வகையறியாத பேதைகண்மயக்கான் மற்றொருவாறு கொள்ளுவரோ. (உசு)

மறைகளிற்றலைமையெய்திபவிருகதாரணியப முதன்மறைக ள், பிறவுநல்லிதயத்துறுபொருளாமுனபெருமையே பேசுமெ னமே, யறவனேயியற்றினகருத்தெலாமுணபாலடைவதேநி யமமெனவுரைப்பார், திறனறிந்துயாந்தோராதலாற்கயவாகீ மொழியாற்பயமென்னனே. (௩௦)

தனபொருள்விரிக்கும்பிறசுருதியிறைற்றன்கருத தறிதருந்த கைத்தா, நினதுடையெல்லாமுதனையையுமுன்னைநிகழ்த்துமா ண்டூக்கியசுருதி, யுன்கழறருமீசானமாமனுவோடுருத்திரோப நிடதமனுக்க, ளென்பவுமேனைமனுக்களுமனேகமிம்முறைவி ளங்கவோதிடுமே. (௩க)

அறப்பெருங்கடலே யளவிலாவணக்க மறைந்திடுமெண்ணி லாமனுக்கள், பிறாக்குரித்தாகாச்சிறந்ததோர்பெருமைபேசி

டும்வெளிப்படையுனக்கே, கறைப்பெருமிடற்றாய்சூத்திரர்முதலோர்காலினும்விழுந்திடுவார்க்கர், குறித்துனைவணங்கக்கூசுவரந்தோமகொள்ளுவரோபெரியவரே. (௧௨)

மொழிந்திடுமெல்லாவணக்கமுமெல்லாமொழிகளுமுன்னையேசாரு, பிழிந்திடாத்திருப்பலாதிவிண்ணோரையீன்றவன்றானுநீயெனவே, பொழிந்தசீருனதுதலைமையேயெடுத்துப்புகழ்ந்துநின்பெருங்கணத்தலைமை, விழைந்துளோர்தமதுபெருமையுஞ்சாலவிளக்கிடுஞ்சுருதிகள்பலவே. (௧௩)

எண்ணிலாச்சாகைக் குயால்களாற்றெரிதிங் கெய்பனோர்மாசறத்தெளிய, நுண்ணியநியாயவொழுங்குகளானுநுவன்றுறத்தேற்றுநின்பெருமை, பண்ணையாவிளங்கப்புராணங்களெல்லாம்பன்முறையுணர்த்திடுமன்றே, கண்ணிலாச்சிறுவர்தமக்குமுள்ளங்கைநெல்லியங்கனியெனும்படியே. (௧௪)

நின்பதாம்புயத்தினருச்சனையாற்றுநெறியினன்மாயவனெனவு, மன்புறுமீசன்மாலயன்றனக்குமாதியங்கடவுணீயெனவு, மின்புறக்கிளக்கும்பாரதந்தானுமெற்றைநின்றலைமையே விரிக்கும், புன்புலையேற்குந் தண்ணருள்புரிந்த பூரணானந்தபாகடலே. (௧௫)

அகந்தைநோயறுக்கு மயனரியரற்குமாதியாம் பகவனீயெனவு, மகஞ்செயவிருப்புமிராமனுமுன்னிடத்துவைத்திடுங்குறிப்புரையதனாற், றிகழ்ந்தவச்சுவமேதத்தினல்வழுத்துந்தெய்வநீயென்னவும்விளக்கி, யுகந்தவான்மீகிசெய்தகாப்பியமுமுன்புகழேவிரித்திடுமே. (௧௬)

பெரும்பெயர்மனுயோகீச்சுரன்முதலாம்பெரியருஞ்சாத்திரந்தெரித்த, விரும்பதஞ்சலியார்முதலியோர்தாமுமேனையோர்க்குரியபல்பேதம், விரும்புபல்வழியுங்காட்டியாவர்க்குமேற்ப

டநினைப்புகழ்ந்துரைப்பார், கரும்பனைக்காய்ந்தகடவுளேயிந னைக்கண்டுமெந்தோமயங்குவரே. (௩௭)

பிறநயமாகும்புருடனங்குட்டப்பிரமிதிதனைவிரும்பாம, லற வனேயுனதிசானநற்சுருதியாற்பரமென்றுநிச்சயித்தோன், செ றியும்வேதாந்தப் பொருளினைத்தெரிக்குஞ் சூத்திரஞ்செய்தவ ன்கருத்து, மிறைவநின்பெருமைகண்டதேயாகுமென்பராலா யவல்லவரே. (௩௮)

பெருவழக்காகக் கீதைகளகத்துப் பேசுமோங்தத்துசத்தெ ன்னு, முரைதருபதமும்பிரமமென்பதமுமுணர்த்திடும்பொரு ளுநீயென்றே, தெரிதரக்காட்டுஞ்சாத்திரங்களினும்வெளிப்ப டத்தெரிந்தனமையா, விரிதருநீயேயுலகினுக்கெல்லாமேற்படுந் தெய்வமென்பதுவே. (௩௯)

உனையலாலெல்லாவிறைமையுமுடையோனென்றுமற்றெ வன்றனையுரைப்பே, முனிவிலீசான முதலியசுருதி மொழிப் பொருடானுநீயன்றே, யனையனுயிவைதாஞ்சமாக்கியைசுருதி யலவெனுமயங்கிருட்குகையுள், வனைபுகழ்வேதத்துபயநூறே ர்ந்தமதியினோர்மதியகப்படாதே. (௪0)

பலபலவிடத்துஞ்சுருதியி லுனையேபகர்ந்திடும்புராணமுமி வ்வா, றிலகுறத்தெரிக்கும்விச்சுவாதிகனென்றிப்பெயர்சிறப ராவெல்லா, வுலகினுக்கதிகனீயெனப் பகுத்துவெளிப்படத் தெளியவற்புறுத்திக், கலகஞ்செய்பொல்லாக்கயவர்தஞ்செவி க்குங்கடுங்கனற்சலாகையாமன்றே. (௪௧)

இறைமையிவ்வாறு பகுத்திடத்தகாதே லுனையொழிந்தியா ண்டுமுற்றுறுமோ, முறைபெறுமண்டந்தொறுமயனரன்மான் மூவரும்வேறுவேறாகிப், பிறழுறுங்கற்பந்தொறுநவநவமாய்ப் பிறந்து நின்னுணையினடங்கி, யுறைவரேயாதியந்தமுமின்றி யொழிவறநிறைந்தவான்பொருளே. (௪௨)

வைப்பெனப்பெறுமுன்பெருமையேமுழுக்குமறைகளும்பல
பலமறைதே, ரப்பொருள்விர்க்கும்புராணமுமவ்வாறுகுமிவ
வளவினாற்றேனே, செப்பிடத்தகுமானின்பெருந்தகைமைதே
ருநர்க்கிதுவன்றிவேறு, மெய்ப்படுமளவைவேண்டுமோவேண்
டாவிளங்கிழைக்கிடங்கொடுத்தரவனே. (௪௩)

பிறர்க்குரித்தல்லாப் பெயர்களான்மறைகள் பிஞ்ஞகநார
ணன்மேன்மை, குறித்துரைத்திடுமா லேனைவிண்ணவர்க்குக்
கூறிடாதிம்முறையிதனான், மறைப்பொருளுண்மைதெரியலா
மெனனுமந்திரோபநிடதமுதலாந், திறப்படுமறைகளோதிடாக்
கயவர்செப்பிடுமுரைபயன்படாதே. (௪௪)

தாணுமாலயற்குத்தம்முளேயயர்ச்சிதாழ்ச்சிகூறிடும்புராண
ங்கட், கேணுறுங்கற்பப்பிரிவினாற்போக்கென்றியம்பிடுமச்ச
புராண, மாணலாரிதனைச்சிவபுராணத்துக்கப்பிரமாணமோது
வதா, நாணிலாதுரைத்துத் தமதறியாமைநாட்டுவர் நாடரும்
பொருளே. (௪௫)

உன்னிறைமையினை முருந்தனதிடத்து முவணவதாரங்களி
டத்துந், தன்னுடைக்கூறுபொற்றுமையதனாற்சாற்றிடுமாரணே
மொழிக, வின்னதிவ்வளவேயவற்றினுள்ளுறையென்றியம்பு
வருந்தவமுனிவர், மன்னனேயிதனைத்தேறிடமாட்டார்மயக்
கமாங்கடலழுந்துவரே. (௪௬)

மாயவனின்பாலேகனாய்முன்னர் வந்துதித்தனன்பின்னர
வன்றான், பாயுலகொடுக்கும்புருடனையயனைப்படைத்தனன்
முந்துகாலத்தென், றேயுறுமகோபநிடதமோதிடுவதியாததுநி
ன்னிடத்துறாதா, லோய்விலாதுருகியுள்ளவல்லவர்களுள்ளக
த்துறைமணிவிளக்கே. (௪௭)

அறுக்குமோர்கற்பத்தயனொருகற்பத்தரியொருகற்பத்திலர
ன்முன், பிறப்பனான்பான்மற்றிருவரைமுன்னோன்பெற்றளித்

வருந்திடாவகைவேட் டதனின்மேம்பட்ட பயன்பெறவுத விடவற்றூர், திருந்துநினவழிபாடொருதலையாகச்செய்யவே ணடிடுந்தகைததாயும, பிரிந்துணைந்ததுவே றொருதெய்வமவ ழிபடாடுவோபேயோ, ரருந்தவப்பொருளேவெய்யவூழ்க்கொ டுமையிலக்குதலரிதரிதந்தோ. (ருகூ)

மருளினாலவிச்சை யாலவாதத்தன்னை மதாபிமானங்களால் வறிமீத, யொருவுகவானானுனைதொழாமூாக்கரொருவனே யாஙகளெல்லோமுந், திருமகனமனைவிமுதலியோரோடுசே ரநினணடியராய்த்தொழுதேய், பெரிதுமிமமதியே பெயாநதி டாதிருக்குமபேறளிததருள்கமற்றெமக்கே. (சுo)

வேறு.

இவ்வாறுமுட்பாணிரட்டிபபடுசெய்யுளாலுன்
செவ்வானடியிற்சிவகோத்திரமாலைசேர்த்தே
னிவ்வாயமையினிததமோாகாலிதனைப்படிப்போ
ருய்வானுனதினனருள்கூடுகவுமபரானே.

வேறு

விண்ணோர்தமக்குந்தெரிவருநினமேன்மையெங்கேயானெ ஙகே, தண்ணாதுதியெனறிதுவுமொருகுற்றந்தாணைய்ச்சமைந் ததா, லண்ணாவனபுக்கெளியாயானவாவாற்செயதேனதலினா, லெண்ணாதெல்லாம் பொறுததருள்வா யென்னுமிதுவெனெ றுணிபாமே.

வேறு.

யானேயறிவேனியவனையெனததன்றறுவா
னாறுவரியேபுகன்றானெனிலந்தநின்சீர்
தேறாமுதேயினிமற்றெவர்தேறவல்லா
ரோறுயுயிர்தோறுறையம்பலக்கூத்துளானே.

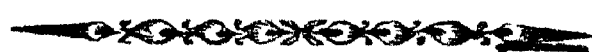
திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

அப்பயதீக்ஷிதசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

சிவதத்துவவிவேகம்.

திருக்கயிலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனத்துச்

சிவஞானசுவாமிகள்

மொழிபெயர்த்தருளியது

இது

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர்

சுவாமிநாதபண்டிதரால்

தமது

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது

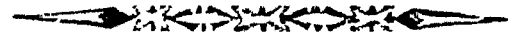
சென்னபட்டணம்

இதன்விலை அணா - ௨

உ

கணபதிதுணை.

சிவதத்துவவிவேகம்.

பாயிரம்.

உலகெ லாந்தன தொருசிறு கூற்றினு ளடைய
வலகி லாற்றலா னிறைந்தவ னெனவரு ணூலோர்
குலவி யேத்துவோ னெவனவ னுமையொரு கூற்றி
னலர்க றைக்களச் சிவபிரா னடியிணை போற்றி. (க)

வேறு

செவியுற வாங்கி மோகத் திண்படை சிலையிற் பூட்டுங்,
கவிகைவேண் படியச் சற்றே கறுத்தியோ குறையும் பெம்மா
ன, குவிதலை நிறையப பூத்த கோழிணர்ப பதுமச் செங்கே,
ழவிர்தரு விழித்திக் கென்றன் வினையிலக் காகு மாலோ. (உ)

வேறு.

திருமாலிந் திரன்பிரம னுபமனியன் றபணனந்தி செவ்வே
ளாதித், தருமமுது குரவருக்குந் தனதருளா லாசிரியத் தலைமை
நல்கி, வருமெவர்க்கு முதற்குருவாய் மெய்ஞ்ஞான முத்திரை
கைகம் பலரும் வாய்ந்த, வருவழகுங் குறுநகையுங் காட்டியரு
டருஞ்சிவனை யுளத்தில் வைப்பாம். (ங)

வேறு.

எல்லை யில்கலை யென்னுங் கொடிபடர்
மல்லல் வான்கொழு கொம்பரின் வாய்ந்தருள்
கல்வி ஞானக் கடலமு தாயசீர்
பல்கு தேசிகர் பாத மிறைஞ்சுவாம். (ச)

வேறு

மறைமுடிவிற் பயில்கருத்து மன்னியமெய்ப் பொருள்
விருப்புங், கறைமிடற்றோன் றிருவடிக்கீழ் மெய்யன்புங் கடுந்
துயர்நோய், பறையவரு மிம்மூன்றும் பரிந்தியல்பாக் கிடைத்த
டன, நிறைவுடையோ ரேவரவர் நீடூழி வாழியவே (௫)

வேறு

பரசி வன்றனை துயர்ச்சியே தெரிப்பதிற் பகரொருப பாட்
டிற்று, யரிய காஃகதிர் வியாதனு றியர்மொழி யால்விளங் கிடு
நாதராய்த், திரிவு காட்சிய ருளத்துறு தறிநிகா செம்பொருட்
கோவைத்தாய, விரியு நீருல கினுககிதந் தருமுதல் வித்தை
யோடு குசயமோதோ (௬)

வேறு.

எட்படுநெய யெனவுயிருக் குயிரா யெங்கு மேகபாம் பசு
ட நிறா மேளத்துஞ் செய்யுள், விட்டருமுண் ணிறைந்தபொருட்
சுவைய வாகி யேலோர்தம் வழிச்செல்லு மறுபானுக்கு, முட்க
ருத்து வெளிப்படுப்ப விழிந்த மார்க்கத் தொழுல்வோர்தம் பிறைற்
றுரைகட் கனுகொளுாத, நட்புடைய வுரையிண்டுச் செய்ய
லுற்றே னல்வழிசசெல் லறிவாளர் நயக்கு மாறே (௭)

நூல்.

நின்பெருந் தன்மை வானவர் தமக்கு நிகழ்த்தரி தாதலின் மனித, னன்பொடும் வழுத்த விழைந்திடி னகையே யடைவ தற் கையமின் றேனு, முன்பெயர் கருதும் பெருந்தவம் வருவா யொருவழி யாற்கிடைத் திடுகெ, வென்பதோர் மதிவந் தென்னை யீர்த் தெழுமா லெங்கணு நிறைந்தபூ ரணனே. (க)

விச்சுவா திகனும் விசுவசே வியனும் விமலநீ யேயென மறைக, ணிச்சய மாக முழக்கவு மறியா நீசர்தாம் பிணங்குவ ரந்தோ, மச்சரத் தனக்கே தீங்கிழைத் தவர்தம் வாழ்க்கையும் பயன்படா தாலத், துச்சர்சொற் கேட்டோர்க் கிறுதலே தண்டஞ் சொற்றிடு நூலெலா மன்றே. (உ)

எழைய ரிருகாற் பசுக்கண்மற் றிவரா லியன்றிடத் தக்க தொன் றிலையே, வாழிய நலந்தீங் கறிந்துயி ரியற்ற வல்லதோ யாங்கணும் விரவிச், சூழுநீ யெவ்வா றசைத்தனை யவ்வா றசைதலிற் சுதந்திர மிலதாற், பாழியால் விடையா யவ்வுயி ரந்தோ பழித்திடுந் தகையதொன் றன்றே. (௩)

கீதநான் மறையு ளோரொரு விதிவாக் கியங்களைப் பற்றி நல் வேள்வி, யாதிகண் முயலத் துணிபவ ரெல்லா வருமறை முடிவினு முழக்கு, மேதகு முனது தலைமையைத் துணியா தொழிவரோ விளங்கிழை யொருபா, ஞுதனே யவர்தாம் பரவசத் தினராய் நணுகில ராயிடின் யன்றே. (௪)

உன்றனை யெதிரே கண்டுமெம் புயந்தோ னுணர்ந்திலன் மால்சொல வுணர்ந்தான், வென்றிவெள் ளானைப் பாகனு முமையாள் விளம்பிடத் தேர்ந்தன னியலா, மன்றலந் துளவோ னயனுட னுன்றன் * மயக்கறுத் துணர்ந்தன னென்றா, லின்றனை யேழை மானுட ரறியா ரென்பது மாயவேண் டுவதோ. (௫)

---

* பிரமதேவரும், விஷ்ணுமூர்த்தியும், இந்திரனும் அறிவிக்க அறிந்தார்களென்பதனைச் சூதசங்கிதை சிவமான்மியகாண்டம் இரண்டாம் மூன்றுமத்தியாயங்களினும், எக்கிய வைபவகாண்டம் நான்காமத்தியாயத்துங்காண்க.

உன்றிரு வடிக்கீ ழுறுதியா மன்பு முன்றிரு வருளினுற் கிடைப்ப, தன்றிநூல் பலவு மாய்ந்ததா லுரைசெ யளப்பருந் திறமையான் மதியான், மன்றவே கிடைப்ப தன்றுமற் றதனை மாதவஞ் செய்திலாக் கயமை, துன்றிய புலையோர் யாங்ஙனம் பெறுவார் சோதியே கருணைவா ரிதியே. (சு)

உலகர்சே ருறுதிப் பயனெவற் றினுக்கு முறைவிட மாய்த்துயர் முழுதும், விலகுறத் துமிக்குங் கண்ணுச்சியா முன்றாள் விரைமலர்க் கியற்றுமெய்ப் பத்தி, யலகிலாப் பிறவி தொறும்புரி தவத்தா லல்லதெவ் வாற்றினு மரிதே, நலமதொன் றடைதற் குறுமிடை யூறு நாதனே பலவுள வன்றே. (எ)

பலவகைப் பவந்தோ றெய்திடுந் தவத்தோர் படர்ந்தெழு மகத்திருள் கடிந்தோர், நலமுறு மியம நியமநற் செய்கை நயந்துளோ ருனைப்பெற முயல்வார், கலியுறு நவைசே ருளத்தவ ரசுரக்கடுமையர் * ததீசியா திகளா, லலமரச் சபிக்கப் பட்டுளோ ரெவ்வா றறிவரோ வையநின் றனையே. (அ)

அளவிலுன் பெருமை யறியவு முன்றாட் கழிவிலா வன்புவைத் திடவுந், தளமல ரெடுத்துன் னருச்சனை யாற்றிச் சாலநின் றிருவருள் பெறவும், வளமலி புலியூ ரம்பலத் தமுதே மலர்தலை யுலகினுட் சுரும்ப, ருளர்துழாய்ப் படலை மார்புடையண்ண லொருவனே வல்லனு மன்றே. (கூ)

தணப்பிலா நிரதி சயமதாஞ் சச்சிதானந்த வடிவமாய்த் துவிதப், பிணக்கிலி பரமான் மாவெனுந் தகைத்தாய்ப் பிரத்தியக் காயுப நிடதத், திணக்குறு மகண்டப பொருள்களா லுணருமியல்பதா யனந்தமா யோங்குங், குணிப்பருஞ் சோதி யாகி நிற் கின்றாய் கோதிலாச் சிவபரம் பொருளே. (கO)

குணங்களைக் கடந்தோ யெனினுமா யையினைத் தோய்தலாற் குணமுடை யவன்போ, லணங்கொரு பாலுங் கறைமி

---

* ததீசியாதிகளாற் சபிக்கப்பட்டமை சூதசங்கிதை எக்கியவைபவகாண்டம் முப்பத்திரண்டாமத்தியாயத்துட் காண்க.

டற் றழகு மம்பக மூன்றுமா முருக்கொண், டிணங்குறு நாமஞ் சிவன்பவன் முதலா வியைந்தய னரியரன் மூன்றை, மூணங் கிடா வுலகை நடாத்துவோ ஞகி யோங்கினை நீங்கரும் பொ ருளே. (கக)

அதர்வசிகை.

முளரியோன் முதலாஞ் சுரரெலாம் பூத முதலவற் றேடு தித் துள்ளோ, ரளவிடுந் தலைமை யாவரென் றவரை யகற்றி மால் விடையுவ நினையே, வளமுறு மெல்லாத் தலைமையுமுடை யோன் வருமுதற் காரண னல்லோ, ருளமுறு தியானப் பொ ருளெனச் சிகைதேர்ந் துரைப்பவு மயங்குவர் சிலரே. (கஉ)

மறையகத் தெல்லாத் தலைமையோ ரொருபால் வகுத்தி டுங் கேவல மதுதா, னிறைவனே யிவ்வா றப்பயன் முதலோ ரினும்பிரித் துத்தியால் விளக்கா, தறைதரு மிதனுன் முரணுழி வேறோ ராற்றிஞற் போக்கவற் றுமற், கறைமிடற் றடக்கி யேழைவா னவரைக் காத்தருள் கருணைமா கடலே. (கங)

கதித்தெழும் பொருளா லுனைவிளக் கிடுங்கா ரணபத மனுவதிப் பென்ஞப், பொதுக்குணம் பொதுச்சொற் பற்றியே தொடக்கம் புகல்பொருண் மாயவன் றுனே, யிதற்கெனத் துணியா விறுதியும் வலியா விம்முறை யேற்றிமற் றெருவ, னதிர்ப்புற மருளின் மருளுக பிறரு மந்நெறிப் படருமா றெவனே. (கச)

சுவேதாச்சுவதரம்.

தற்பரா வுலகுக் காதிகா ரணந்தான் றலைமையி லுயிரு டன் சடத்தைச், சொற்றிடிற் பழுதாற் பிரமமா மெனவே துணிந்துபின் பிரமமா ரென்றாய், வுற்றிடு மான்றோ ருமையரு ளேக்கா லுணர்ந்தனர் நீயென வென்ஞ, வற்புறச் சுவேதாச் சுவதர மென்னு மறைமுடி வுரைத்திடு மன்றே. (கரு)

படைப்புறு முறைமை சொலற்கெழுஞ் சுருதிப் பரப்பெ லாம் பிறிதொன்றன் பொருட்டாய்க், கிடைத்தலா லவற்றுட்

காரண பதத்தைக் கிளத்தலாந் தன்பொருள் படாமை, விடைக்கொடி யாயீண் டீசனென் றானென் றெடுத்துமெய்க் காரணந் துணிதற், கடுத்தெழு மொழியுந் தன்பொருள் படாதே லாவி னித் துணிவென்ப தெங்கே. (கசு)

இதனுளெப போது சமமது பகலன் றென்னுமந் திரமுனை யுணர்த்தி, யிதமுறு மேனைக் காரண மொழிகள் யாவு நின் பாலுறச் செலுத்தி, மதமுறு மருளோ ரவற்றினைப் பிறர் மேல் வகுப்பதைப பயன்படா தாக்கு, மதனுடல் பொடிபட நுதல்விழித் தெழுந்த வாளெரி காட்டிய முதலே. (கள)

மனுவிதிற் சிவச்சொல் வேறுள சுருதி யாம்புரோ வாதத் திற் றெரிகதும், புனிதமாம் பொருளே சாற்றிடு மெனிலெப் போதினு மாதிகா லத்தை, யனுவதித் துன்ற னுண்மையை விதியா தாயின்மற் றென்செயப் புகுந்த, தினியபே ரின்பத் தண்ணருள் கொழிக்கு மெய்யபிரா னிந்தமந் திரமே. (கஅ)

பெரிதுயா னத்தா லுயர்ந்தவன் பிறரைப பேசிடா வரன் சிவன் முதலா, மரியங்கின் னுடைக் குருமணிக் கோவை யாலுடன் முழுதலங் கரித்தாள், கரியவற் கரியாய் நின்னொடொப் பவரே கருதினு மிலையெனத் தூவிநதுன், றிருவடிக் கேசன் கருத் தெலா மமைத்தாள் சிருப நட்டமா மிவளே (கசு)

புருடசூத் தத்தின் மந்திர மிதனுட் பொருந்தினு முனைக் குறித்து நம்பல், சுருதியா னியமித் ததனையெவ் வாறு தூரக்கு மிம் மறைமுடி வதாஅன்று, திருவுருத திரத்து மந்திரம் பல வுஞ் சிறப்பவீண் டுறுதலா லறியாக, குருடர்தா மதனூற் றுணி வது சகுயோ கோயளக் குணப்பெருங் கடலே (உ0)

உருத்திர மனுக்கண் முன்னரும் பின்னு முறைக்குமீண் டாதலா லிவைதாந், தெரித்துற விளக்கு நின்றிருப் பெயராற் சிறத்தலா லுருத்திர மோதல், கருத்தனு முனக்கே நிச்சயித் ததனூற் கதம்பயி லெறும்விடைப பாகா, வருத்தியா லவற்றை யுரைத்ததே யீண்டைக் களந்தறிந் திடச்செயு மெமக்கே. (உக)

உரைக்குமீ சானச் சுருதியாற் றெரிக்கு முன்னிடத் தெய்துமென் பதுவே,பொருத்தமாம் புருட சூதத்தின் முடிவு புனைமலர்க் கருங்குழல் பாகா, விருப்புறு மேனோர் பூசனை விதியுள் விளம்பினு மவ்விதிக் கேற்பக், கருத்துறும் பொருட்டுப் பொருள்விரித் தறவோர் காட்டினு மிதுவழுப் படாதே.( )

அதர்வசிரசு.

அனைத்துயிர் களுமாந் தன்மையும் விண்ணோ ராற்றொழு தகைமையு மரனே, யுனக்குரைத் தயன்மான் முதலியோ ருனது விபூதியென் றோதியுன் பெயர்கட்,கினப்பொரு ளுரைக்கும் கடமையா லுன்ற னிறைமையே குறித்துநின் பெருமை, சினத்தொகை யகலத் தேற்றுமா லதர்வ சிரோபநி டதமுழு வதுமே. (உ௩)

நின்றுழி நின்று முடிவுகொள் ளாது நீயறைந் தமைசொலுங் கிளவி, யுன்றனிக் கூற்று முடிவிடத் துய்த்துக் கொண்டுகூட் டிடுந்தகைத் தாயுந், தன்றனை திடத்தே முடியுமீண் டெனுமிச் சழக்குரை தேர்ந்திடிற் றலைவா, புன்றொழிற் கயவர் தமதறி யாமை புலமையாய்ப பரிணமித் ததுவே. (உ௪)

ஈண்டுநீ யாரென் றுன்னுருக் கடாவு மிமையவர்க் கேனை யோ ருருவை, யாண்டுநீ யிறுத்தா யெனில்வழு வாகா தடுக்கு மோ நீயுயிர்க் குயிராய்க், காண்டக நிறைந்து மவனென யாரைக் கழறுவ தோபெரு கன்பு, பூண்டவர்க் கெளியாய் கய வருக் கேனும் பொருந்துமோ விச்சழக் குரையே. (உ௫)

அனைத்தினும் பிரமந் தனக்கதிட் டான மறையுமந் திரங் களி னுனு, முனற்கரும் பரிதி மண்டலத் துறையு மப்பொருட் குமைவிழி களிப்ப, மனக்கொரு வடிவஞ் செவியறி வுறுக்கு மனுக்களி னுமெய் யடியா, ரினத்தனே நீயே யெங்கணு முறைவோ னென்பதை யறியலா மன்றே. (உ௬)

ஐம்பெரும் பூத மிருசுட ரான்மா வன்றிவே றுலகிலை யவைதா, முன்பெரு வடிவ மெனப்படு மன்றே யோர்ந்துளோர்க் கிங்கது தன்று, லெம்பிரா னீயே நிறைதிட் டாதா வென்பதற் கையமு முளதோ, வம்பரா மூர்க்கப் பேய்கடா மயக்கான் மாறுபா டுறபிதற் றுவரே. (உஎ)

கைவல்லியம்.

மலைமக ளிணைவன் முக்கண னீல மணிமிடற் றவனென வானோர், திலகனே யுன்னைத் தகரமாங் குகையுட் டியானஞ் செய் திடுமுறை செப்பி, யலரவன் முகுந்த னீசனே டைவையு மையநின் விபூதியென் றுரைக்கு, மலவிரு டிமிதநுச் சிவச்சுடர் விளக்க வந்தகை வல்லிய மறையே. (உஅ)

தைத்திரியம்.

மிகுமது சுருதி கூறுமுன் றகர வித்தையை வேறுள விசேடப், பகுதிக ளானுந் தயித்திரி யந்தான் பகர்ந்திடும் வள்ளலே மாயோ, னகமுறு பொருளா யுனைத்தியா னிப்பா னவன்றனை நடுவனே திடுமவ், வகையறி யாத பேதைகண் மயக்கான் மற்றொரு வாறுகொள் ளுவரே. (உகூ)

விருகதாரணியாதி.

மறைகளிற் றலைமை யெய்திய விருக தாரணி யம்முதன் மறைகள், பிறவுநல் லிதயத் துறுபொரு ளாமுன் பெருமையே பேசிடு மன்றே, யறவனே யிவற்றின் கருத்தெலா முன்பாலடைவதே நியமமென் றுரைப்பார், திறனறிந் துயர்ந்தோ ராதலாற் கயவர் தீமொழி யாற்பய னென்னே. (௩௦)

மாண்டூக்கியம்.

தன்பொருள் விரிக்கும் பிறசுரு தியினுற் றன்கருத் தறிதருந் தகைத்தா, நின்புடை யெல்லா முதன்மையு முண்மை நிகழ்த்துமாண் டூக்கிய சுருதி, யுன்கழ றருமீ சானமா மனுவோ டுருத்திரோ பநிடத மனுக்க, ளென்பவு மேனை மனுக்களு மனேக மிம்முறை விளங்கவோ திடுமே. (௩க)

அறப்பெருங் கடலே யளவிலா வணக்க மறைந்திடு மெண்ணிலா மனுக்கள், பிறர்க்குரித் தாகாச் சிறந்ததோர் பெருமை பேசிடும் வெளிப்படை யுனக்கே, கறைப்பெரு மிடற்றாய் சூத்திரர் முதலோர் காலினும் விழுந்திடு மூர்க்கர், குறித்துனை வணங்கக் கூசுவ ரந்தோ கொள்ளுவ ரோதெரிந் தவரே (நஉ)

மொழிந்திடு மெல்லா வணக்கமு மெல்லா மொழிகளு முன்னையே சாரு, மிழிந்திடாத் திருமா லாதிவிண் ணோரை யீன்றவன் றானும் யெனவே, பொழிந்தசீ ருனது தலைமையே யெடுத்துப் புகழ்ந்துநின் பெருங்கணத் தலைமை, விழைந்துளோர் தமது பெருமையுஞ் சால விளக்கிடுஞ் சுருதிகள் பலவே. ()

புராணங்கள்.

எண்ணிலாச் சாகைக் குவால்களாற் றெரித்திங் கெம்மனோர் மாசறத் தெளிய, நுண்ணிய நியாய வொழுங்குக ளானுநுவன்றறத் தேற்றுநின் பெருமை, பண்ணவா விளங்கப் புராணங்க ளெல்லாம் பன்முறை புணர்த்திடு மன்றே, கண்ணிலாச் சிறுவர் தமக்குமுள் ளங்கை நெல்லியங் கனியெனும் படியே.

பாரதம்.

நின்பதாம் புயத்தி னருச்சனை யாற்று நெறியினன் மாயவ னெனவு, மன்புறு மீசன் மாலயன் றனக்கு மாதியங் கடவுணீ யெனவு, மின்புறக் கிளக்கும் பாரதந் தானு மெந்தைநின் றலைமையே விரிக்கும், புன்புலை யேற்குந் தண்ணருள் புரிந்த பூரண னந்தமா கடலே. (நரு)

இராமாயணம்.

அகந்தைநோ யறுக்கு மயனரி யாற்கு மாதியாம் பகவனீ யெனவு, மகஞ்செய விரும்பு மிராமனுன் னிடத்து வைத்திடுங் குறிப்புரை யதனாற், றிகழ்ந்தவச் சுவமே தத்தினல் வழுத்துந் தெய்வநீ யென்னவும் விளக்கி, யுகந்தவான் மீகி செய்தகாப் பியமு முன்புக ழேவிளக்கு திடுமே. (நசா)

மிருதியோகநூல்கள்.

பெரும்பெயர் மனுயோ கீச்சுரன் முதலாம் பெரியருஞ் சாத்திரந் தெரித்த, விரும்பதஞ் சலியார் முதலியோர் தாமு மேனையோர்க் குரியபல் பேதம், விரும்புபல் வழியுங் காட்டியா வருக்கு மேற்பட நினைப்புகழ்ந் துரைப்பார், கரும்பனைக் காய்ந்த கடவுளே யிதனைக் கண்டுமெந் தோமயங் குவரே. (௩௭)

வேதாந்த சூத்திரம்.

பிறநய மாகும் புருடனங் குட்டப் பிரமிதி தனைவிரும் பாட, லறவனே யுனதீ சானநற் சுருதி யாற்பர மென்றுநிச் சயித்தோன், செறியும்வே தாந்தப பொருளினைத் தெரிக்குஞ் சூத்திரஞ் செய்தவன் கருத்து, மிறைவநின் பெருமை கண்டதே யாகு மென்பரா லாயவல் லவரே. (௩௮)

கீதைகள்.

பெருவழுக் காகக் கீதைக ளகத்துப் பேசுமோங் தத்துசத் தென்னு, முறைதரு பதமும் பிரமமென் பதமு முணர்த்திடும் பொருளுநீ யென்றே, தெரிதரக் காட்டுஞ் சாத்திரங் களினும் வெளிப்படத் தெரிந்தன மையா, விரிதரு நீயே யுலகினுக் கெல்லா மேற்படுந் தெய்வமென் பதுவே. (௩௯)

உனையலா லெல்லா விறைமையு முடையோ னென்றுமற் றிறவன் றனை யுரைபபே,முனிவிலீ சான முதலிய சுருதி மொழிபொரு டானுநீ யன்றே, யனையவு யிவைதாஞ் சமாகிகியை சுருதி யலவெனு மயங்கிருட் குகையுள், வனைபுகழ் வேதத் துபயநூ றேர்ந்த மதியினோர் மதியகப் படாதே. (௪0)

பலபல விடத்துஞ் சுருதியி லுனையே பகர்ந்திடும் புராணமு மிவ்வா, றிலகுறத் தெரிக்கும் விச்சுவா திகனென் றிபெயர் சிறபரா வெல்லா, வுலகினுக் கதிக னீயெனப் பகுத்து வெளிப்படத் தெளியவற் புறுத்திக், கலகஞ்செய் பொல்லாக் கயவர்தஞ் செவிக்குங் கடுங்கனற் சலாகையா மன்றே. (௪௧)

இறைமையிவ் வாறு பகுத்திடத் தகாதே லுனையொழிந்
திபாண்டுமுற் றுறுமோ, முறைபெறு மண்டந் தொறுமய னர
ன்மான் மூவரும் வேறுவே றாகிப, பிறழுறுங் கற்பந் தொறு
நவ நவமாய்ப பிறந்துநின் னாணையி னடங்கி, யுறைவரோ யாதி
யந்தமு மின்றி யொழிவற நிறைந்தவான் பொருளே (சஉ)

வைப்பெனப பெறுமுன் பெருமையே முழக்கு மறைக
ளும் பலபல மறைந்தே, ரபபொருள் விரிக்கும் புராணமு மவ்வா
றாகுமிவ் வளவீற் றானே, செப்பிட நதகுமா னின்பெருந்
தகைமை தேருநர்க கிறுவன்றி வேறு, மெய்ப்படு மளவை வே
ண்டுமோ வேண்டா விளங்கிழைக கிடங்கொடுத் தவனே. ( )

பிறர்க்குரித் தல்லாப பெயர்களான் மறைகள் பிஞ்ஞகா
நாரணன் யேன்மை, குறித்துரைத் திடுமா லேலைவிண ணவர்
கருக் கூறிடா திம்முறை யிதனான், மறைப்பொரு ளுண்மை
தெரியலா மென்னா யந்திரோ பநிடத முதலாந், திறப்படு மறைக
ளோதிடாக் கயவா செப்பிடு முரைபயன் படாதே. (சச)

தாணுமா லயற்குத் தம்முளே யுயர்ச்சி தாழ்ச்சிகூ றிடும்
புரா ணங்கட், சேணுறங் கற்பப பிரிவினாற் போகமென் றியம்
பிடு மச்சபு ராண, மாணலா ரிதனைச சிவபுரா ணத்துக் கப்பிர
மாணமோ துவதா, நாணிலா துரைத்துத தமதறி யாமை நாட்
டுவா நாடரும் பொருளே. (சரு)

உன்னிறை மையினை முகுந்தன திடத்து முவன தாரங்க
ளிடத்துந், தனனுடைக் கூறா மொற்றுமை யதனாற் சாற்றிடு
மாரண மொழிக, ளின்னதிவ் வளவே யவற்றினுள் ளுறையெ
ன் றியம்புவ ரருந்தவ முனிவர், மன்னனே யிதனைத் தேறிட
மாட்டார் மயக்கமாங் கடலழுந் துவரே. (சசு)

மாயவ னின்பா லேகனாய் முன்னர் வந்துதித் தனன்பின்ன
ரவன்றான், பாயுல கொடுக்கும் புருடனை யயனைப் படைத்த
னன் முந்துகா லத்தென், றேயுறு மகோப நிடதமோ திடுவ
தியாதது நின்னிடத் துறாதா, லோய்விலா துருகி யுள்ளவல்
லவர்க ளுள்ளகத் துறைமணி விளக்கே. (சஎ)

அறுக்குமோர் கற்பத் தயனொரு கற்பத் தரியொரு கற்ப
த்தி லரன்முன், பிறப்பனான் பான்மற் றிருவரை முன்னோன்
பெற்றளித் திடுவன்மற் றிதனா லுறப்பெறு முயர்ச்சி தாழ்ச்
சிக ளொருவர்க் குள்ளதோ வில்லையென் றிவ்வா, றிறப்புறு
மறைகண் முழுவதூ முணர்ந்தோ ரியம்புவ ரெம்பெரு மானே.

ஆங்கொரு சாரா ரயனரி யிருவர்க் குருத்திர னதிகனா
மெனவு, மீங்கிவர் தம்பா லவன்பிறந் தானென் பதுமவன் கூற்
றினுக் கெனவு, மோங்குமால் விடையா யுன்னு நாம மொப்பு
மை செய்கைமற் றெல்லா, நீங்கிடா துடையோ னாதலான் மே
லாய் நிற்பவ னெனவுமோ துவரே. (சகூ)

தேவர்மூ வருக்குந் தலைமையொப் புமைதான் செப்புக
வன்றிமற் றிவருண், மேவரு மேலோ னுருத்திர னெனத்தான்
விளம்புக வெந்தவா றேனுங், காவல நீயே யாவர்க்கு மேலாங்
கடவுளென் பதுபெரு வழக்கே, யோவுறு துலகெ லாம்பணி
செய்யு மொருவனீ யாகிநின் றனையே. (ருo)

உலகெலாம் பணிசெய் திடத்தகுந் தலைமை யொருவனீ
யேயிது வறியாக், கலதிகள் வறிதே போக்குவர் வாணாள் கடை
யனேற் கருள்பசு பதியே, சுலவுதே வருக்கு மானுடர் போலச்
சுராசுரர் மானுடர் முதலாம், பலவுயிர் களுமுன் பணிவழி நிற்
றற் பாலன பசுக்கள்போ லன்றே. (ருக)

மாணிடர் தருமப் பெருமைதேர்ந் துரைக்கு மாதவர் நின்
னிடத் தன்பு, மாணிடந் தரித்தோய் தருமமார்க் கத்துட் சிறந்
தெடுத் தெண்ணிய வாற்றான், மாணிடப் பிறப்பைப் பெற்று
ஞ்செய் வினையின் வயத்தராய் நினக்கன்பு செய்யா, மாணிடப்
பதர்கட் கெந்தவா றேனும் வருங்கதி கண்டிலன் யானே. ( )

இருபிறப் பாளர் நியதியாய் வழுத்தற் கெடுத்தல்கா யத்
திரி யன்றே, வருமதற் குயர்ந்த * தெய்வநீ யென்றே வழுத்

* காயத்திரி மந்திரத்துக்கு அதிதெய்வம் சிவபெருமானே யென்பதனை சூதசங்கிதை எக்கியவைபவகாண்டம் ஆறுமத்தியாயத்திற்காண்க.

திடு மிதுபெரு வழக்கே, மருவருமப் பொருளே யாதலி னூன்
றுள் வழிபடா விருபிறப் பாளர், புரியுநல் வினைக ளியாவை
யும் புனையுந் தூசிலா வணியெனப் படுமே. (௫௩)

விப்பிரர்க் கெல்லா மங்கியிற் றெய்வ மேவுமென் றுந்த
ழற் கடவுட், கொப்பிலா நீயே யந்தரி யாமி யென்னவு முயர்
மறை மிருதி, செப்பிடும் வசன மிவ்விரு வகையுந் திரண்டுநீ
யடியனே னாகிற், குப்புறு தருள்வோய் விப்பிரர் தமக்குக்
குலதெய்வ மென்னவிளக் கிடுமே. (௫௪)

வேதியர் குலத்திற் பிறந்தவா சபகரு விசேடமா யிக்கலி
யுகத்தில், வேதநீ தெய்வ மெனப்புரா ணங்கள் விளம்பவு மன்
பினு லுன்றன், பாததா மரையை வழிபடா தேனைப் பண்ண
வர் தமைவழி படுவோர், பாதக மறையோர மூடர்க ளவர்க்குப்
பயன்றரா பரதெய்வங் களுமே (௫௫)

எஞ்ஞைநீ பொறுமை யுடையவன கருத்துக் கெளியவ
னுனனருள் கையில், வந்தது போலுன னடியர்க்கு விரைவின்
வாய்த்திடு மவர்பெறும் பேறுஞ், சிகசைவேட் டதற்கு மேற்ப
டப் பெறுவர் தேர்ந்திடின் முழு நமுன் னுடைமை, யிந்தவாய்
மையினுற் பயன்குறித் தவர்க்கு நீணடுங் காரணைத் தருமே.

இம்மையிற் போக புனைவழி படுமவார்க் கெண்ணரும்
பெருமைய தென்ப, ரம்மையி லேனே யுள்ளன நிற்க வுண்
ணலே யுன்னனு சரர்க, டடமுடைய பதமு மரியயன் முத
லோர் தம்பதங் களுக்குமே லாகச, செம்மைதேர்ந் துரைப்ப
ராகமத் துறையிற் றினைத்துமெ ய யுணரந்தயா தவரே. (௫௭)

நிகழ்பிர கிருதி கடந்தமேய வாழ்வா நிரதிச யானந்த
மதுவுந், திகழுநின் னருளாற் பெறுவதாம் பிறவித் தீயநோ
யறுக்குநன் மருந்தே, புகலிதற கேது மெய்ப்பொரு ளுண்மை
போதிக்கு ஞானமா மதுவு, மகலிடத துனது திருவருள் கிடை
த்தா லல்லது கிட்டுறு தன்றே. (௫௮)

வருந்திடா வகைவேட் டதனின்மேம் பட்ட பயன்பெற வதவிட வற்ருந், திருந்துநின் வழிபா டொருதலை யாகச் செய் யவேண் டிடுந்தகைத் தாயும், பிரிந்துனை நீத்து வேறொரு தெய்வம் வழிபட நாடுவர் பேயோ, ரருந்தவப் பொருளே வெய் யவூழ்க் கொடுமை விலககுத லரிதரி தந்தோ. (ருக)

மருளிஞ லவிச்சை யாலவாத் தன்ஞன் மதாபிமா னங்க ளால் வறிதே, யொருவுக வாஞ ஞனைத்தெ ழா மூர்க்க ரொரு வனே யாங்களெல் லோமுந், திருமகன் மகேர்வி முதலியோ ரோடுஞ் சேரநின் னடியராய்த் தொழுதேம், பெரிதுமிம் மதியே பெயர்ந்திடா திருக்கும் பேறளித் தருள்கமற் றெமக்கே.

வேறு.

இவ்வாறு முப்பா னிரட்டிப படுசெய்யு ளாலுன்
செவ்வா னடியிற் சிவதோத் திரமா லைசோதரதே
னிவ்வாய் மையினித தமொாகா லிதனைப படிபபோ
ருய்வா னுனதின் னருள்கூ டுகவும் பரானே.

வேறு

விண்ணேர் தமக்குந் தெரிவருநின் யேன்மை யெங்கே யானெங்கே, தண்ணார் துதியென் றிதுவுமொரு குற்றந் தாஞ ய்ச் சமைந்ததா, லண்ஞ வன்புக் கெளியாயா னவாவாற் செய்தே ஞதலிஞ, லெண்ஞ தெல்லாம் பொறுத்தருள்வா யென்னு மிதுவென் றுணிபாமே. (ருஉ)

வேறு

யானே யறிவே னிவனை யெனத்தன் றஞவா
லாஞ வரியே புகன்ற னெனிலந் தநின்சீர்
தேஞ ரமுதே யினிமற் றெவர்தே றவல்லார்
கோஞ யுயிர்தோ றுறையம் பலக்கூத் துளானே. (ருந)

சிவதத்துவவிவேகம் முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை

சிதம்பரம் பச்சகந்தையர்மடம

ஸ்ரீ சென்னமல்லையர் அருளிச்செயத

சிவசிவ வெண்பா,

திருவாவடுதுறை

ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சோ மே ச ர்

முதுமொழி வெண்பா,

சிதம்பரம் ஈசானியமடம்

ஸ்ரீ இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

முருகேசர் முதுநெறிவெண்பா.

[மேற்படி நூல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் வரும்
திருககுறள் அதிகார அட்டவணையுடன்].

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,
87, தம்புசெட்டி வீதி. சென்னை.

1920

விலை அணா 8

முகவுரை

சிதம்பரம் பச்சைகந்தையர் மடத்து வீரசைவராகிய ஸ்ரீ சென்ன மல்லையர் அருளிச்செய்த சிவசிவவெண்பா, திருவாவடுதுறை ஸ்ரீ சிவஞானசுவாமிகள் அருளிச்செய்த சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா இவ்விரு நூல்களும் திருக்குறளின் வழிநூல்களாக, ஒவ்வொரு நூலும் திருக்குறளின் அதிகார வரிசையில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் இரண்டிரண்டு செய்யுள் விகிதமாகச் செய்யப்பட்ட இருநூற்றறுபத்தாறு நேரிசை வெண்பாக்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அதிகாரத்திற் கிரண்டாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் செய்யுட்களிரண்டிலும், ஒன்று 'சிவசிவா' என்ற முன்னிலையையும், ஒன்று 'சோமேசா' என்ற முன்னிலையையும் உடையன. அவ்விரண்டின் ஈற்றடிகளும் அவ்வவ்வதிகாரத்திலுள்ள இரண்டு குறள் வெண்பாக்களாகவே அமைந்துள்ளன. "வழிநூல் செய்வோர் முன்னோர் நூற்கருத்துக்களைப் பெரும்பாலும் தழுவிச் செய்வதோடு, அவர்களுடைய செய்யுட்களையும் தங்கள் செய்யுட்களினிடையே பொதிந்து சொல்லுதல் தகுதியாம்" என்ற முறைப்படியே, இதன் செய்யுட்களில் குறள் வெண்பாக்களை ஈற்றடிகளாக அமைக்கப்பெற றிருக்கின்றன.

இவை இங்ஙனம் அமைந்து அரிய பல நீதிகளையும் உதாரணமான பல நீதிக் கதைகளையும், குறளின் அதிகார வரம்புகளையும், அதன் செய்யுட்களையும் உடையதாயிருத்தலினாலே, இவற்றைப் வாசித்தலால் திருக்குறள் முழுவ

தையும் வாசித்ததுபோ லாவதோடு, திருக்குறளில் இரு நூற்றறுபத்தாறு செய்யுட்களும் மனப்பாடமாம். அநேக நீதிக் கதைகளையும் உணரலாகும்; தெய்வ சிந்தனையும் உண்டாகும், அறிவும், நயங்களையும் அடையலாம். "சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தல்" என்ற முறைப்படி, கடல்போன்ற திருக்குறட் கருத்துக்களையெல்லாம் சுருக்கி அடக்கி அநேக உதாரணக் கதைகளையுஞ் செறித்துப் பல அரிய விஷயங்களை விளங்க அமைத்திருக்கும் இந் நூல்கள், உலகில் நாற்பொருட் பயன்களையும் அடைய விரும்பும் தமிழறிஞர்க்கு உயிரினுஞ் சிறந்த நூல்களா மென்பது எல்லோரும் ஒப்பமுடிந்த விஷயம்.

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா என்னும் இவ்வரிய நூல் முருகக்கடவுளை முன்னிலைப்படுத்தி அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் முப்பாலாகிய திருக்குறளின் முழுக் கருத்துக்களையுந் தழுவி, முதிய சன்மார்க்கங்களையுடையதாக, தெய்வ ஸ்தோத்திரமும் விரவி வரச் சிதம்பரம் ஈசானியமடம் ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகளால் செய்யப்பட்ட சிறந்த வோர் நீதிநூலாகும். இது, குறளில் உள்ள நூற்றுமுப்பத்துமூன்று அதிகாரங்களில் கிரமப்படியே ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் ஒவ்வொரு நேரிசை வெண்பாவாக அமைக்கப்பெற்ற நூற்றுமுப்பத்து மூன்று செய்யுட்களையுடையது. ஒவ்வொரு வெண்பாவின் ஈற்றடியிலமைந்த குறளின் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலுமுள்ள பத்துக்குறள் வெண்பாக்களில் ஒன்றாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் திருக்குறளின் ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் நீதியும், அதற்குதாரணமான பண்டைய சரித்திரங்களும், முருகக்கடவுளின் திருநாம உச்சரிப்பும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இஃதிங்ஙனம் முருகேசர் முன்னிலையும், பழைய நீதிகளும் பொருந்திய வெண்பாக்களால் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் காரணத்தைக் கொண்டே, இதற்கு 'முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா' என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. இது திருக்குறளுக்கு வழிநூலாய், "முன்னோர்மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவம்" என்ற முறைப்படி, அதன் செய்யுட்களையே ஈற்றடிகளாகப் பெற்ற வெண்பாக்களால் அமைந்திருத்தலான் இதனைத் திருக்குறட் சாரமென்று சொல்லலாம். திருக்குறளில் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது செய்யுள்களில் அடங்கியிருக்கும் நீதிகள் முழுவதும் இதன் நூற்று முப்பத்தொன்று செய்யுட்களில் அடங்கியிருப்பதால், இதனை வாசிப்போர்க்குத் திருக்குறள் முழுவதையும் வாசிப்பதனால் எவ்வளவு நயமுண்டாகுமோ அவ்வளவு ஞானமுண்டாவதோடு, திருக்குறளதிகாரங்களில் ஒவ்வொரு பாட்டும் பாடமாகிவிடும். இன்னும் பல நீதிக் கதைகளும் விளங்கும்; தெய்வசிந்தனையும் வளரும். இத்தகைய அரும்பெரும் பயன்களையுடைய இந்நூல் தமிழ் மக்கட் கின்றியமையாத தென்பது எல்லோர்க்கும் தெள்ளிதின் விளங்கும்.

ஆகவே, இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த இந்நூல்களைத் தமிழ் நாட்டினர்க்குப் பயன்படுத்தக் கருதி வெளிப்படுத்தலாயிற்று. இவற்றை ஆதரிக்கும் கடமை தமிழுலகத்திற் குரியதாம்.

இங்ஙனம்:

வீ. ஆறுமுகன்.

சிவசிவவெண்பா. சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

தொடர் எண்	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ-முதுமொழி வெண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா பக்கம்
14	62	ஆள்வினையுடைமை	இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியுடைமை கூறுதல்	22	14
15	86	இகல்	இருவர் தம்முள் மாறுபாடு செய்து வலிமை கொள்வதற்கு ஏதுவாகிய மனமாட்சி	30	18
16	50	இடனறிதல்	வெல்லுதற்கேற்ற நிலத்தை யறிதல்	18	11
17	63	இடுக்கணழியாமை	தொழில் செய்யுங்கால் உண்டாவது, பொருளின்மையாலாவது, மெய் வருத்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து அதற்கு மனங் கலங்காமை	22	14
18	107	இரவச்சம்	மானங் கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதல்	37	23
19	106	இரவு	மானங்கெடாத இரவு இரவாமை போல் ஒத்தலின் அவ்விரவின் சிறப்புக் கூறுதல்	37	22

20	5	இல்வாழ்க்கை	இல்லாளோடுகூடி வாழ்தலினது சிறப்பு	3	2
21	39	இறைமாட்சி	அரசனது நற்குண நற்செய்கைகள்	14	9
22	10	இனியவை கூறல்	மனத்தின்கணுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் இனிய சொற்களைச் சொல்லுதல்	5	3
23	32	இன்னாசெய்யாமை	தனக்கொரு பயனைக் குறித்தாவது, வைரம் பற்றியாவது, சோர்வினாலாவது பிறவுயிர்களுக்குத் துன்பந் தருமவைகளைச் செய்யாமை	12	8
24	23	ஈகை	வறியராய் ஏற்றோர்க்கு இல்லையென்னாது கொடுத்தல்	9	6
25	89	உட்பகை	புறப்பகைக்கு இடமாகக் கொடுத்து அது வெளியுமாவும் உள்ளாய் நிற்கும் பகை	31	19
26	104	உழவு	சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கு முரித்தாகிய உழுதற்றொழில்	36	22
27	124	உறுப்புநலனழிதல்	தலைமகளது அவயவங்கள் தம அழகு அழிதல்	43	26
28	60	ஊக்கமுடைமை	மனம் மெலிதலின்றித் தொழில் செய்தலிலே எழுச்சி யுடைத்தாதல்	21	13

சிவசிவவெண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

தொடர் எண்	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ-மு-மொழி வெண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா பக்கம்
44	49	காலமறிதல்	வலிமையினால் தகுதியுடையனாய்ப் படைவன்மேற் போர்க்குச் செல்லும் அரசன் வெல்லுதற் கேற்ற காலத்தினை யறிதல்	18	11
45	103	குடிசெயல்வகை	தான் பிறந்த குடியை உயரச் செய்தலின் விதம்	36	22
46	96	குடிமை	உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தாரது தன்மை	33	20
47	71	குறிப்பறிதல்	பிறர் நினைத்ததை அவர் சொல்லாமல் அறிதல்	25	15
48	110	குறிப்பறிதல்	தலைமகன், தலைமகள் குறிப்பை யறிதல்	38	23
49	128	குறிப்பறிவுறுத்தல்	ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறிவுறுத்தல்	44	27
50	44	குற்றங்கடிதல்	காமம், குரோதம், உலோபம், மானம், உவகை, மதம் என்னும் குற்றங்களை அகற்றுதல்.	16	10

51	83	கூடாநட்பு	பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமயம் கிடைக்குமளவும் புறத்திலே கூடி நடப்பவர் நட்பு	29	18
52	28	கூடாவொழுக்கம்	தவவேடமுடையராய் நின்று அத் தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய தீய வொழுக்கத்தினை உடையராதல்	11	7
53	42	கேள்வி	கேட்கத்தகுமநூலின் பொருளைக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்டல்	15	10
54	56	கொடுங்கோன்மை	செங்கோலினது கோணுதற்றன்மை	20	12
55	33	கொல்லாமை	ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையவைகள் ஈறாகிய உயிர்களைச் சோர்வினாலும் கொல்லுதலைச் செய்யாமை	12	8
56	99	சான்றாண்மை	பல குணங்களாலும் நிறைந்து, அவைகளை ஆளுந்தன்மை	34	21
57	46	சிற்றினஞ்சேராமை	அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையுங் கெடுக்கும் இயல்பையுடைய சிறிய வினத்தைப் பொருந்தாமை	17	10
58	53	சுற்றந்தழால்	தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னைவிட்டு நீங்காவண்ணம் தழுவுதல்	19	12

சிவசிவவெண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

தொடர் எண்	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ-முதுமொழி வெண்பா பக்கம்	மு.கேசர் முதுநெறி வெண்பா பக்கம்
74	80	நட்பாராய்தல்	நட்பினை ஆராய்ந்தறிந்தே இணைக்க வேண்டுதலால், அவரை ஆராயுந் திறம்	28	17
75	79	நட்பு	புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சியொத்தல் என்னும் மூன்றனுள் நிகழ்வதாகிய தொடர்பு	28	17
76	112	நலம்புனைந்துரைத்தல்	தலைவன் தலைவி நலத்தைப் புனைந்து சொல்லியது	39	24
77	105	நல்குரவு	அநுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை	36	22
78	101	நன்றியில்செல்வம்	சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தின் சிறப்பு	35	21
79	74	நாடு	அரண் முதலிய அங்கங்களுக்கு அவசியம் வேண்டுவதாகிய நாடு	26	16
80	102	நாணுடைமை	முன் சொல்லப்பட்ட சால்பு பண்பு முதலிய குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத் தகாத கருமங்		

			களில் நாணுதலுடையராந் தன்மை	35	22
81	114	நாணுத்துறவுரைத்தல்	ஆற்ருெகிய தலைமகன் தனது நாணமிழுத்தலைச் சொல்லுதல்	39	24
82	34	நிலையாமை	தோற்ற முடையவை யெல்லாம் நிலைபெருத் தன்மை	13	8
83	126	நிறையழிதல்	தலைமகள் மனநிலை அடக்கப்படுமவைகளை ஆசை மிகுதியால் அடக்கமாட்டாமல் வெளிப்படுத்தல்	43	26
84	121	நினைந்தவர் புலம்பல்	தலைமகள் தலைமகனை நினைந்து வருந்துதல்	42	25
85	3	நீத்தார் பெருமை	முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல்	2	2
86	125	நெஞ்சொடுகிளத்தல்	பிரிவின் பொருமை மேற்படத் தனக்கு ஒரு பற்றுக்கோடு காணுத தலைமகள் தன் நெஞ்சொடு சொல்லுதல்	43	26
87	130	நெஞ்சொடு புலத்தல்	புணர்ச்சி விரும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தல்	45	27
88	88	பகைத்திறந் தெரிதல்	பகைத்திறங்களை ஆராய்ந்தறிதல்	31	19
89	87	பகைமாட்சி	அறிவில்லாமை முதலிய குற்றங்களுடைமையால் பகையை மாட்சிமைப்படுத்தல்	30	19

சிவசிவவெண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

தொடர் எண்	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ சோ-மு மொழி வெண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா பக்கம்
90	119	பசப்புறுபருவரல்	பிரிவாற்றாமையால் வரும் நிற வேறுபாட்டால் உண்டாகிய வருத்தம்	41	25
91	117	படர்மெலிந்திரங்கல்	பிரிவாற்றாளாகிய தலைமகள் தானுறுகின்ற துன்பத்தினை எப்போதும் நினைத்தலின் அந்நினைவால் மெலிந்திரங்கல்	40	25
92	78	படைச்செருக்கு	சேனையினது மறமிகுதி	27	17
93	77	படைமாட்சி	சேனையினது நன்மை	27	17
94	100	பண்புடைமை	பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது நன்றே எல்லாரியல்புகளும் அறிந்து நடத்தல்	35	21
95	20	பயனிலசொல்லாமை	தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பங்களுள் ஒன்றையும் தாராத சொற்களைச் சொல்லாமை	8	5

96	81	பழமை	நட்பினாது பழமையாந் தன்மையை நோக்கி அவர் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தல்	28	17
97	116	பிரிவாற்றுமை	தலைமகன் தலைமகளைப் பிரிந்து செல்லு நாளில் அப் பிரிவை அவள் பொறுக்கமாட்டாதவளாந் தன்மை	40	24
98	15	பிறனில்விழையாமை	காம மயக்கத்தாற் பிறனுடைய மனையாளை விரும்பாமை	6	1
99	24	புகழ்	இல்லறத்தில் வழுவாதார்க்கு இம்மைப் பயனாகி இவ் வுலகத்தின்க ணிகழ்ந்து இறவாது நிற்கும் கீர்த்தி	9	5
100	111	புணர்ச்சிமகிழ்தல்	குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப் புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து கூறல்	38	23
101	129	புணர்ச்சி விதும்பல்	தலைமகனும் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விரைதல்	44	27
102	7	புதல்வரைப் பெறுதல்	தென்புலத்தார் கடன்செலுத்தற்குரிய நன்மக்களைப் பெறுதல்	4	3
103	131	புலவி	தலைமகனும் தலைமகளும் ஒருவரோ டொருவர் புலத்தல்	45	27
104	132	புலவி நுணுக்கம்	தலைமகனும் தலைமகளும் கூடியிருந்தவிடத்து, பிணக்குதற்குக் காரணம் இல்லாதிருக்க		

சிவசிவவெண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

தொடர் எண்	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ-மு-மொழி வெண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா பக்கம்
			வும் நட்பமாகிய ஒரு காரணமிருப்பதாக வுட்கொண்டு தலைமகள் பிணங்குதல்	45	28
105	26	புலான்மறுத்தல்	ஊனுண்டலை ஒழித்தல்	10	6
106	85	புல்லறிவாண்மை	சிற்றறிவினரா யிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினராக மதித்து, உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமை	30	18
107	19	புறங்கூறாமை	காணாதவிடத்துப் பிறரை இகழ்ந்துரையாமை	8	5
108	91	பெண்வழிச்சேறல்	தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனைவி வழியே தான் நடத்தல்	32	19
109	45	பெரியாரைத் துணைக்கோடல்	தீநெறிவிலக்கி நன்னெறியிற் செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளுதல்	16	10

110	90	பெரியாரைப் பிழையாமை	பெரிய ராயினுரை அவமதித்து நடவாமை	31	19
111	98	பெருமை	செய்தற்கரிய செய்தல், செருக்கில்லாமை. பிறர் குற்றங் கூறாமை என்றிவைமுதலிய நற்குணங்களால பெரிய ராயினுரது தன்மை	34	21
112	84	பேதைமை	கற்றிருந்தும் யாதொன்றும் அறியாமை	29	18
113	54	பொச்சாவாமை	அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னைக்காத்துக்கொள்ளுதல் முதலிய காரியங்களில் சோர்தலைச் செய்யாமை	19	12
114	76	பொருள் செயல்வகை	பொருளைச் சம்பாதித்தலின் விதம்	27	16
115	123	பொழுதுகண்டிரங்கல்	மாலைப்பொழுது வந்தவிடத்து அதனைக்கண்டு தலைமகள் இரங்குதல்	42	26
116	16	பொறையுடைமை	காரணம் பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தமக்குத் தீங்கு செய்தவழித் தாமும் அதனை அவனிடத்துச் செய்யாது பொறுத்தலை யுடையராதல்	7	4

சிவசிவவெண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

தொடர் எண்	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ சோ-மு-மொழி வெண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா பக்கம்
117	61	மடியின்மை	வினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்போது சோர்தலில்லாமை	22	13
118	95	மருந்து	பழவினையாலும் காரணங்களாலும் மகசட்டு வரும் பிணிகளைத் தீர்க்கும் மருந்தின் திறம்	33	20
119	70	மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்	மந்திரி அரசரைப் பொருந்தி நடக்கும் விதம்	25	15
120	97	மானம்	எந்நாளும் தம்முடைய நிலையிலே தாழாமையும் ஊழால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர் வாழாமையுமாம்	34	21
121	36	மெய்யுணர்தல்	விபரீத சந்தேகங்களின்றி உண்மையறிதல்	13	8
122	92	வரைவின்மகளிர்	தமது இன்பத்தை விலை கொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என்னும் வரைவில்லாத மகளிரது இயல்பு	32	20

123	48	வலியறிதல்	பகைவரைத் தண்டஞ்செயக் குறித்தவன் இரு திறத்தினுமுள்ள வலிமைகளை அளந்தறிதல்	17	11
124	30	வாய்மை	மெய்யினது தன்மை	11	7
125	6	வாழ்க்கைத் துணைநலம்	இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளது நன்மை	3	2
126	2	வான்சிறப்பு	கடவுளது ஆணையால் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறமபொருளின்பங்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல்	2	2
127	9	விருந்தோம்பல்	பழக்க முடையவராயும் அஃதிலராயும் வரும் விருதினரை உபசரித்தல்	4	3
128	68	வினைசெயல்வகை	மன வலிமையால் தொழிலைச் செய்யுந் திறம்	24	15
129	67	வினைத்திட்பம்	பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டுவதாகிய மனவலிமை	24	15
130	66	வினைத்தூய்மை	செயப்படுந் தொழில்கள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் தந்து நல்லனவாதல்	23	14
131	31	வெகுளாமை	கோபஞ் செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒருவனிடத்தே		

சிவசிவவெண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

தொடர் எண்	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ-மு-மொழி வெண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா பக்கம்
			உண்டாகியவிடத்தும் கோபஞ் செய்யாமை	12	7
132	18	வெஃகாமை	பிறர்க்குரிய பொருளை அபகரிப்பதற்கு நினையாமை	7	5
133	57	வெருவந்தசெய்யாமை	குடிகள் அஞ்சுவதும், பகுதியஞ்சுவதும், தான் அஞ்சுவதுமாகிய தொழில்களைச் செய்யாமை	20	13

சிவசிவ வெண்பா,

சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா.

உ

கணபதி துணை

சிவசிவ வெண்பாவும்,
சோமேசர்
முதுமொழி வெண்பாவும்.

காப்பு

தென்னுலக நீதி சிவசிவா வென்றுதிரு
வள்ளுவர் வெண்பாவால் வழுத்துறவெற்—குள்ளதுணை
கந்தனிலீ ராறுண கைமே வியகருணைத்
தந்திமுகன் செம்பதுமத் தாள்.

மதுவளரும் பூஞ்சடில மல்குசோ மேசர்
முதுமொழி வெண்பாவை மொழியப்—பொதுளு
மடம்பிடுங்கி யன்பர்க்கு ஞான்வீ டளிக்குங்
கடம்பொழி முக்கட் களிறு.

அவையடக்கம்

சிவசிவா வெண்பாரிச் செய்யுட் டிறந்தேர்ந்
தெவர்களுமென் றஞ்சா திசைத்தேன்—கவிஞரியற்
பண்பா லுரைத்த பழமொழிமுன் னீதுமொரு
வெண்பாநூ லாய்விளங்க வே.

கடவுள் வாழ்த்து

எர்ப்பிரமமா னாறறைய [illegible] வெல் செந்நிற
சிறபானே செய [illegible] —[illegible]
ஆசா முதல [illegible]
பகவன் முதற்றே யுலகு (௧)

நீர்கொ[illegible] பொல [illegible] தெய்வ [illegible]
சோமவிலைடை [illegible] சோமேசா — [illegible]
அகர முதல [illegible]
பகவன் முதற்றே யுலகு (௨)

வான்சிறப்பு

[illegible] யாகத் [illegible]
திசைகள் [illegible]
செப்பத்தா [illegible] சொட்டாக [illegible]
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை (௩)

தேய புசபு [illegible] கைத[illegible]
[illegible] சோமேசா — [illegible]
தானம் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின் (௪)

நீத்தார் பெருமை

நல்லசுக ருக்கனைறி நானுவந்தனை வேதமுனி
செல்ல மடவார் சிவசிவா — சொல்லின்
உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து. (௫)

அத்திரவாக கார்ப்புத்தன் சென்னியுறுத் தாசனைச
சுத்தனா தமமனபா சோமேசா — நித்த
நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும் (௬)

அறன்வலியுறுத்தல்

எய்தருமம் பாலுயிர்க்கீந் தெய்துபொழு தாங்கன்னன்
செய்தரும மீந்தான் சிவசிவா—ஐப்புவெறி
அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை. (௭)

தக்கனார் வேள்வித் தவக்கனமேற் கொண்டிருந்துந்
தொக்கவற மாயிற்றே சோமேசா—மிக்க
அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம். (௮)

இல்வாழ்க்கை

எய்து சவுபரிக்கன் றீன்றமக ளாரைமணந்து
செய்யவாழ்ந்தான் சிவசிவா—துய்யதவத்
தாற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. (௯)

இல்வாழ் தருமனியற் சங்கிரமேசனன்
றெல்வார்க்கை யொப்புபடுத்தான் சோமேசா—நல்ல
இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை. (௰)

வாழ்க்கைத்துணைநலம்

சத்தியந்தப் பாமலரிச் சந்திரற்குச் சந்திரமதி
சித்த மொருமித்தாள் சிவசிவா—புத்தியுடன்
தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். (௧௧)

மூவர் தடிப்பவுங் கொண்முறைப் பணிகொண்டா
நிய வனசூயை சோமேசா—மேவுபிற
தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. (௧௨)

புதல்வரைப் பெறுதல்

மறலி செயன்மாற்றி வயதா னாற்பெற்ற
திறன்மகப் பேருஞ் சிவசிவா—பெறுபே
றெழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். (௭)

பாடினார்மூ வாண்டினிற்சம் பந்தரென யாவோருங்
கூடிமகிழ்ச்சி மெய்யே சோமேசா—நாடியிடில்
தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. (௭)

அன்புடைமை

வேர்த்துரையாற் பூசைபுரி வேடன்மனை வெந்துமுன்போந்
சேர்ந்து பணிசெய்தாள் சிவசிவா—வோர்ந்தவிடத்து
அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. (௮)

நோன்ற வகைகாந்துந் தோன்றலைக்கண் டுண்ணெகிழ்ந்து
தோன்றநின்றாள் முன்புநளன் சோமேசா—தோன்றுகின்ற
அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும். (௮)

விருந்தோம்பல்

அன்னமிடான் பொன்று டைந்துந் தனதுடலைத்
தின்னென வேதின்றான் சிவசிவா—மன்னியயற்
செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. (௯)

பொன்னனையா ளன்பருக்கே போனகமீந் துள்ளருளாற்
சொன்னமிகப் பெற்றாளே சோமேசா—பன்னில்
வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று. (௯)

இனியவைகூறல்

குன்றெடுத்தா னின்சொற் கொடுகருணை வாரிதியைச்
சென்றெடுத் தின்பற்றான் சிவசிவா—நன்றெடுத்த
இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. (௰)

இன்சொ லிராம னியம்பவீ ரேணுகைசேய்
துன்பமொழி யேபுகன்றான் சோமேசா—வன்புடைய
இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. (௰)

செய்ந்நன்றியறிதல்

பூடணம்போல் வீடணன்மேற் போனவே லேற்றநன்றி
தேட முடியாதே சிவசிவா—நாடியெதிர்
செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. (௧௧)

பன்னு மசதிநன்றி பாராட்டிக் கோவைநூல்
சொன்னானை யௌவைமுன்பு சோமேசா—மன்னாத்
தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார். (௧௧)

நடுவுநிலைமை

நங்கையுமை சொல்லா னடுவிகந்த மால்வெருவு
செங்க ணரவானான் சிவசிவா—வெங்குஞ்
சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (௧௨)

வேதியனு ளாமோவென் றெள்ளாது வெண்ணெய்நல்லூர்ச்
சோதிவழக் கேபுகழ்ந்தார் சோமேசா—வோதிற்
சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (௧௨)

அடக்கமுடைமை

[illegible]
[illegible] சிவசிவா — [illegible]
யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக் குப்பட்டு. (௧௦)

[illegible]
[illegible] சிவசிவா — [illegible]
யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக் குப்பட்டு. (௧௧)

ஒழுக்கமுடைமை

[illegible] தக்கவரைத் தாமே
[illegible] சிவசிவா — [illegible]
ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல். (௧௨)

[illegible]
[illegible] — வாயினை
ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல். (௧௩)

பிறனில்விழையாமை

[illegible] வாழ்விட்டதான் [illegible]
[illegible] சிவசிவா — [illegible]
எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனிற் புகல். (௧௪)

[illegible]
[illegible] — [illegible]
பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். (௧௫)

பொறையுடைமை

தேவிரு மூன்றே னாசனையி லேபொறுத்த
செய்கை பெரிதன்றோ சிவசிவா — வையகத்து
ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. (கரு)

ஒட்டலன்செய் தீமைக்கொரு நாடகமென் றுரைத்தார்
கட்டியசீர் மெய்ப்பொருளார் சோமேசா — நாட்ட
வொறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். (கசு)

அழுக்காறாமை

மேருவுட னீகலி விந்தமலை யிறழிந்து
சேர்ந்தநல னற்றதே சிவசிவா — ஓரின
அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும். (கஎ)

அன்பரைக்கண் டழுக்கா றுற்ற சமணரதம் வாயாற்
றுன்பமுற்றா ரெய்க்கப் பவிற் சோமேசா — வன்பாம
அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது. (கஎ)

வெஃகாமை

பாசவ ரேருவானைக் கொள்வக்க பலவோயிந்தத்
தேசமறியாதோ சிவசிவா — பேசுங்காற்
சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். (கஅ)

தின்னவேட கப்பழத்தை நண்மறையோர்க் கீந்தவிறை
ஞான்று நடி யோடழிந்தான் சோமேசா — பன்னில்
நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும். (கஅ)

புறங்கூறாமை

தூர்திமகார் பேறுரைத்த கொற்றவனூர் தன்வரவுஞ்
சிந்தை செயலுற்றான் சிவசிவா—நிந்தை
பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும். (க௯)

கூனியிரா மன்பிரிந்து போமாறே கூறினளே
தூநறும்பூங் கொன்றையணி சோமேசா—தானே
பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர். (க௯)

பயனில சொல்லாமை

மன்னவையிற் சொன்ன வசையாற் சிசுபாலன்
இன்னலுற்றா னன்றோ சிவசிவா—வென்னிற்
பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மககட் பதடி யெனல். (உ௦)

சேக்கிழார் சிந்தா மணிப்பயிற்சி தீதெனவே
தூக்கியுப தேசித்தார் சோமேசா—நோக்கிற்
பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல். (உ௦)

தீவினையச்சம்

பார முடிபத்தும் பறித்தபழி சேதுவினாற்
தீருதலி னாலே சிவசிவா—சாருமிகற்
தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும். (உக)

ஆற்றொருவர்க் கூறைகொண்டு கொன்றதிம்மை யேகூடச்
சொற்றதனைக் கண்டோமே சோமேசா—வற்றான்
மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. (உக)

ஒப்புரவறிதல்

தாயைத் தடிகவென்ற தந்தைமொழி தவறாச்
சேயைப்போ லுண்டோ சிவசிவா—வாயுமிடத்து
ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். (௨௨)

பண்டைவினை யெண்ணிநொந்தார் பாகஞ்செய் மாறநாந்
தொண்டர் மனைவியார் சோமேசா—கண்டோ
நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர்மை
செய்யா தமைகலா வாறு. (௨௩)

ஈகை

தந்தைக் கிளமைதரும் பூருவை நிகர்யார்
சிந்திக்கி னெவரே சிவசிவா—சிந்தித்
திலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. (௨௪)

மீனென் றுரைப்பளவு மிக்குவகை பெற்றிலர்வன்
றேன ரியற்பகையார் சோமேசா—நீளுலகில்
இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு. (௨௫)

புகழ்

ஓடிவரு புட்கன் றுடலையரிந் தீந்தபுகழ்
தேட வரிதே சிவசிவா—நாடிவரின்
ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. (௨௬)

போசன் கவிஞருக்கே போதப் பரிந்தளித்துத்
தூசிலாக் கீர்த்திகொண்டான் சோமேசா—வாசையுடன்
ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. (௨௭)

அருளுடைமை

அன்றமகப் பெறவாட் கன்னைவடி வாகியரன்
சென்றுதலை செய்தான் சிவசிவா—என்றும்
அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முள. (௨௫)

பூர்சுசியால் உன்கண்மை பூண்ட வடிகாசன்
ஆத்திரமகா னுய்யகதா நேரோ சோமேசா—கூர்த்த
பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்றா
ரற்றார்மற் றாத லரிது. (௨௫)

புலான்மறுத்தல்

புன்புலா லுண்ணேது புள்ளடைக்க நன்கறிவார்
இன்பமேரா யின்றோர் சிவசிவா—துன்புறாஉக்
தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள். (௨௬)

மச்சஞ் சுமந்துய்ப்ப வாரேனேர்ப் பணிகொண்டான்
றச்சனைஞ் சூரபன்மன் சோமேசா—நிச்சயமே
தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள். (௨௬)

தவம்

ஆடும் பரிசேவ லாளு னடர்ந்தான்
மீறநிந் தவத்தாற் சிவசிவா—நாடுங்கால்
வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும். (௨௭)

ஒர்முனைநல் லூர்ச்சடருள் யாருமனு கச்சிலர்தாந்
தூரநெறி நின்றுயர்ந்தார் சோமேசா—வோரில்
தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது. (௨௭)

கூடாவொழுக்கம்

அட்டுகொ ருனிட் டரக்கன் பழிக்காளைக்
கெட்டிவழி கொண்டான் சிவசிவா—கிட்டினர்க்குப்
பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும். (உஅ)

மாயனவ்வே டங்கொண்டே வஞ்சகந் தானிழைத்தி
ஆயநலங் கவர்ந்தான் சோமேசா—வாயின்
வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. (உஅ)

கள்ளாமை

இல்வலன் வாதாவி கபடோடா யது.மலயச்
செல்வ முனிபோக்காற் சிவசிவா—சொல்லிற்
களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும். (உ௯)

நாய்வாற் களவினான் ஞாலமிக ழப்பட்டான்
தூயனுங் காதிமகன் சோமேசா—வாயதனால்
எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. (உ௯)

வாய்மை

பொங்குபுகழ் வாய்மைப் புனிதவதி யார்க்கரனார்
செங்கனியை யீந்தார் சிவசிவா—துங்க
மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை. (௩௦)

பிள்ளையுட னுண்ணப் பேசியழைத் தாரன்பு
துன்னுசிறுத் தொண்டர் சோமேசா—வன்னங்காற்
பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின். (௩௦)

வெகுளாமை

தாவு சினத்தாற் றலையிழந்தான் றக்கனுமா
தேவி மகளாயுஞ் சிவசிவா—வாவனமிகுந்
தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம். (௯௪)

பல்லவர்கோன் வந்து பணியக் கருணைசெய்தார்
தொல்லைநெறி வாகீசா சோமேசா—கொலவ
இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. (௯௧)

இன்னா செய்யாமை

புறம்பியத்து மின்னையுயிர் போக்கவுந் தான்பட்ட
திறந்தெரி யாதோ சிவசிவா—பிறழ்ந்து
பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும். (௯௨)

பிள்ளையார் கைப்பிணிற்றீப் பெய்வித்த மீனவன்றீத்
துன்றுவெப்பு நோயுழந்தான் சோமேசா—வெள்ளிப்
பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும். (௯௨)

கொல்லாமை

மேவும் வணசரனேர் வேதியனைக் காத்தநலந்
தேவ னறிவானே சிவசிவா—பூவுலகில்
தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. (௯௯)

வேர்த்துமகற் றேர்க்கால் விடவஞ்சி மந்திரிதான்
சோர்ந்துதனை தாவிவிட்டான் சோமேசா—வாய்ந்துணர்ந்தோர்
தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. (௯௯)

நிலையாமை

எங்கு மிறவா னிறந்ததொரு தூணின்ற
சிங்கத்தா லன்றோ சிவசிவா—தங்கிநிலை
நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. (௧௬)

ஆக்கையு மாயிரத்தெட் டண்டங் களுநிலையாத்
தூக்கியழிந் தான்சூரன் சோமேசா—நோக்கியீடில்
நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. (௧௬)

துறவு

பத்ரகிரி மாதர்வசப் பட்டமன மீட்டதொரு
சித்ரகதை யன்றோ சிவசிவா—வொத்துத்
தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். (௧௭)

கோவணமொன் றிச்சிப்பக் கூடினவே பாதமெல்லாந்
தூவணஞ்சேர் மேனியாய் சோமேசா—மேவில்
இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. (௧௮)

மெய்யுணர்தல்

சொற்சுவைசேர் வாசகத்திற் சொன்னபொரு ளீதென்றே
சிற்சபையே போனார் சிவசிவா—நற்கலைதூற்
கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. (௧௯)

காரிகையா ரைப்பொன்னைக் காட்டவுங்கா மாதிமும்மைச்
சோர்விழந்துய்ந் தாராசர் சோமேசா—வோருங்காற்
காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய். (௧௯)

அவாவறுத்தல்

சாரங்க மீது சடபரதன் சிந்தைவைத்துச்
சீர்க்கம் பெற்றான் சிவசிவா—நேரும்
அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. (௫௭)

தாய்கருவில் வாழ்ந்துழலி தாமெல்லாம் வேண்டுவது
தூயபிற வாமையையன் றே சோமேசா—வாயதனால்
வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். (௫௮)

ஊழ்

உற்றோரைப் பெட்டகத்திட் டோட்டினா ரேசனைப்பின்
மெற்றனவும் தெனயார சிவசிவா—வுற்றோரினை
ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். (௫௯)

முன்னை ரமண்மதத்து மூண்டரசர் பின்சைவந்
துன்னியது மென்வியப்போ சோமேசா—வுன்னுங்காற்
பேதைப் படுக்கு மிழவூழ் அறிவகற்று
மாகலூழ் உற்றக் கடை. (௬௦)

இறைமாட்சி

பெற்றவைக்கென் போலிரண்டு பேரிலொரு வன்பிழைத்தாற்
சிற்றவைக்கா மென்றான் சிவசிவா—வுற்ற
முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும். (௬௧)

பார்சீதை சீலம் பழித்துரைத்துங் காகுத்தன்
சோர்வுறமுன் சீறிலனே சோமேசா—தேரிற்
செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. (௬௨)

கல்வி

பார்க்கவன்பாற் கல்வி பயின்றகயன் டாக்கனைத்
தீர்க்க வரம்பெற்றான் சிவசிவா—மேற்கடனாக
கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக. (௫௯)

சம்பந்தர் நாவரசர் பாற்கண்டோஞ் சார்ந்துவப்ப
தும்பிரிவி னுள்ளுருவதுஞ் சோமேசா—நம்பி
உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில். (௬௦)

கல்லாமை

புத்தர்மிக வாதா புகன்றநுபோய் வாதகுர்ச்
சித்தர்முனே தானோ சிவசிவா—வொத்ததுநெறி
கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின். (௬௧)

மெய்த்த திருவள் ளுவனா ரென்றுயர்ந்தார் கல்விநலந்
துய்த்தசங்கத் தார்சாய்ந்தார் சோமேசா—வயதக்கறியினை
மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலா பாடு. (௬௧)

கேள்வி

வெய்யமரப் பேருரைத்த வேடனும்வான் மீகியெனுந்
தெய்வ முனியானான் சிவசிவா—துய்ய
செவியுணர்விற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து. (௬௨)

ஊனுக்கூ னென்னு முரைகண் டுவந்தனரே
தூகற்சிர்க் கண்ணப்பர் சோமேசா—வானதனாற்
கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை. (௬௨)

அறிவுடைமை

சனக னுலகநெறி தாவாத ஞான
தினகர னானான் சிவசிவா—மனதினுடன்
எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. (௪௩)

அன்றமணர் தீவைப்ப வஞ்சியதென் னென்னின்
றனறியசீர சமபநதா சோமேசா—நன்றேயாம்
அசசுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில. (௪௩)

குற்றங் கடிதல்

தன்மகனான் கன்றினுக்குந் தான்மநு திரிக்குமென்றான்
சென்மமன்றோ செனமஞ் சிவசிவா—வுன்னுஙகால
தன்குற்ற நீககிப் பிறாகுற்றங காணகிற்பி
னெனகுற்ற மாகு மிறைக்கு. (௪௪)

ஊரைந் தலையா னனுகியபின் னேகலுற்றுச்
சூரந தொலைந்தானே சோமேசா—வோரின்
வருமுனனாக காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைததூறு போலக கெடும. (௪௪)

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

வன்றொண்டர் சேரரையும் வாவென் றானழைப்பச்
சென்று தெரிவித்தா சிவசிவா—வென்றுமென்றுந்
தமமிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை (௪௫)

எத்திறமு மேயர்கோ னட்பாமா றெண்ணினரே
சுத்தநெறி யாரூரர் சோமேசா—வைத்த
அறியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். (௪௫)

சிற்றினஞ்சேராமை

அரிய [illegible] சோகங்கெ [illegible] மோதா
செய்ய [illegible] சிவகிரியா — [illegible]
மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும் (௪௫)

[illegible] வணவொ [illegible]
[illegible]
நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில் (௪௬)

தெரிந்துசெயல்வகை

[illegible]
[illegible] — [illegible]
நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை (௪௭)

[illegible] மன்னோ
[illegible] — [illegible]
ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார். (௪௭)

வலியறிதல்

தீரா வருத்த [illegible]
[illegible] பெற்றான [illegible] — [illegible]
வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல் (௪௮)

சக்கரத்தை யோர்பன் [illegible]
[illegible] சோமேசா — [illegible]
உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். (௪௮)

காலமறிதல்

யோர்கிருந்த கால முணரா தாறுமதனன்
றேக மிழந்தான் சிவசிவா—வாகி
லருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின். (௪௯)

வீமனைவை முன்மனையை வெட்டானைக் கண்டுமொரு
தூமொழியே யைம்புலனான் சோமேசா—வாமென்றே
ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. (௪௰)

இடனறிதல்

வயத்திரத மேறி வருமபிமன் றன்னைச்
செயத்திரதன் கொன்றான் சிவசிவா—முயற்சியுடன்
எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். (௫௦)

காட்டு முயலுங் கதக்கரியைக் கொல்லுமாற்
றொட்டலர்க் கச்சியினாட் சோமேசா—நாட்டியிடின்
ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின். (௫௦)

தெரிந்துதெளிதல்

அத்தன் பதத்தியற்று மாழி சலந்தரனைச்
சித்ரவதை செய்த சிவசிவா—தத்தம்
பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல். (௫௧)

தேரருமா னந்தனைமுன் றேறிப் பழிபூண்டான்
சூரியபன் மாவென்பான் சோமேசா—தாரணிமேல்
தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். (௫௧)

தெரிந்து வினையாடல்

சதமுகனை ராகவனுஞ் சானகியைக் கொண்டே
சிதைய வதைத்தான் சிவசிவா—விதயத்
திதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல். (௫௧)

தேசிகனைக் கொண்டசுர ரிறைக்குத் தீங்கிழைத்தான்
மாசார் துயட்டாச்சேய் சோமேசா—பேசில்
எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர். (௫௨)

சுற்றந்தழால்

அன்று தமருள்ள மறிந்தடைந்த வீடணற்குச்
சென்றுறுதி சொன்னான் சிவசிவா—வொரு
வுழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். (௫௩)

ஆர்வீ டணனோ டளவளா வாதரக்கன்
சோர்விலா வாழ்விழந்தான் சோமேசா—நேரே
அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. (௫௪)

பொச்சாவாமை

இப்புவிமேற் கோயி லிறந்தத யனோர்மறந்து
செப்புதலா லன்றோ சிவசிவா—எப்பொழுதும்
பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. (௫௫)

முப்புரத்தோர் வேவ வுடனிருந்த மூவரே
துப்பினாற் கண்டறிந்தார் சோமேசா—வெப்பால்
இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. (௫௬)

செங்கோன்மை

பங்காத மங்குறனை மாறன் விலங்கிட்டான்
செங்கோன் மகிமை சிவசிவா — வெங்கேறும்
வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின். (௫௫)

மைந்தனை யசமஞ்சன் றனைவெறுத்தான்
சந்தரச்செங் கோற்சகரன் சோமேசா — முந்துங்
குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில். (௫௫)

கொடுங்கோன்மை

தாதை சிறையிருக்கத் தங்கையழக் கஞ்சனுயர்
தீதையெவர் சொல்வார் சிவசிவா — மேதினியில்
அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. (௫௬)

ஈவரில் வாளழுத வன்றேகண் டேக்குற்றார்
தூய்யகங்கை செய்முதலோர் சோமேசா — மெய்யேயாம்
அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. (௫௬)

வெருவந்தசெய்யாமை

பண்ணை மகளேவ வருகீச கன்மடிந்தான்
திண்ணை மிதுவன்றோ சிவசிவா — எண்ணின்
வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின்
ஒருவந்த மொல்லைக் கெடும். (௫௭)

வைய்த்துரையா லக்கணமே வீந்தான் சிசுபாலன்
செய்யின் மூலையுமையாற் சோமேசா — வெய்யாக்
கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும். (௫௭)

கண்ணோட்டம்

பூப்பாரத் தைக்கிரங்கி பூவணையாங் காந்தசெந்து
மெய்ப்ப முடியாத சிவசிவா—வொப்பற்
கருணைசிறை நயனமற் கண்ணோட்ட மில்லாக
நிலைமை யுடைத்திவ் வுலகு. (௫௮)

[illegible]லான் முதலிகழ்ந்த வானவர்தீங் கும்பொறுத்துத்
தோலா விடமுண்டாய் சோமேசா—சால
ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை (௫௮)

ஒற்றாடல்

வந்த சுகசாரர் வடிவை நிருதனன்றிச்
சிந்தைசெய் தார்காண்பார் சிவசிவா—பந்தந்
துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று. (௫௯)

வேதனில்லான் வீந்திற மீனவற்கு நீதெரித்தாய்
சோதிபழி யற்றுகந்த சோமேசா—பூதலத்தின்
எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில். (௫௯)

ஊக்கமுடைமை

நல்லதினை மென்றே நாகனிற நாளுநலகிற்
செல்வ மாம்பெற்றான் சிவசிவா—வல்லமைசேர்
உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. (௬௦)

வெங்கரியைப் பாகனைமுன் வீட்டினை வேகமாய்த்
துங்க வெறிபத்தர் சோமேசா—வங்கம்
பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின். (௬௦)

மடியின்மை

தந்தை யுளநோக்கித் தவமே வியற்றொருவன்
சிந்தை வலிதன்றோ சிவசிவா — நந்தா
மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு. (சுக)

பொன்மலையின் வேங்கை பொறித்தாமீண் டான்சென்னி
தொன்மைவலி யாண்மையினாற் சோமேசா — பன்னின்
மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு. (சுக)

ஆள்வினையுடைமை

பொய்தா திராமற் கிசைத்தவன்போ லென்றுரைக்கச்
செய்தா னடிமை சிவசிவா — நொய்தேனும்
இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண். (சுஉ)

கூற்றுவர் மூவேந்தர் நிலமுங்கைக் கொண்டாரே
தோற்றந்தா ளாண்மையினாற் சோமேசா — சாற்று
முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். (சுஉ)

இடுக்கணழியாமை

இரணியன் முன்செய்த விடும்பை தனைமைந்தன்
றிரணமாக் கண்டான் சிவசிவா — முரணி
அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும். (சுங)

என்றுமொரு மீனேவந் தின்மைமிக வுந்தளரார்
துன்றேற ரதிபத்தர் சோமேசா — மன்ற
அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும். (சுங)

அமைச்சு

போயவர சாணி புகவெழுங்கண் டாணிபுடல்
தீயி னமைச்சிட் டான சிவசிவா — வாயிற்
றெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. (௯௪)

காலசேய கரிசேனைக் காத்தாச னட்புதவித்
தாலமுடி சூட்டுவித்தான் சோமேசா — சாலப்
பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. (௯௪)

சொல்வன்மை

ஒன்றும் பகுதெ றெனவரா றோதியசொல்
சென்றதே யின்றுஞ் சிவசிவா — நன்றிபொருச்
சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து. (௯௫)

நீதியுரைக் குலகேட்பா னீதநிரைமென் றேமயக்கந்
தாபத் தனமுறைவ கும்பகன னசோமேசா — எதிறத்தும்
ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு. (௯௫)

வினைத்தூய்மை

பெருந்தன் முடியிழந்தான் மாள்கவெனக் கைவிரித்து
நொந்தழுது பட்டான் சிவசிவா — நந்துஞ்
சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று. (௯௯)

துக்கவுரை யெள்ளிமகஞ் சாடிம்போ தெண்ணியெண்ணித்
தக்கமுற்றுற் றனவெனவே சோமேசா — எக்காலும்
எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. (௯௯)

வினைத்திட்பம்

எய்தப் பொருளறிந்து யோசிதையாள பாவனை தான்
செட்சயடி யாசம்ச சிவசிவா — வையகத்தின்
எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின் ([illegible])

சோழசோழப் பாலனென வொளித்து திறலழித்தான்
றுடைத்த வெருகுரண க்சாம் சா — லுவ்வா
றுருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னா ருடைத்து ([illegible])

வினைசெயல்வகை

மங்கைமுலைக் கச்சவிழ்க்க மாயச் சயந்தனொரு
செங்கண் டெடுத்தான் சிவசிவா — வெங்கத்
முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். ([illegible])

வேள்வியெல் லையை யெண்ணித் தெருப்பனை வீழ்த்து
துள்ளிப் பறிக்கு நான்முகனைச் சோமசோமா — மென்ன
முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். ([illegible])

தூது

சானகியைக் கண்டகன்றான் ஈசலி வாலிலிடும்
தீநகர் சுட்டானே சிவசிவா — ஆதலா
லிறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது. ([illegible])

துன்னுயிர் போக்கான் றூதை விடுத்தசாரக கேயுறசி
தானற வெமார்ந் காணிடசன சோசோமா — னைனும்
இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது. ([illegible])

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

அன்றரசோ டொண்ட றெறிமுறை யாலவமே
சென்றுயிரை யீந்தான் சிவசிவா — நன்றிபெற
வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். (௬௯)

மாமருக னென்னு மதத்தா லுனையிகழ்ந்து
தாழுற்றார் தக்கனார் சோமேசா — வாமே
பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும். (௭௦)

குறிப்பறிதல்

வென்றியி ராமனெனு மில்லுமுனி வன்குறிப்பாற்
சென்று வனந்தான் சிவசிவா — மன்றிற்
குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல். (௭௧)

அப்பூதி யார்மறைக்கும் வாகீச ரக்காவைத்
துப்பா னறிந்தனரோ சோமேசா — இப்புவியில்
ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். (௭௧)

அவையறிதல்

மன்றிற் பரசமய கோளரிமுன் வல்லமணர்
சென்றிலை யென்றுஞ் சிவசிவா — துன்றுதுற
வாற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. (௭௨)

ஓர்சங்கத் தார்கல்வி யூமைச்சேய்க் குக்காட்டிச்
சோர்வுறவுந் தேர்ந்தனரோ சோமேசா — வோருங்காற்
கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. (௭௨)

அவையஞ்சாமை

பூசுதமிழ்ச் சங்கத்தவரைப் பூதரையடல் வள்ளுவருக்
கீசுதமிழ் விந்தாரே சிவசிவா—எத்தினையுங்
காருட கற்றாரென பயந்தார் கற்றாமுற
கற்ற செலச்சொல்லா தார். (௭௧)

பாட்டால் வளர்த்தவனை முன்னெறிகுருக்
கூட்டினனைவென்றோ போமோசொ—சாடுகல
ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. (௭௨)

நாடு

பொன்னியெனவே மழைமுகில் பொற்காக்கீர்கவிழ்த்த
தென்னாட்டிலவர் வாழ்ந்திடச் சிவசிவா—நல்லோர்
இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற் குறுப்பு. (௭௩)

பொய்யாமொழிப் பல்லோரனை சாம வீர பகேசுபிரானசான்
பல்லியாறு மாயாக்கக் கஞ்சாமசா—சால்பியமை
ஆக்கமை மெய் பதியக் கண்ணுறும் பயமுமற
வேந்தலைக்கு மில்லாது நாடு. (௭௪)

அரண்

காத்தா னசலக் கருத்தறக் கான்கலிங்கரு
சேர்த்தானை நிறைந்தார சிவசிவா—பார்த்தா
வெனைமாட்சித் தாயினு மெனைத்தும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்லா தரண். (௭௫)

வல்லதிகன் றன்னரணை மாவளவன் சேனைசெலத்
தொல்லைவழி மாண்டதே சொமேசா—நல்ல
எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்லா தரண். (௭௬)

பொருள் செயல்வகை

கொண்டான் வடகிரியிற் கூட லரசுபொருட்
கெண்டா லடிதந்த சிவசிவா—கண்டாயி
லொண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு. (௭௪)

உக்கிரனா மேருவைவென் றெண்ணிய மெய் பெற்றமையாற்
செண்டடி காத்தனர்காண் சோமேசா—மிக்கயானைக்
குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை. (௭௫)

படைமாட்சி

பார்த்திவனைக் கட்டவிழ்த்துப் பதாய வன்பகையைத்
தீர்த்தொருவ னின்றான் சிவசிவா—பார்த்தவ
லொலித்தக்கா லென்னா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். (௭௬)

நகைப்ப முப்புரமு நீறாகி மாய்ந்ததே
உமையான் பாலமருஞ் சோமேசா—வானின்
லொலித்தக்கா லென்னா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். (௭௭)

படைச்செருக்கு

உரமிறந்து போகாத வுள்ளத் தரவான்
சிரமறந் தாற்றான் சிவசிவா—தரமா
விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து. (௭௮)

மன்மதனின் றேடெதிர்த்து வீறழிந்து மாண்டாலுந்
தன்னுபுக ழேபெற்றான் சோமேசா—புன்னெருங்குங்
கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது. (௭௮)

நட்பு

உற்ற குசேலனை முற்றிருக்கக் காவலந்தோர்
சிற்றணையுட் கொண்டான் சிவசிவா — சுற்றும்
உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு. (௭௭)

வாக்கரசர் பிள்ளா யெனவலித்து மாற்றலுற்றார்
தூக்குபிள்ளை யார்செலவைச் சோமேசா — நோக்கி
நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு. (௭௮)

நட்பாராய்தல்

துருவதன் கட்டுண்டான் றுரோணனடியாராற்
செருவி னின்முனஞ் சிவசிவா — ஒருவதன் முன்
ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும். (௭௯)

போற்றுஞ் சுசீலன் புயபெலனை நீத்தகன்றான்
றேற்றிறைவி தம்மிடவுஞ் சோமேசா — மேற்றதே
ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல். (௮௦)

பழைமை

துரித்தரசு கன்னனுடன் கோதை விளையாடத்
தெரித்த மணியுஞ் சிவசிவா — பொறுக்கின்
அழிவந்த செய்யினு மன்பறா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர். (௮௧)

இல்லாளைப் பற்றிமூழ் கென்றிடவு மன்புகுன்றார்
சொல்லைநெறி நீலகண்டர் சோமேசா — வொல்லா
தழிவந்த செய்யினு மன்பறா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர். (௮௨)

தீநட்பு

பொன்மானென் றாசைகொண்ட பொன்னனையாள் பட்டதுயர்
செயையாக்ர பாலஞ் சிவசிவா — சொன்னேந்
கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. (௭௯)

ஆடகா ரியந்தடுக்க வாசகனைச் சொற்கேட் டிறந்தான்
அங்காத் தசரதன்றன் சோமேசா — ஈடுநிச்சருதல்
ஒல்லுங் கருமமுடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். (௮௰)

கூடாநட்பு

காய்போல் வருமலைகைக் கன்னட் பறிந்தவன்
செப்போ விருந்தான் சிவசிவா — மாயமென
நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். (௮௧)

தாயனைடக் தூக்கிடத் தாக்ச் சாவெனுஞ் சொற் றந்தன்று
போதனைற்குச் சோமேசா — வாய்மத்தல்
நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். (௮௨)

பேதைமை

துன்றலைமேற் றன்கைவைத் தோர் தானவன்முன் பெற்றவாங்
கென்றிறந்த வாசுகே சிவசிவா — என்றறிவுமே
பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின். (௮௩)

வன்சமணர் தம்பிரிவால் வாடிசாக் கின்பமன்றித்
துன்பமென்ப தில்லையே சோமேசா — நன்னாம்
பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில். (௮௪)

புல்லறிவாண்மை

மாற்று மதுவுங் கைடவனும் வாழ்நாளைத்
தீர்க்க வரமீந்தான் சிவசிவா—பார்க்கின்
அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம். (௮௫)

இல்லாண் மறப்பவுஞ்சென் றேகிச் சலந்தரன்றன்
றொல்லை வலிபோய் மாண்டனனே சோமேசா—வல்லமையால்
ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய். (௮௫)

இகல்

தாயடிமை வானமுதந் தந்தகற்றச் சார்வயினை
தேயனைமால் வென்றான் சிவசிவா—மேய
இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மை யவர். (௮௬)

எத்திறத்துங் கெட்டா னிகலாற் சுயோதனன்சீர்
துய்த்தனனட் பாற்றருமன் சோமேசா—மொய்த்த
இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு. (௮௬)

பகைமாட்சி

ஐங்கரனென் றோரா வரக்கன் றலைமோதிச்
செங்கரங்க ளைந்தான் சிவசிவா—துங்க
வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது. (௮௭)

ஏனையர்பால் வெற்றிகொண்டா னின்றே டெதிர்த்திறந்தான்
தூநறும்பூ வாளியான் சோமேசா—மான
வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை. (௮௭)

பகைத்திறந்தெரிதல்

ஐங்கரனைக் கண்டுநகைத் தாவணிநா லாந்திதியிற்
றிங்கள்பகை யானான் சிவசிவா—எங்கும்
பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. (௮௮)

நந்தி கலம்பகத்தான் மாண்டகதை நாடறியுஞ்
சுந்தரஞ்சேர் தென்குளத்தூர்ச் சோமேசா—சந்ததமும்
வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை. (௮௮)

உட்பகை

வென்றிபுனை சம்பரனை வென்றதவ னில்லிருந்து
தென்றலெனுந் தேரான் சிவசிவா—என்றும்
அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி. (௮௬)

மாற்றார் முடியும் வளமையுங்கொண் டேகலக்
தோற்றான் வழுதிமகன் சோமேசா—ஆற்றலிலா
எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு. (௮௯)

பெரியாரைப் பிழையாமை

வந்த முனிவோரை வணங்கா வரமுனியைச்
சிந்தைசெயல் வேண்டுஞ் சிவசிவா—முந்தும்
பெரியாரைப் பேணா தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும். (௯0)

சேன்படைக ணீறாகக் கோசிகனார் சாபத்தாற்
றுன்பமுற்றார் நால்வேந்தர் சோமேசா—இன்புதவும்
ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுறிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். (௯0)

பெண்வழிச் சேறல்

ஓதா கனிபொருந்து மூங்கன் மனத்தினுற்ற
சேதி சொலினன்றோ சிவசிவா—ஆதலினால்
இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணாணுத் தரும். (கரு)

கற்பின்மை யில்லாள்பாற் சண்டுமைய லுற்றழிந்தான்
சொற்புண்ட ரீகாக்கன் சோமேசா—பொற்பெண்ணி
இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணாணுத் தரும். (கசு)

வரைவின்மகளிர்

போச னுரைக்கிசைந்த புண்ணியனை வேசைசொன்ற
பேச மறியாதோ சிவசிவா—பேசவிட்டது
அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியார்
இன்சொ லிழுக்குத் தரும். (கஎ)

வேண்டு முருப்பசியைப் பார்த்தன் வெறுத்தனனே
தூண்டு மறைப்பரியாய் சோமேசா—யாண்டும்
பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர். (கஅ)

கள்ளுண்ணாமை

சுக்கிரனுர் சாபந் தொடர்பறிந்தோர் கள்ளிருந்த
திக்கினடப் பாரோ சிவசிவா—மக்களென்பார்
கள்ளுண்ணுப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு. (க௯)

தக்கன்பான் ஞானத் ததீசியுப் தேசமெல்லாங்
கொக்கதனு லானதென்னே சோமேசா—மிக்குக்
களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. (கடு)

சூது

வெற்றிநளன் சூதாடி வீடுவிட்டுக் காடுறைந்தான்
சிற்றிடையுந் தானுஞ் சிவசிவா—சுற்றம்
உடைசெல்வ மொண்ணொளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின். (௧௩)

முற்பணயத் தாற்பின்னு மொண்டிழந்தார் சூதரொடு
சொற்படுஞ்சூ தாடினோர் சோமேசா—அற்பமாம
ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்குஞ் முண்டாங்கொல்
நன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு. (௧௪)

மருந்து

மாதவரூண் மாமருந்தின் மங்கையர்க்கு முற்பிறப்பின்
சேதி தெரிவிக்குஞ் சிவசிவா—ஆதலினான்
மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு. (௧௫)

நல்ல திலகவதி யார்மொழியை நம்பிவெந்நோய
சொல்லரசா தீர்ந்துய்ந்தார் சோமேசா—புல்லிய
நோய்நாடி நோய்முத னாடியது தணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். (௧௬)

குடிமை

தந்தை வதுவை தவிராது வீடுமன்போய்ச்
சிந்தை தெளிவித்தான் சிவசிவா—நந்தா
நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு. (௧௭)

மங்கலியம் விற்றும் வழாதுபணி செய்துவந்தார்
துங்கமறை தேர்கலயர் சோமேசா—வங்கண்
வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று. (௧௮)

மானம்

அன்றொருவை வேந்த னரிவைதனக் காவமர்க்குச்
சென்றுயிரை யீந்தான் சிவசிவா—துன்று
மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா
ருயிர்நீப்பர் மானம வரின். (கஎ)

அச்சுவத்த மாப்பட்டா னென்ன வமர்துறந்தான்
றச்சி றுரோணனென்பான் சோமேசா—நச்சு
மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின். (கஎ)

பெருமை

நல்லூழி நான்குமனு நாரியுட னண்ணவரி
செலவமக வாறுன் சிவசிவா—ஒல்லும்
பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல். (கஅ)

தண்டி யடிகளிரு தாளிணைபே ணுதழிந்தார்
தொண்டராம் பேய்ச்சமணர் சோமேசா—மின்டுஞ்
சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. (கஅ)

சான்றாண்மை

தாருவன முனிவர்தம் பிழைநோக்கா தருளே
சேரநடஞ் செய்தான் சிவசிவா—ஒருமவர்
இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு. (கக)

வன்மைச் சுயோதனற்கும் வானோர் சிறைமீட்டான்
றுன்மை நெறித்தருமன் சோமேசா—பன்முறையும்
இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு. (கக)

பண்புடைமை

பார்தட் பகைமுயலைப் பற்றுதலா லென்றுமதி
தேர்ந்து மதைநீக்கான் சிவசிவா—கூர்ந்த
அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர். (௧௦௦)

உன்பணிக்கென் றேதிநல்காச் செல்வ முத்தியுறத்
துன்பமுற்றூர் நால்வணிகர் சோமேசா—வன்புமிகும்
பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று. (௧௦௦)

நன்றியில் செல்வம்

நல்விசயன் கண்ணன்வர நன்மைபுரி யாமறையோன்
செல்வமிருந் தென்னுஞ் சிவசிவா—தொல்லுலகில்
நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று. (௧௦௧)

எல்லா மறையவர்க்கீந் தேவறியன் போலானுன்
சொல்லாருங் கீர்த்திராகுச் சோமேசா—நல்லமீத
சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து. (௧௦௧)

நாணுடைமை

சாரும் பதியிலராய்த் தாருவன மாதர்தமைச்
சேர விறைசென்றான் சிவசிவா—பாரின்மிசை
நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணா லுயிர்மருட்டி யற்று. (௧௦௨)

புண்ணோ டுயிர்வாழ நாணியுயிர் போக்கினான்
றுண்ணெனவே வாலிமுனஞ் சோமேசா—எண்ணியிடில்
நாணா லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
னைண்டுறவார் நாணாள் பவர். (௧௦௨)

குடிசெயல்வகை

தூய்ய பகீரதனுந் தொல்லரச ரல்லலறச்
செய்தவமென் சொல்வாஞ் சிவசிவா—வையமதில்
நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். (௧0௩)

மற்றிருத ராட்டிரன்சந் தானமெலா மாய்ந்ததே
சுற்றுநீர்த் தென்குளத்தூர்ச் சோமேசா—பற்றும்
இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி. (௧0௩)

உழவு

வள்ளிபுனங் காத்திருந்த வாறேது வான்பயிர்செய்
தெள்ளிமையா லன்றோ சிவசிவா—உள்ளுமிடத்து
ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு. (௧0௪)

வேள்வித் தொழிற்கு முழுதொழின்முன் வேண்டுமால்
சூழிசூழ் தென்குளத்தூர்ச் சோமேசா—வாழும்
உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. (௧0௪)

நல்குரவு

மாமணியாற் கோசிகன்போய் மன்விடந்தீ ரான்வறுமைத்
தீமையினான் மீண்டான் சிவசிவா—வாழு
னறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும். (௧0௫)

நற்றருமன் வெற்றியினை நாடி விராடனெதிர்
சொற்றமொழி சோர்ந்ததே சோமேசா—கற்றறிவால்
நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். (௧0௫)

இரவு

தருமகுண மாவலிபாற் றானமெனச் சேர்ந்தான்
றிருமகி ணன்றான் சிவசிவா—பரிவின்
இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு. (க0ரு)

கஞ்சாறர் சோபனப்பெண் கூந்தல் கடிதளிக்கத்
தஞ்சு மகிழ்ச்சிகொண்டாய் சோமேசா—நெஞ்சின்
இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து. (க0சு)

இரவச்சம்

ஒன்றாதவ வேட முடன்சரா சந்தன்முனஞ்
சென்றிரந்தார் மன்னர் சிவசிவா—என்றுங்
கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். (க0எ)

எண்ணெயிரப் பஞ்சியுட லேவருத்தித் தீபமிட்டார்
தண்ணெண் கணம்புல்லர் சேமேசா—கண்ணியிடில்
ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில். (க0எ)

கயமை

வாரி வழிதாரா வருண னடைக்கலமாய்ச்
சேரவழி செய்தான் சிவசிவா—வாருமிதஞ்
சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கருமபுபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். (க0அ)

ஏற்ற துரோணனையன் றெள்ளித் துருபதன்பின்
றோற்றுவிச யற்களித்தான் சோமேசா—போற்றிடினும்
ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு. (க0அ)

தகையணங்குறுத்தல்

ஆர்ந்தசுர ராஞ ரமுதணங்கைக் கண்டுமகிழ்
சேர்ந்தசுர ரானார் சிவசிவா—சார்ந்துதனை
உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று. (கoகூ)

வாய்ந்ததம யந்தியுரு மாணலங்கண் டின்புற்றான்
றேய்ந்தபுக ழாளுநளன் சோமேசா—ஆய்ந்துரைக்கின்
உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று. (சoக)

குறிப்பறிதல்

பைந்தொடியுஞ் சுந்தாரும் பார்த்தகுறிப் பாலன்றே
சிந்தையுமொன் றானார் சிவசிவா—தந்தமது
கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனு மில. (ககo)

காங்கேயன் வேண்ட வெறுத்துரைத்தாள் காணவர்மின்
றூங்கா வளக்குளத் தூர்ச் சோமேசா—ஆங்கண்
உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். (ககo)

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

பார்த்தன் சுபத்திரைதன் பார்வையினன் மெய்வெதுப்புந்
தீத்தனைக் கொண்டான் சிவசிவா—மாதிரைநா
நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள். (கதக)

மெய்த்தவத்தைக் காசிபனும் விட்டொழிந்து மாயைபாற்
சுத்தமனம் வைத்தானே சோமேசா—இத்தலத்தில்
தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணா னுலகு. (ககக)

நலம்புனைந்துரைத்தல்

நந்து சசிமுகத்தை நாண்மதியென் றேநகுடன்
சிந்தைமகிழ் கொண்டான் சிவசிவா—முந்தும்
அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. (௧௧௨)

என்றான் றிலோத்தமையை யிச்சிக்கி லாங்கவண்மெய்
தோன்றுமெழி லென்சொல்வேன் சோமேசா—வான்ற
முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு. (௧௧௨)

காதற்சிறப்புரைத்தல்

காதற் குணம்விருத்த காசிவிப சித்துரைத்த
சேதித் திறமே சிவசிவா—நீதிச்சொல்
உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம். (௧௧௩)

நாணடந்துஞ் சீதைகலப் பாற்களித்தான் பின்னயர்ந்தான்
றாசீ ரயோத்தியர்கோன் சோமேசா—ஆனதனால்
வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ளீங்கு மிடத்து. (௧௧௩)

நாணுத்துறவுரைத்தல்

சோ விரைந்துவந்துஞ் சீதை யிராமனுளங்
தேர விருந்தாள் சிவசிவா—பாரிற்
கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். (௧௧௪)

காம மிகவுழந்துந் தூதைக் கடிந்துவிட்டாள்
சோம நுதற்பாவை சோமேசா—வாமே
கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். (௧௧௪)

அலரறிவுறுத்தல்

இந்துநுதன் மாயை விரகெண்ணி விலாசிசொலச்
சிந்தைமகிழ் கொண்டான் சிவசிவா—புந்தி
களித்தொறூஉங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது. (கரு)

ஓர்நா ளகலிகையை வேட்டின்று மும்பரிறை
சோராப் பழிபூண்டான் சோமேசா—ஆராயிற்
கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. (கரு)

பிரிவாற்றாமை

கோதைவரி விற்றடகைக் கொண்டல்பிரி வாற்றாமற்
சீதை வனம்போனாள் சிவசிவா—ஓதுமிடத்
தின்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னா தினியார்ப் பிரிவு. (ககசு)

வாழ்விழந்த வின்னலினும் வாசவர்கோன் மிக்குநொந்தான்
சூழ்ச்சியைமுன் பிரிந்து சோமேசா—வீழ்வார்கட்
கின்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னா தினியார்ப் பிரிவு (ககசு)

படர்மெலிந்திரங்கல்

மாறனொரு நாட்பிரிவின் மங்கையர்க ணீடிரவைச்
சீறி யுரைசெய்தார் சிவசிவா—கூறிக்
கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நா
ணெடிய கழியு மிரா. (ககஎ)

இன்பமுற்றான் மாயைதோ டோய்ந்துபின் னெண்மடங்கு
துன்பமுற்றான் காசிபன்றான் சோமேசா—அன்புடையர்க்
கின்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
றுன்ப மதனிற் பெரிது. (ககஎ)

கண்விதுப்பழிதல்

நாடரிய கண்ணேனை நளனை விழித்தகற்றித்
தேடியழ லென்றோ சிவசிவா—வோடிக்
கதுமெனத்தா னோக்கித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து. (கக௮)

தாதையன்றித் தானேதாச் சந்தனைச்சேர்ந் தின்னலுற்றாள்
சூதில் சருந்தலைதான் சோமேசா—ஓதிற்
கதுமெனத்தா நோக்கித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து. (கக௮)

பசப்புறுபருவரல்

மாரன்மகன் மஞ்சமுடன் வாராமுன் வாணன் மகள்
சேருநினை வாலே சிவசிவா—சார்வாற்
பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில். (கக௯)

கேழ்வரைச் சேடியர்சொல் கீழ்மைக் கியற்பகைஞ்சொற்
சூழ்பமின்ஞர் துன்பத்துஞ் சோமேசா—தாழ்வில்
பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றா ரெனின். (கக௯)

தனிப்படர்மிகுதி

முல்லைமடவார்கண்ணை முன்னின் றொருமொழியாற்
செல்லறவி றென்றார் சிவசிவா—சொல்லின்
நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு. (க௨0)

பன்முநிவர் பன்னியர்கள் பண்டுன்னைக் காமுறவுந்
துன்னியருள் செய்திலையே சோமேசா—வன்னதே
நாஙகாதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை. (க௨0)

நினைந்தவர் புலம்பல்

சந்தனுவுங் கங்கைதனைப் படத்திலே யெழுதிச்
சிந்தையல மந்தான் சிவசிவா—தந்தமனத்
துள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது. (கஉக)

தன்னையே யுன்னுந் தமயந்தி மாதைநளன்
றன்னார்போ னீததிருந்தான் சோமேசா—அன்னதே
தந்நெஞ்சத் தெமமைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல். (கஉக)

கனவுநிலை யுரைத்தல்

நித்திரையி லுற்றணைந்தான் னேய னிரத்நவல்லி
சித்திரரே கைக்குச் சிவசிவா—ஒத்துரைக்கத்
துஞ்சுங்காற் றோண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து. (கஉஉ)

அல்லமனை மாயை கனவி லணைந்ததனாற்
சொல்லரிய வின்பமுற்றாள் சோமேசா—நல்ல
நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது. (கஉஉ)

பொழுதுகண்டிரங்கல்

வாடிக் கணவனுறா வல்லிரவிற் பிங்கலையுந்
தேடிமன நொந்தாள் சிவசிவா—வோடிப்
பொருள்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர். (கஉங)

வானவர்கோன் காமநோய் மாலைவர மிக்கதே
தூநீர்ப் புளினத்திற் சோமேசா—வானதே
காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய். (கஉங)

உறுப்புநலனழிதல்

வைதாள் விசயன் மருவா தருப்பசியென்
செய்வா ளயர்ந்தாள் சிவசிவா—மெய்யாக்
கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். (கஉச)

ஓதாநா ளோதுகலை யொத்திளைத்தாள் சீதையென்றான்
சூதாரா வான்மீகி சோமேசா—கோதில்
பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். (கஉச)

நெஞ்சொடு கிளத்தல்

வண்ண வுருக்குமணி மாயன் மணம்புணர்த
றிண்ணமெ மன வுற்றாள் சிவசிவா—உண்ணினைவிற்
செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர். (கஉரு)

அன்பன் றுறப்பவு நாளா யினிதேடித்
துன்பந் தலைக்கொண்டாள் சோமேசா—முன்பே
இருந்துள்ளி யென்ப ரிதனெஞ்சே யரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில். (கஉரு)

நிறையழிதல்

அன்று வனத்தண்ண லருகே நிறையழிந்தார்
சென்றுமுனி மாதர் சிவசிவா—ஒன்ற
நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல். (கஉசு)

கோற்றொடிவிற் பாய்போன்று கூடல் வணிகமின்னார்
தோற்றுநிறை யழித்தாய் சோமேசா—சாற்றுங்காற்
பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை. (கஉசு)

அவர்வயின் விதும்பல்

மன்னுமுன்கே ளென்னவுஞ்சீ மந்தனிதே ருமலுளஞ்
சின்னமுற வென்றோ சிவசிவா—வுன்னி
யொருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ் சேட்சென்றார்
வருநாள் வைத்தேங்கு பவர்க்கு. (கஉஎ)

சந்திரசே னன்வரவு நோக்கியுயிர் தாங்கினளாற்
சுந்தரச்சீ மந்தினிதான் சோமேசா—முந்தும்
உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னுமு ளேன். (கஉஎ)

குறிப்பறிவுறுத்தல்

குன்றிற் சுமதி குறிப்பாற் றருமருத்தன்
சென்றுமயல் கொண்டான் சிவசிவா—வென்று
முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு. (கஉஅ)

சங்கிலியா லாரூர ரூழிகணந் தானுகத்
தங்கமிகு மன்புவைத்தார் சோமேசா—பொங்கப்
பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. (கஉஅ)

புணர்ச்சி விதும்பல்

மன்ன னகலிகைநீ வஞ்சனைநீங் காமனுடற்
சின்னமுற வென்றோ சிவசிவா—வென்னவவற்
காணுங்காற் காணேன் றவறாய காணுக்காற்
காணேன் றவறல் லவை. (கஉகூ)

யோசனை கந்தியினைக் காண்டலும்பே ரோகைகொண்டான்
றாசனையாச் சந்தனுத்தான் சோமேசா—நேசமுடன்
உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. (கஉகூ)

நெஞ்சொடு புலத்தல்

கன்றால் விளவெறிந்த கண்ணனுட னெம்மைவிட்டுச்
சென்றாயே நெஞ்சே சிவசிவா—வொன்றாவித்
துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி. (கஅ0)

விக்கிரமன் மற்றொருத்தி வேட்கையுற் றங் தேடிநொந்தாள்
தொக்க வருப்பசியின் சோமேசா—ஒக்கும்
அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவ்னெஞ்சே!
நீயெமக் காகா தது. (கஅ0)

புலவி

சத்திய பாமைமலர் தந்திலனென் றாடவுடன்
சித்த மகிழ்வித்தான் சிவசிவா— நித்தமுணற்
குப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள விடல். (கஅக)

நொண்ட பரவை கொடும்புலவி யெல்லாம்வன்
றொண்டர்க்குப் பேரழகே சோமேசா—தண்டா
நலந்தகைமை நல்லவர்க் கேஎர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணா ரகத்து. (கஅக)

புலவி நுணுக்கம்

இப்பிறப்பி லேபிரியே னென்றநளா ஞேடேல்
செப்பவரி தன்றே சிவசிவா—அப்படியே
இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலமென் றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள். (கஅஉ)

சீவகன் மஞ்சரியைத் தாழ்த்துரைப்பச் சீறினளே
தூவாய்க் குணமாலை சோமேசா—வாவகையே
தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
ரிந்நீர ராகுதி ரென்று. (கஅஉ)

ஊடலுவகை

மான்மகள் பாலூடி மரமானான் மழகளிற்றின்
றேனனையாள் காந்தன் சிவசிவா—வேணெனிலங்
ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின். (௧௯௯)

காயும் புலவியில் வன்றொண்டர் கடைப்பட்டுத்
தோயுமின்பின் மேலானா சோமேசா—ஆயுங்கால்
ஊடலிற் றோற்றவர்வென் றாரது மன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும். (௧௯௯)

சிவசிவ வெண்பாவும்,
சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாவும்
முற்றுப்பெற்றன.

ஆயிரத் தறுநூற் றொன்பது பத்தா
மாண்டுசெல் சகாப்தநா ளதனில்
மாயிரு ஞாலத் ததிகமாந் தில்லை
மன்றில்வாழ் சென்னமல் லையர்
பாயிரு ளொக்கும் பரிதிபோற் பாவப்
படரகற் றிடுஞ்சிவ வெண்பாத்
தீயவை போக்கிப் பரகதி சேரச்
செப்பினன் றெளிதவத் தவர்க்கே.

உ

கணபதி துணை

சிவசிவ வெண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாக்களுக்கு செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா.

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா

காப்பு

கதிநெறியார் நெஞ்சிற் கதிர்க்குமுரு கேசர்
முதுநெறிவெண் பாவை மொழியப் — பதிநடம்வேட்
டறபகத்தர் மல்குதில்லை யம்பலமேல் பாற்சிகரிக்
கற்பகத்தின் பொற்பதமே காப்பு.

அவையடக்கம்

தேசுமலி தெய்வத் திருக்குறள்க ளோர்முரு
கேசனெனு நாமங் கெழுமுதலி — ஞசகன் சீரோர்
குற்றமது நோக்காரென் கொள்கையினு னீதுசில
சொற்றனனோர் நூலாத் தொகுத்து.

நூல்

க. அறத்துப்பால்

கடவுள் வாழ்த்து

தேவரையுஞ் சூரனையுந் தேற்றுருவாற் றேர்ந்தனன்றீ
மூவரிலை யென்ன முருகேசா — வோவிவ்
அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. (௧)

வான் சிறப்பு

அன்பரிடர் கண்டரன்பா லப்பருஞ்சம் பந்தரொடு
முன்பொருகா சேற்றார் முருகேசா—இன்புதரும்
தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். (௨)

நீத்தார் பெருமை

ஈண்டுதச தோற்றமா லெய்ந்தான பிருகுரையான்
மூண்டாற்பூ சித்தாம் முருகேசா—பூண்ட
நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். (௩)

அறன்வலியுறுத்தல்

அற்றமின்றிச் சாமந்தன் கோனிதியா லண்ணல்பணி
முற்றுவித்தின் புற்றான் முருகேசா—மற்றதனால்
ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல். (௪)

இல்வாழ்க்கை

மெய்த்தமிழ்வே தத்துலகுய வித்துயர்ந்தார் வள்ளுவனார்
முத்தவில்வாழ் வுற்று முருகேசா—உத்தமமாம்
ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. (௫)

வாழ்க்கைத் துணைநலம்

கோதில் சுதரிசனன் சொற்றிறம்பாக் கோதையொடு
மூதனூர்தீர்ந் துய்ந்தான் முருகேசா—பேதமிலாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். (௬)

புதல்வரைப் பெறுதல்

துற்றநர குற்றோர் சசிவன்னன் சூழ்செறியான்
முற்றினர்சொர்க்க காதி முருகேசா—வற்றுப்
பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற. (௭)

அன்புடைமை

கின்னரரோ டேமேதா சேதனைமீட் டாலசலர்
முன்னரன்பாற் சென்று முருகேசா—மன்னுலகில்
அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. (அ)

விருந்தோம்பல்

துன்னுவனத் தூர்தருமன் சூழ்முனிவர்ப் பேருகலான்
முன்னுவளம் பெற்றான் முருகேசா—உன்னிய
வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று. (௯)

இனியவை கூறல்

அண்டமுதல் வற்புறீஇதே யைந்தலையு ளொன்றிழந்தான்
முண்டகனசெம் மாந்து முருகேசா—மண்டிப்
பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற. (௧0)

செய்ந்நன்றியறிதல்

மெய்த்தரும தெய்வநன்றி வீட்டிமதி மம்மருற்றான்
முத்தவற்ச நாபன் முருகேசா—இத்தரையில்
எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. (௧௧)

நடுவுநிலைமை

நீதியிற்பாஞ் சாலிகடா விற்குவிடை நேர்விகன்னன்
மூதவையிற் சொற்றான் முருகேசா—காதலினால்
சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின். (கஉ)

அடக்கமுடைமை

ஓங்குதருக் கம்வாத வூரருடைச் செய்தபுத்தர்
மூங்கையராய்ச் சோர்ந்தார் முருகேசா—ஆங்கதனால்
யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. (கங)

ஒழுக்கமுடைமை

வேதநெறி பேணாத் துராசாரன் மிக்கயர்ந்தான்
மோதலகை பற்ற முருகேசா—தீதில்
ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. (கச)

பிறனில்விழையாமை

பார்க்கவனார் பன்னியத்தம பற்றியவி யாயினன்முன்
மூர்க்கனும் தண்டன் முருகேசா—வேர்க்கும்
பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். (கரு)

பொறையுடைமை

மன்னவனாற் றன்னை யொறுப்பித்து மருவாவசுதன்
முன்னவனைக் காத்தான் முருகேசா—உன்னும்
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும். (கசு)

அழுக்காறாமை

ஆர்த்தபொரு மைச்சிசுபா லன்கண்ண னூழியினன்
மூர்த்தமறப் புண்டான் முருகேசா—கூர்த்த
அழுக்காற் றினல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. (கஎ)

வெஃகாமை

மாண்டுநக ரோடளறு வாய்ந்தான் பராந்தகக்கோன்
மூண்டான்பூ வெஃகி முருகேசா—வேண்டும்
நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும். (கஅ)

புறங்கூறாமை

துஞ்சுமனத் தோடுவணுஞ் சூரன்முத லோர்த்தூற்றி
முஞ்சலுற்ற தந்தோ முருகேசா—விஞ்சலுறக்
கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல். (ககூ)

பயனில சொல்லாமை

கற்றும் பயனிலசொல் கன்னனுரைத் தெஞ்ஞான்று
முற்றுபழி பூண்டான் முருகேசா—உற்றுணரிற்
பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும். (உ0)

தீவினையச்சம்

பாவ மெனுதான்செய் பற்றலின்வேந் தோடயர்ந்தார்
மூவர் மறையோர் முருகேசா—மேவு
எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும். (உக)

ஒப்புரவறிதல்

தொண்டருக்கேற றங்கருமை சிலாமு தந்தொருத்தர்
முண்டகனா மால் போற்று முருகேசா—மண்டுமை
இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார
கடனறி காட்சி யவர். (உஉ)

ஈகை

பொன்னகர்க் கோனேற்பத் ததீசி புறவெலும்பை
முனைவின்றித் தந்தான முருகேசா—மன்னரி
இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. (உ௩)

புகழ்

பக்ஷியோ வாசவர்கா ளின்பமிந்த்ரத் தாய்மனுற்றே
மொய்த்தபுகழ் பூண்டான் முருகேசா—உய்த்துணரின்
ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில. (உ௪)

அருளுடைமை

வாழ்கணங்க ளாக்கினன்ச தானந்தன் வன்னரகின்
மூழ்குகொடி யோரை முருகேசா—தாழ்கிலா
நல்லாற்றா ணாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை. (உ௫)

புலான்மறுத்தல்

காழுறவூன் றுய்த்தலின்மா யீசனுமார்க் கண்டனன்
மோழவுருப் பெற்றான் முருகேசா—வீழும்
படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம். (உ௬)

தவம்

பார்த்தனெனுந் தன்புகழ்ப் பாசுபதத்தொடோனங் கட
முற்றவத்தாற் கண்டான் முருகேசா — அற்றமற
வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும். (உஎ)

கூடா வொழுக்கம்

சந்நியா சம்புனைந்தே சானகியைத் தான்கவர்ந்தான்
முன்னிலங்கை வேந்தன் முருகேசா — துன்றும்
தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று. (உஅ)

கள்ளாமை

நாசமுறக் கள்வசிட்ட னற்சுரபி யைப்பற்று
மோசமுற்றுக் கெட்டார் முருகேசா — போதுங்
களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும். (உகூ)

வாய்மை

வாழ்வித் தருமனொரு பொய்யுரைத்தே வன்றயநன்
ஆழ்சியந்த சோர்ந்தான் முருகேசா — தாழ்வின்றிப்
பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. (௩0)

வெகுளாமை

சீத்தார மன்வெகுளி யூண்டிழந்தான் றீக்கண்ணை
முத்தனைவல் மன்றான் முருகேசா — நித்த
மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும். (௩க)

இன்னா செய்யாமை

கன்னேவலைத முத்திரா தன்றனையு மெய்ப்பொருளார்
முன்னை நனி காத்தார் முருகேசா—மன்னுலகில
இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். (௧௨)

கொல்லாமை

நத்திடடந் தெவ்வுயிருந் தாங்குதயை யாற்பரதர்
மூத்தரிணமேம பட்டார் முருகேசா—மெத்த
நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை. (௧௩)

நிலையாமை

துக்கன்மதர்த தெச்சமொன்று தான்செய்தயச் சென்னிபெற்ற
மூக்கண்ணே யெளனி முருகேசா—வுக்கமின்போல [ன
நில்லாத வற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. (௧௪)

துறவு

மேக்குவலை யின்பும் வெறுத்துச் சிவிமகவான்
மோகநிலை சாரந்தான் முருகேசா—ஆக்கித்
தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். (௧௫)

மெய்யுணர்தல்

செம்மைப் பொருளென்னத் தேர்ந்தானைக் கும்பமுனி
மும்மைநற் றுய்ந்தான் முருகேசா—இம்மைதனிற
கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. (௧௬)

அவாவறுத்தல்

பற்றறுத்து வாமதேவன் பிறவாப் பான்மைபெற்றான்
முற்றியான் பூசை முருகேசா — கற்றுணர்ந்தோர்
வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். (௧௭)

ஊழ்

விஞ்சுகங்கைத் தம்பதனி மேவுபரிக் கித்தாவான்
முஞ்சினனாய்த் தோமுன் முருகேசா — எஞ்சலிலா
ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். (௧௮)

---

௨. பொருட்பால்

இறைமாட்சி

ஊற்றுற வும்புறாப்பா ணேங்குசிபி தன்னுடலை
முற்றுமரிந் தீந்தான் முருகேசா — பற்றும்
முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும். (௧௯)

கல்வி

மன்னியின்பந் துய்க்கச்சங்க வாணர்க்கீ ரற்பிரிவை
நன்னிமுன் னீசர் சோர்ந்தார் முருகேசா — நன்னா
உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில். (௨௦)

கல்லாமை

கண்டிவச வேசர்முன் னோர்க்கீ டழிந்தார் வீணாத
மூண்ட மறைநீயார் முருகேசா — வேண்டுவன
கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். (௨௧)

கேள்வி

அக்கினியி னப்பலியா லர்சனக்குரோ வேர்க்கரையின்
முதனிலைபெற்றானைக் கண்டான் முருகேசா—நன்று
எனைத்தானு நல்லவை கேட்க அனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும் (௪௨)

அறிவுடைமை

தீதையுன்னி நீங்கினஞ்சு சீலனே புயபலன்பின்
மூதனூர் கோட் பட்டான முருகேசா—ஓதில
அறிவுடை யா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவா (௪௩)

குற்றங்கடிதல்

தெய்வநிதி யாதிகவர் தீமையின்மை ஞேசவன்காண்
மொய்வளநீ தோற்றேயந்தான் முருகேசா—வுய்யச
செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயறபால தன்றிக கெடும. (௪௪)

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

நாரதனற் சமவாத நற்றவற்சேர் தேமருகது
சூரியின்மேம் பட்டான் முருகேசா—பாரதனில்
உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியாப் பேணிக கொளல. (௪௫)

சிற்றினஞ் சேராமை

வாக்காசர் சாவகரான் மாழ்கித் தமக்கையான்
மோக்கமில்லை பெற்றார் முருகேசா—பார்க்குங்கால்
நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில். (௪௬)

தேர்ந்து செயல்வகை

பாண்டவர்செல் வங்கவர்வான் பண்டுதுரி யோதனன்றான்
மூண்டிழிந்தான் மாய்ந்தும் முருகேசா—வேண்டுங்கால்
எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. (௪௭)

வலியறிதல்

வாரிசைதை வவ்வுராவ ணத்தையெதிர் வானவர்கண்
மூரியிழந் தெயத்தார் முருகேசா—தேரின்
உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். (௪௮)

காலமறிதல்

சிந்துபதி யைத்தங்கை யோடிறத்தான் செவ்வியுற
முந்திவிச யன்றான் முருகேசா—நந்தலின்றி
எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். (௪௯)

இடனறிதல்

சென்னியனீ கத்தைமோ திச்சிதைத்த தோர்கோழி
முன்றுறையூர்க் கானின் முருகேசா—மன்னுலகில்
அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். (௫௦)

தெரிந்து தெளிதல்

தீதெனுமி ராக்கதனைத் தேர்வித் திரசகன்றான்
மேதரக்க னானான் முருகேசா—ஆதலினுந்
தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். (௫௧)

தெரிந்து வினையாடல்

காண்டூவின்றிச் சச்சந்தன் கட்டியங்கா ரற்கரசை
பூண்டளித்து மாண்டான் முருகேசா—வேண்டி
எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர். (ருஉ)

சுற்றந்தழால்

எய்த்து மகத்திறந்துஞ் சூர னிளையோரான்
மொய்த்தவளம் பெறாருன் முருகேசா—மெய்த்த
விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
வாக்கம் பலவுந் தரும். (ருங)

பொச்சாவாமை

கோடியர்தன் போறமேருன்றக் குன்றிமதர்க் கும்பமுனி
மூடுவெண்ணே யுற்றான் முருகேசா—நாடுங்கால்
முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும். (ருச)

செங்கோன்மை

மைந்தனுய்ந்தான் வற்சமமைச் சோடுமநு நீதிகண்டோன்
முந்தைமுறை தன்றென் முருகேசா—வுந்தும்
இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின். (ருரு)

கொடுங்கோன்மை

வேர்த்திடுக்கண் செய்து விளிந்தான் கருநாடன்
மூர்த்தியான் மேனென் முருகேசா—கூர்த்துணரின்
மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்றுவா மன்னர்க் கொளி. (ருசு)

வெருவந்த செய்யாமை

காத்தகபி லற்கிடும்பை செய்து கணைழிந்தான்
மூத்தோன் மழுவான் முருகேசா — வேதநூல்
இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும். (௫௭)

கண்ணோட்டம்

ஓவிலுழ வன்வேண்ட வுக்கிரனை நீங்கிரங்கொண்
மூவைவிடு வித்தார் முருகேசா - தாவிலாக்
கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. (௫௮)

ஒற்றாடல்

பின்னைகரம் வீடியபின் பேதுற்றான் கூரொற்றை
முன்னினிதா ளாமன் முருகேசா — அன்ன தனால்
ஒற்றினா லொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில். (௫௯)

ஊக்கமுடைமை

நாள்களொடு கோளியக்கு நற்பதவி யைத்தருவன்
மூள்கருத்தாற் பெற்றான் முருகேசா — நீள்பெருக்கின்
வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு. (௬0)

மடியின்மை

அம்புவிமுற் றும்புரந்தா னண்மைராகு மாற்றலனை
மொய்ம்பதனால் வென்றே முருகேசா — விம்பர்
மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு. (௬௧)

ஆள்வினையுடைமை

ஆள்வினையான் மிக்கதவ மாற்றிச் சுவேதமன்னன்
மூள்வினையற் றுய்ந்தான் முருகேசா—கோள்வினையாம்
ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர். (௬௨)

இடுக்கணழியாமை

செற்றச் சுயோதனன்செய் தீங்கையின்பிற் றேர்தருமன்
முற்றுமின்பந் துய்த்தான் முருகேசா—பற்றிவரும்
இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு. (௬௩)

அமைச்சு

சேக்கிழார் சென்னிக்குத் தொண்டர் சிறப்புணர்த்தி
மோக்கநெறி தந்தார் முருகேசா—ஆக்கி
அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். (௬௪)

சொல்வன்மை

வாதவூ ராளிசெண்டால் வாங்கலின்றோ வன்மையென
மோதயிறைக் கீந்தார் முருகேசா—நீதிலதாச்
சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து. (௬௫)

வினைத்தூய்மை

வேள்வியிற்கோ ஆனுகர்ந்தும் வேடரிற்றாழ்ந் தேழ்மறையோர்
மூள்வினை முற்றார் முருகேசா—நீள்வின்
இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சியவர். (௬௬)

வினைத்திட்பம்

சீவசன்சீ றாதிருந்தே தெவ்வையழித் தான்முடிவின்
மூவுலகும் போற்று முருகேசா—யாவும்
கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைகொட்கி
னெற்றா விழுமந் தரும். (௬௭)

வினைசெயல்வகை

யாண்டுளனா ராயணனென் றேற்றிரணி யனைமகன்பான்
மூண்டுசின மாண்டான் முருகேசா—வேண்டின்
முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். (௬௮)

தூது

சூரனெதிர் தக்கவுரை சொற்றிறமாந் தாற்றகன்றான்
மூரிமிகும வாகு முருகேசா—ஓரின்
விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன். (௬௯)

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

மன்னனையி ராதுமெல்ல மல்குவித்தார் சைவநெறி
முன்னுவச வேசர் முருகேசா—இன்னதனால்
போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. (௭௦)

குறிப்பறிதல்

இந்தனக்கே லாமமென் றன்றருமன் வீமனெண்ணை
முந்தவையிற் றேர்ந்தே முருகேசா—மைந்தருள்ளும்
ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். (௭௧)

அவையறிதல்

சொற்றவிடைக் காடர்கவி தோற்றதுதென் னன்சபையின்
முற்றுசுவை யுற்றும் முருகேசா — உற்றறுகா
அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். (எஉ)

அவையஞ்சாமை

தாதையைவெல் வங்கிமுனி தன்னையட்ட வக்கிரன்றான்
மூதுணர்வால் வென்றான் முருகேசா — மேதமிலா
ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. (எங)

நாடு

எச்சிறப்பேயுந் தென்னிலங்கை வீந்ததரா சீனத்தான்
மூச்சகமு மேத்து முருகேசா — மெச்சவே
ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. (எச)

அரண்

நம்மரனார் செய்புன் னகையில்வெந்த வேயசுரர்
மும்மதிலு மேனுன் முருகேசா — அம்ம
எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண். (எரு)

பொருள் செயல்வகை

மன்னுகிழி பெற்றகுல பூடணனுன் மல்கினவே
மூன்றுமற மெல்லா முருகேசா — துன்னியதோர்
குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை. (எசு)

படைமாட்சி

பற்றுநிரை மீட்டெதிர்த்த பார்த்தனாற் புண்பட்டார்
முற்றினவர் யாரும் முருகேசா—சுற்றி
ஒலித்தக்கா லென்னா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். (எஎ)

படைச்செருக்கு

மாலுறுத்தி யீமென்பான் மாண்டபின்வே தற்கபாநதார்
மோலிபுனை மன்னர் முருகேசா—சாலப்
புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகற்பிற் சாகா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து. (எஅ)

நட்பு

மேவ விதுரனொடு விண்ணிழந்தும் மண்ணடைந்தார்
மூவரகல் வஞ்சி முருகேசா—தாவில்
அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு. (எகூ)

நட்பாராய்தல்

வஞ்சகவா னைந்தனட்பாற் சூரியசன் மாவானா
முஞ்சுமிடர் பெற்றன் முருகேசா—நெஞ்சதனில்
ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும். (அ0)

பழைமை

நம்பனமர்க் கேன்றவனாற் புரந்தான் றொன்மையுன்னி
மொய்ம்புதொலை யாமன் முருகேசா—அம்புவியில்
பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின். (அக)

தீநட்பு

இன்னலே பல்குநம்பா வென்று விபீடணன்றன்
முன்னவனை நீத்தான் முருகேசா—துன்னிப்
பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற லினிது. (௮௨)

கூடாநட்பு

நேசன்போற் காடுவெட்டி நேரியன்றென் னற்றழுவி
மோசமே செய்தான் முருகேசா—மாசின்
மனத்தி னமையா தவரை யனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் றேறற்பாற் றன்று. (௮௩)

பேதைமை

வேதசன்மா பல்கலையின் மிக்குமுனி வர்ப்பழிப்பான்
மூதரக்க னானான் முருகேசா—காதலினால்
ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில். (௮௪)

புல்லறிவாண்மை

ஊகையினால் வேதா வுரையையுமெள் ளிச்சுதன்மன்
மூகையனாய்ச் சோர்ந்தான் முருகேசா—வாகை
அருமறை சோரு மறிவிலார் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு. (௮௫)

இகல்

ஆதியையும் வெல்வான் சலந்தரன்சென் றூழியெங்க
மோதமுடி வுற்றான் முருகேசா—ஓதில்
இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து. (௮௬)

பகைமாட்சி

நந்தியெதிர் செம்மாந்தே நாகாரி யெஞ்சலிலா
முந்தைவலி தோற்றான் முருகேசா—உந்தும்
வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை. (அஎ)

பகைத்திறந்தேரிதல்

ஆர்த்தொரான்பர் புத்தநந்தி யைச்செருக்கார் சம்பந்த
மூர்த்திதிரு வாககான் முருகேசா—சீர்த்திமிகு
வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை. (அஅ)

உட்பகை

சுத்திமுத னூற்றவர்மாய்ந் தார்விசுவா மித்திரனுண்
மொய்த்தபகை யாலே முருகேசா—வைதத
அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு மரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி. (அக)

பெரியாரைப் பிழையாமை

தேற்றியுதங் கற்கமிழ்ந் தீ யாதுவஞ்சித் திநதிரன்சீர்
மூற்றுமிழந் தெய்த்தான் முருகேசா—உற்றுணரின்
ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். (கூ0)

பெண்வழிச்சேறல்

தாசரதி யுஞ்சீதை தன்வழிப்பட் டோர்மானுன்
மோசம்போய்ச் சோர்ந்தான் முருகேசா—பேசுங்கால்
எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில். (கூக)

வரைவின்மகளிர்

மாழ்கிவரை வின்மகளிர் வஞ்சனையிற் பாட்களன்றான்
மூழ்கியல்லாப் புற்றான் முருகேசா—வீழ்கும்
பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர். (௧௨)

கள்ளுண்ணாமை

தூயபல பத்திரன்றான் சூதனைமாய்த்த தல்லலுற்றான்
மூயமது மாலான் முருகேசா—ஆயுங்கால்
துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். (௧௩)

சூது

வெஞ்சூதாற் றந்தை வெறுக்கக் குணநிதிதான்
முஞ்சினனூண் வவ்வி முருகேசா—துஞ்சும்
அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார். (௧௪)

மருந்து

சீலமிலாப் பேய்ச்சமணர் சிந்தைநைந்தார் பாண்டியனோய்
மூலமறி யாது முருகேசா—ஏலவே
நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். (௧௫)

குடிமை

நித்திரையோர்க் கொன்றவசு வத்தாம னீக்கமுற்றான்
முத்தமுனி யோரான் முருகேசா—மெய்த்த
குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. (௧௬)

மானம்

நேசருவா னின்னிலைமை தேர்ந்துமா னத்திறந்தான்
மூசுபுகழ்ச் சூரன் முருகேசா—நேசமிகுஞ்
சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். (௯௭)

பெருமை

தும்பமுனி யானகுடன் சர்ப்பவென்றே குண்டலியாய்
மொய்ம்பிழந்து வீழ்ந்தான் முருகேசா—உம்பரினும்
மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லர் கீழல் லவர். (௯௮)

சான்றாண்மை

தோக்கிடும்பை கௌசிகனுற் சூழ்ந்துமரிச் சந்திரன்சொன்
முக்கியமாக் காத்தான் முருகேசா—அக்கணமே
ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார். (௯௯)

பண்புடைமை

ஓவாச் சிவசமய மோங்கியதே நால்வரான்
மூவா முதலே முருகேசா—தாவாத
பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன். (௧௦௦)

நன்றியில்செல்வம்

மாழ்கிநிதி நல்காநால் வாணிகர்மாண் டார்கடலுண்
மூழ்கிநிதி யோடு முருகேசா—வாழ்வுமிக
ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை. (௧௦௧)

நாணுடைமை

அந்தணர்க்கீந் தில்லினைநா ணத்தனன் மூழ்கத் துணிந்தான்
முந்துபத்தி ராயு முருகேசா—நந்தலிலா
நாண்வேலி கொள்ளாது மனனே வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர். (௧௦௨)

குடிசெயல்வகை

சத்துருவை மாய்த்தான் பராசரன்றன் சந்ததியை
முத்திபதத் துய்த்தே முருகேசா—மெததில்
கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில். (௧௦௩)

உழவு

இன்னலொற்கத் தும்முழவை யேற்றலினீ சற்கமுது
முன்னமைத்தார் மாறா முருகேசா—உன்னில்
இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர் (௧௦௪)

நல்குரவு

ஆலவா யண்ணறேழும் பைத்தருமி நீங்கவொற்க
மூலமாத் தோந்தான் முருகேசா—ஞாலமிசை
இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். (௧௦௫)

இரவு

ஒக்கலைவீட் டிக்களத்தை யோகையினி யற்பகையார்
முக்கணனுக் கீந்தார் முருகேசா—மிககுவரும்
இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின். (௧௦௬)

இரவச்சம்

துன்பகல்வோ மென்று துருபதன்பா லேற்றபர்த்தான்
முன்பு துரோணன் முருகேசா—வின்பமிக
இன்மை யிம்மை யிரந்துநீ வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில. (கoஎ)

கயமை

அஞ்சகலன் வாமதேவற் குதவான் வாசியைச்சேய்
முஞ்சியபின் னீந்தான் முருகேசா—அஞ்சலின்றிச்
சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். (கoஅ)

---

௩. காமத்துப்பால்

தகையணங்குறுத்தல்

ஓகையினா ருக்குமணி யொண்மைகண்டு சூர்கொலெனு
மோகமிக்கான் கண்ணன் முருகேசா—வாகின்
அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. (கoகூ)

குறிப்பறிதல்

ஊற்றபிணி யும்மருந்துங் காசிபனோர்ந் தான்மாயை
முற்றுழிக்கண் ணோக்கின் முருகேசா—பற்றும
இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. (ககo)

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

பூரிளமை யேற்றுவெறுப் போகநனி துய்த்துவந்தான்
மூரி யயாதி முருகேசா—ஓரின்
அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. (ககக)

நலம்புனைந்துரைத்தல்

சந்தமிகு வாலைநலத் தைப்பதவலா லன்வியந்து
முந்திமண நேர்ந்தான் முருகேசா—கந்த
முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு (௧௧௨)

காதற் சிறப்புரைத்தல்

தேர்ச்சியய னிந்துமதிச் சேர்ந்தாழிவாழ்ந் தேமடிவின்
மூர்ச்சித்து மாய்ந்தான் முருகேசா—நேர்ச்சிமிக
வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ளீங்கு மிடத்து. (௧௧௩)

நாணுத் துறவுரைத்தல்

கோவொடுநா ணீத்தகலி கைக்கயர்ந்தான் கோமகவான்
மூளுறுகா மத்தான் முருகேசா—வாளுறுமக்
காமக கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. (௧௧௪)

அலரறிவுறுத்தல்

மேயருக்கு மாங்கதனை யெஃகியொரு நாண்முதுக்கை
மூயபழி பூண்டான் முருகேசா—மேயமிகக்
கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. (௧௧௫)

பிரிவாற்றாமை

அற்றதுணி யோடுதம யந்திபுன லார்ந்துநளன்
முற்றழியுஞ் சோர்ந்தாண் முருகேசா—பற்றி
அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு. (௧௧௬)

படர்மெலிந்திரங்கல்

ஆகமெலிந் தாள்சீதை வான்மீகி யாதரித்து
மோகமொடு நாணான் முருகேசா—வேகமிகும்
காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
னோனா வுடம்பி னகத்து. (௧௧௭)

கண்விதுப்பழிதல்

ஒல்லையிற்கண் ணன்வருங்கொ லென்றபார்த்தா ருத்தவன்பால்
முல்லைமட மாதர் முருகேசா—புல்லலுற்றப்
பேணாது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணா தமைவில கண். (௧௧௮)

பசப்புறுபருவரல்

சீவகனீங் கப்பசந்து சேடிழந்தெய்த் தாள்பதுமை
மூவலிலா தோங்கு முருகேசா—ஓவலிலாச்
சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையுந் தந்து. (௧௧௯)

தனிப்படர்மிகுதி

பற்றி னுருப்பசியைப் பார்த்தன்வெஃகான் சிற்சபையின்
முற்றம்ப மேவு முருகேசா—உற்ற
ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது. (௧௨௦)

நினைந்தவர்புலம்பல்

சித்தமுள வல்லமன்சிந் திப்பனோ வென்றுலைந்தாண்
முத்தநகை மாயை முருகேசா—மத்தமுறும்
யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோஒ வுளரே யவர். (௧௨௧)

கனவுநிலையுரைத்தல்

காதலனை நாளுங் கனவிணைந்தே சாரதைதான்
மூதுவகை யுற்றாண் முருகேசா — நீநின்
நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன். (கஉஉ)

பொழுதுகண்டிரங்கல்

அந்திப் பொழுதின்மணிச் சூடணினை வாலயர்ந்தாள்
முந்துமணி வல்லி முருகேசா — சிந்தைசெயிற்
காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும். (கஉங)

உறுப்புநலனழிதல்

துன்பமுற்றார் தாருவனத் தோகையரெம் மானைவெஃகி
மூன்புவலை தோற்றே முருகேசா — வன்பிற்
பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். (கஉச)

நெஞ்சொடு கிளத்தல்

மெய்த்தவ வீடுமனை வேண்டியலை தேவெறுத்தாள்
மொய்த்தகுழ லம்மை முருகேசா — உய்த்துணரிற்
காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. (கஉரு)

நிறையழிதல்

போகமுவர்த் தேதவன்வின் போதல்கண்டுங் கௌசிகிபின்
மோகமிகச் சென்றாண் முருகேசா — வாகையினாற்
செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றா ரறிவதொன் றன்று. (கஉசு)

அவர்வயின்விதும்பல்

காதலனை நாள்வருங்கொ லென்றுதத்தை கவலைமிக்காண்
டூழ நுணர்வாற் றேர்ந்தாம் முருகேசா — தீநின்
ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு. (கஉஎ)

குறிப்பறிவுறுத்தல்

தந்தைக் குணர்த்தித் தவன்குறிப்பைக் காந்திமதி
மூர்த்தியுடன் சென்றாள் முருகேசா—வங்கில்
பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. (கஉஅ)

புணர்ச்சி விதும்பல்

நோற்ற மிகுபரவை வன்றொண்டா சென்றவழி
முற்றவரைக் காணான் முருகேசா—வற்றவரைக்
காணுங்காற் காணேன் றவறாய காணாக்கால்
காணேன் றவறல் லவை. (கஉகூ)

நெஞ்சொடு புலத்தல்

பேவாக் கணவனைமுன் வெஃகி நளாயனிதான்
மூவாத்துன் புற்றாள் முருகேசா—ஓவாமற்
கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல். (கங0)

புலவி

நீளாயின்பாற் செல்லெனமா னெஞ்சயர மாவூடி
மூளாஞர்கோட் பட்டாண் முருகேசா—கோளகலும்
உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா நீள விடல். (கஙக)

புலவி நுணுக்கம்

இன்பி னெழுமையுநீங் கேனென்னக் காந்திமதி
முன்பு புலக்கான் முருகேசா — வன்ப தனால்
இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள். (௧௩௨)

ஊடலுவகை

காதல்துணை மாலைபிணைக் கைத்தவிர்த்துச் சீவகன்றான்
மோதயிக்கான் கூடி முருகேசா — ஆதலினால்
ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின். (௧௩௩)

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா
முற்றுப்பெற்றது.

உ

கணபதி துணை

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பாவின்
செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, **87**, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

சதகத்திரட்டு

[முதல் பாகம் விலை அணா **9**]

இதிலடங்கிய **7** சதகங்களின் பெயர்

1. அறப்பளீசுர சதகம்.
2. குமரேச சதகம்.
3. திருவேங்கட சதகம்.
4. தண்டலையார் சதகம்.
5. கோவிந்த சதகம்.
6. எம்பிரான் சதகம்.
7. சவசங்கர சதகம்.

[2-ம் பாகம் : விலை ரூபா **1**]

இதிலடங்கிய **10** சதகங்களின் பெயர்:

1. கைலாசநாதர் சதகம்.
2. ஜெயங்கொண்டார் சதகம்.
3. குருநாத சதகம்
4. அவையாம்பிகை சதகம்.
5. அருணாசல சதகம்
6. அண்ணாமலை சதகம்.
7. வடவேங்கடநாராயணசதகம்
8. தொண்டைமண்டல சதகம்
9. கோகுல சதகம்.
10. திருத்தொண்டர் சதகம்.

கட்டளைப் பிரபந்தம்

விலை அணா **8**

இதிலடங்கிய **14** கட்டளைகளின் பெயர்:

[வேதாந்தக் கட்டளைகள்]

1. நானாஜீவவாதக் கட்டளை.
2. ஞானக் கட்டளை
3. தத்துவாமிர்தக் கட்டளை
4. வேதாந்த தத்துவக்கட்டளை.
5. வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளை
6. வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை
7. உபதேச சித்தாந்தக்கட்டளை.
8. உபதேச உண்மைக்கட்டளை.
9. பிரமோபதேசக் கட்டளை.

[சித்தாந்தக் கட்டளைகள்]

10. சிவப்பிரகாசக் கட்டளை.
11. திருவாலவாய்க் கட்டளை.
12. சித்தாந்தக் கட்டளை.
13. சித்தாந்த சாதனக்கட்டளை.
14. சித்தாந்த தசகாரியக்கட்டளை

நீதிநூற்றிரட்டு

விலை அணா **8**

ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை, வாக்குண்டாம், நல்வழி, நன்னெறி, நீதிநெறிவிளக்கம்: இவை மூலமும் இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பும் : [ஒரே கட்டடம்]